

Gönlüm Sürürü

T.C.
AKSARAY VALİLİĞİ
İL KÜLTÜR ve TURİZM MÜDÜRLÜĞÜ
Kültür Yayınları : 7

Aksaray 2013

Her türlü yayın hakkı İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'ne aittir. İzinsiz ve kaynak gösterilmeden basım, çoğaltım ve alıntı yapılamaz.

Gönlüm Sürürü

Aksaraylı Aşık Sürürü Başer ve Şiirleri

Hazırlayan

Selçuk PEKER

Yayın Komisyonu

Mustafa DOĞAN

İl Kültür Ve Turizm Müdürü V.

Yahya ÇAL

Şube Müdürü

Mahmut YILMAZ

Şube Müdürü

Ali GÜNEŞ

Folklor Araştırmacısı

Kapak Tasarımı

Şeyma RUŞEN

Kaligrafi

Niyazi Uğur TERZİ

Baskı Hazırlık

H. Mehmet DEMİRKAPI

Murat BAL

Ömer OK

Baskı

Yeni Aksaray Basın Yayın

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	6
GİRİŞ	8
A.SURURİ BAŞER'İN HAYATI	14
1.Sülalesi :	14
2.Doğumu:.....	14
3.Kardeşleri:.....	15
4.Tahsili:.....	15
5.Evliliği:	16
6.Askerliği:.....	17
7.Meslek Hayatı:.....	18
8.Çocukları:	18
9.Dünya Görüşü:	19
10.Çeşitli Cepheleri:	20
B. SANATI	23
1. Âşıklığını Hazırlayan Etkenler:	23
2. Şiirlerinde İşlediği Başlıca Konular:.....	26
3. Şiirlerindeki Edebi Sanatlar:	32
4. Şiirlerinin Şekil Özellikleri:.....	37
6. Diğer Âşıklarla Münasebeti:	39
C. ŞİİRLERİ	41
1. Yaşadığı Çevreyle İlgili Şiirler:	41
2. Ailesi ve Yakın Çevresi ile İlgili Şiirler:	65
3. Sevgi, Sevgili, Gönül Şiirleri:	87
4. Milli Şiirler:	111
5. Din ve Tasavvuf Konulu Şiirler:	127
6. Sosyal Konularla İlgili Şiirleri:	159
7. Bahar ve Tabiat Konulu Şiirler:	193

8. Bozulan Toplum Yapısıyla İlgili Şiirler:	207
9. İnsanlara Nasihat Eden Şiirler:	223
10. Hal Beyanı Mahiyetindeki Şiirler:	245
11. Dünyanın Geçiciliği ve Ölüm Konulu Şiirler:	277
12. Atışmalar ve Diğer Şairlerin Yazdıkları Şiirler:	287
D. DİZİN	306
E. SÖZLÜK	318
F. KAYNAKÇA	330
G. FOTOĞRAFLAR	331

ÖNSÖZ

Şair, yazar, âşık ve ozanlar medeniyet tarihimiz içerisinde kültürümüzü zenginleştiren, millî hasletlerimizi sazi ve sözü ile yaşatarak günümüze kadar getiren saygıdeğer insanlardır. Onlar kimi zaman sevinci, kimi zaman ise hüznü kendilerine has bir üslupla anlatarak gönül perdemizi aralamışlardır. Şair ve ozanlar saz ve sözleri ile hislerimize tercüman olurken milletimizin kaynaşmasına da vesile olmuşlardır.

Milletimiz içerisinde her daim ifade kabiliyeti yüksek, sanata ve edebiyata malik müstesna şahsiyetler temayüz etmiştir. Tarihi kaynaklarda Şehr-i Süleha olarak anılan Aksaray'da da kelâm-ı latif pek çok şahsiyet yetişmiştir.

“Yunus ne hoş demişsin, bal u şeker yemişsin
Ballar balını buldum, kovanım yağma olsun”

diyen Sözü'nün Sultanı Yunus Emre'den,

“Diriyiz daim, ölmeyiz, karanularda kalmayız
Çürüyüp toprak olmayız, bize leyl ü nehar olmaz”

diyen Somuncu Baba' ya kadar daha pek çok zahit ve arif, Aksaray'da yaşamıştır.

“Gönlüm Sürûrû” adlı eseri ile gönüllerimizi mesrur eden Âşık Surûri de Aksaray ikliminde yoğrulmuş müstesna şahsiyetlerinden biridir. Onun şiirlerini kültür hayatımıza kazandırmak, hepimiz için onurlu, aynı zamanda vefalı bir görev olacaktır. Bu vesile ile;

“Sururi gurbette olmaz soranın
Ne dostun bulunur ne de yarenin
Bulunmaz düşersen destek verenin
Tez ol da gidelim bizim ellere”

diyen şairimiz Sürûri BAŞER'e, eseri yayına hazırlayan Dr. Selçuk PEKER'e ve emeği geçen herkese teşekkürlerimizi sunarız.

İl Kùltür ve Turizm Müdürlüğü

GİRİŞ

Devletler, milletlerinden aldıkları güç nispetinde ayakta kalmayı ve uzun yaşamayı başarırlar. Türk milleti ürettiği destanlarla, türkülerle, masallarla, şiirlerle asırlar boyunca kendi kültürünü yaşatmış, devletinin bekası için gerekli pek çok unsuru kendi edebiyatı içinde yoğurmuştur. Yüzyıllar, kaynağını halktan alan çok sayıda sanatçının yetişmesine de şahit olmuş ancak bunlar halka dayanmadıkları için baki kalmayı başaramamışlardır. Bugün şöyle bir maziye baktığımızda eskiyip tarih olan onca sanatçının yanında eskimeyenler Yunus Emre'dir, Dede Korkut'tur, Karacaoğlan'dır...

Âşıklar Türk'ün binlerce yıllık tarihindeki vazgeçilmez sanatçılarındandır. Asırlar boyunca sazlarıyla, sözleriyle halkın derdine tercüman olmuşlar, halkla ağlayıp halkla gülmüşlerdir. Yeri geldiğinde halkı düşman üzerine gönüllü asker eyleyenler de yeri geldiğinde sultanlara meydan okuyanlar da onlardır. Âşıkların toplumdaki görevleri bu derece önemli olmasına rağmen âşıklık geleneği, baş döndürücü hızla ilerleyen teknolojinin televizyon, bilgisayar, telefon gibi ürünlerinin yaygınlaşması ile orantılı olarak zayıflamış, temsilcileri yaşamakla birlikte geleneğin halk üzerindeki etkisi geçmişe nazaran azalmıştır. Bir yerde, âşıkların rakibi olarak da adlandırılabilen bu teknolojik ürünler kimi şiirlerde âşıkların tenkidinden de nasiplenmişlerdir. Söz gelimi Erzurumlu Âşık Reyhani'nin aşağıya sadece

*"İnsanın zikrini bulandırıyor
Aklını fikrini dolandırıyor
Yaşlı, emekliyi sulandırıyor
Bu sene TV'de gördüklerimiz"*¹

1- İlhan Yardımcı, *Âşık Yaşar Reyhâni, Konya 2006, s. 140.*

dörtlüğünü aldığımız televizyon konulu şiiri, doğrudan televizyonu hedef almamakla birlikte televizyonun gerçekleştirdiği toplumsal dönüşümü konu edinmek suretiyle bu teknolojik cihazı hedefine koymuştur. Televizyon, ülkemize geldiği yıllardan günümüze hem bir kısım mutaassıp çevrenin hem de âşıkların hedefinde olmuştur. Bugüne geldiğimizde âşıkların bir kısmının teknolojiyle savaş halinde olmalarının yanında bir kısmının da teknolojiyi kullanmak suretiyle daha geniş çevreler tarafından tanınma gayesinde oldukları görülür.² Yüzyıllar içerisinde özellikle mutaassıp çevrelerle mücadele ederek var olmayı başaran âşıklarımızın kimisi günümüzde çağın getirdiği şartlarla mücadele ederek kimisi de o şartları kullanarak varlıklarını sürdürmeye çalışmaktadır.

“Âşık” teriminin kimleri niteleyeceği konusunda bilim adamlarının yapmış oldukları muhtelif çalışmalar vardır. Söz gelimi, Saim Sakaoğlu, halk şiiri alanında eser veren ve kimi küçük farklar ile birbirinden ayrılan kişilerin hepsini “âşık” şemsiyesi altında toplamayı uygun görürken³ M. Öcal Oğuz, birbirlerine çok benzeyen bu sanatçıların sanatlarını saz eşliğinde icra edenlerinin “âşık”, diğerlerinin ise “kalem şairi” veya “halk şairi” olarak anılması gerektiğini görüşündedir.⁴ Konu üzerindeki isabetli tespitlere rağmen saz çalamayan kişilerin de kendilerini “âşık” olarak nitelemeleri, tanındıkları çevrede âşık olarak bilinmeleri sebebiyle Sururi Başer,

2- *Söz ve yazıyla icra dışında âşıkların elektronik ortamı kullanmaları ile ilgili olarak Özkul Çobanoğlu'nun şu kapsamlı çalışmasına bakılabilir: Âşık Tarzı Kültür Geleneği ve Destan Türü, Ankara 2000.*

3- *Saim Sakaoğlu, “Ozan, Âşık, Saz Şairi ve Halk Şairi Kavramları Üzerine”, III. Milletlerarası Türk Folklor Kongresi Bildirileri, I. C., Genel Konular, Ankara 1986.*

4- *M. Öcal Oğuz, Yozgat'ta Halk Şairliğinin Dünü Bugünü Yarını, Ankara 1994.*

bu çalışmada “âşık” olarak nitelenmiştir. Zira pek çok şiirinde, çalışmanın “Âşıklığı Hazırlayan Etkenler” bölümünde de üzerinde durulduğu üzere âşıklığını ikrar etmektedir. Söz gelimi, atışmalarından birinin son dörtlüğü şöyledir:

*“Biz âşıklar bazı böyle yazarız
Kimi neşelenir kimi kızarız
Bir gün olur yel önünde tozarız
Sen de Sururi’ye çat Murat Coşkun”*

Âşıklığa meyiletmesi, kendisi gibi âşıklarla atışması onun saz çalamadığı gerçeğini değiştirmez. Günümüzde ülkemizin pek çok ilinde kendisini âşık olarak tanımlayan kişilerin de aslında kalem şairi oldukları bir gerçektir.

Mehmet Sururi Başer ile geleneğin 19. yüzyılda yaşamış âşıklarından Silleli Sürürü’yi ortak noktada buluşturan, “sürûr” ismidir. Arapça bir ad olan sürûr, “sevinç, sevinç evi; sevinen, neşelenen” anlamlarını taşımaktadır.⁵ Sürürü, asıl adı Osman olan Silleli Sururi’nin mahlası iken⁶ bizim aşığımızın kendi adı Sururi’dir. Sürur kelimesi sanat müziğinde ve halk müziğinde ağır bir yere sahiptir. Kul Mehmed’in sözlerini yazdığı

*“Siyah ebrûların duruben çatma
Gamzen oklarını âşika atma
Sana gönül verdim beni ağlatma
Benim gözüm nûru gönlüm sürûru”⁷*

dörtlüğü ile başlayan şarkı ile bozkırın tezenesi Neşet Ertaş’ın

5- Bk. Ferit Devellioğlu, *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat*, Ankara 1984, www.tdk.gov.tr’den kişi adları sözlüğü.

6- Saim Sakaoğlu, “Türk Saz Şiirine Genel Bir Bakış”, *Türk Dili*, Ocak-Haziran 1989, S. 445-450, s.217.

7- Fuad Köprülü, *Saz Şairleri*, Ankara 2004, s.64.

*“Gönlümün süruru canımın canı
Al getir derdini bana gül olur”*

sözleriyle başlayan türküsü, içlerinde sürur kelimesini barındıran güzel eserler olmaları yönüyle bu kitabın adına da ilham vermişler, eserin adında “Gönlüm Sürûru” ibaresinin yer almasına sebep olmuşlardır.

Sururi Başer, âşıklık geleneğinin Aksaray’daki başarılı temsilcilerinden biridir. Canlı ve güçlü bir gelenek içinde yetişmediği için diğer pek çok âşık gibi Sururi Başer de usta bir âşığın yanına çırak duramamış, saz çalamamış ama ailesini özellikle düğünlerde türkü söyleyen, ölümlerde ağıt yakan annesini örnek alarak bir şeyler ortaya koymayı başarmıştır. Sururi Başer, çok okumak suretiyle kazandığı genel kültürünü, din adamlığının verdiği bilgilerle harmanlayıp bunları şiire dökmüştür. Onun şiirinin gelişimi ile hayatı arasında doğrudan bir ilişki vardır. Yirmili yaşlarda din dışı konularda yazarken yıllar ilerledikçe şiirlerinin konularını dini ve tasavvufi unsurlar almış; din ve tasavvuf, özellikle son yıllarda yazdığı şiirlerin tamamına mührünü vurmuştur. Son on yıldır yazdığı şiirlerinde dünyanın faniliği ve ölüm temaları da hissedilir.

Sururi Başer, şiiirlerinin öğretici özelliği ve sayıca fazlalığının yanında örnek şahsiyeti ile de etrafında dikkati çeken bir şahsiyettir. İnsanları kötülükten alıkoyup iyiliğe yöneltmek (emri bil maruf nehyi anil münker)⁸ amacıyla kaleme aldığı şiiirleri, din adamlığından gelen insanları kötülükten men etme, doğru yola iletme felsefesinden kaynaklanmaktadır. Korkutarak değil sevdirerek doğru yolu göstermeyi, ahlaklı olmayı ve toplum düzeni içinde yer almayı amaçlayan bu şiiirlerin birkaç çalışmada yer alması veya sadece yerel gazetelerde yayınlanmış olması, arzu edilen toplumsal faydayı sağlamayacağı için şahsını ve şiiirlerini tanıtan bir kitabın yayınlanması, tarafımızdan bir ihtiyaç olarak görülmüştür. Böyle bir eserin en başta Aksaraylı öğrencilerin eğitimleri sırasında faydalanacakları bir kaynak olacağı şüphesizdir.

Öğrenciler, bu eserdeki şiiirler vasıtasıyla hem yaşadıkları çevrenin bilmedikleri özelliklerini tanıyacaklar hem de kendilerine nasihat eden bir büyüklüğünün hayatını kendilerine örnek alarak şahsiyetlerini geliştireceklerdir.

Âşık kitabı hazırlamanın zorlukları, bu işe gönül vermiş edebiyat araştırmacılarının malumudur. Bu kitabın hazırlanması sırasında kitabın hitap edeceği kitle konusunda yaşanan belirsizlik, şiiirlerin seçiminin uzun bir süre sürüncemede kalmasına sebep olmuştur. Âşığımızın sekseni geçmiş yaşı, örnek şahsiyeti, şiiirlerinin dili, orta yaş ve üzeri okuyucu kitlesinin onu kolay anlayacağı ve beğeneceğinin işareti iken, gençlerin de bu kitaptaki hikmetlerden faydalanması gibi bir gereklilik, seçimi zorlaştıran başlıca unsur haline gelmiştir. Eser, Aksaray

8- *Kuran'ın temel ifadelerinden emr-i bi'l ma'rûf ve nehy-i anil münker, insanlara iyiliği emretmek ve insanları kötülükten sakındırmak anlamında olup Âli İmran, Tevbe, Hûd surelerinde özellikle vurgulanmaktadır. Her müminin hayat felsefesi olması gereken bu emri Sururi Başer ömrü boyunca uygulamış, insanların kötülükten kaçtığı bir toplumda ahlak ilkelerinin yerleşeceğine ve günlük hayatın herkes için huzur verici olacağına yürekten inanmıştır.*

kütüphaneleri ve okul kitaplıklarında yer aldığı takdirde özel gün ve haftalarda öğrencilere faydalı olacak, şehri herkesin ulaşabildiği yayınlardan farklı bir üslupla anlattığı için çeşitlilik yaratacaktır. Şiirler bu ve benzer sebepler göz önüne alınarak seçilmiş, her konu başlığı altında mümkün olduğu kadar fazla çeşide yer verilmeye çalışılmıştır. Konu tasnifi esas alınmasına rağmen aynı başlığa sahip iki şiire farklı yerlerde rastlanabilir. Bunun sebebi şekilden ziyade anlama özen gösterilmesidir.

Nitekim âşığımızın kendi babasını anlattığı bir “baba” şiiri “Ailesi ve Yakın Çevresi” başlığı altında kendisine yer bulurken genel olarak babaların anlatıldığı bir başka şiir ise “Sosyal Konular” başlığı altında yer almıştır.

Eserde toplam 125 şiir yer almaktadır. Bu şiirlerle ilgili konu tasnifi ve her konu başlığı altında yer alan şiir sayıları şöyledir:

Yaşadığı Çevreyle İlgili Şiirler	: 1-11
Ailesi ve Yakın Çevresiyle İlgili Şiirler	: 12-21
Sevgi, Sevgili, Gönül Şiirleri	: 22-33
Milli Şiirler	: 34-40
Din ve Tasavvuf Konulu Şiirler	: 41-56
Sosyal Konularla İlgili Şiirler	: 57-72
Bahar ve Tabiat Konulu Şiirler	: 73-79
Bozulan Toplum Yapısıyla İlgili Şiirler	: 80-86
İnsanlara Nasihat Eden Şiirler	: 87-97
Hal Beyanı Mahiyetindeki Şiirler	: 98-112
Dünyanın Geçiciliği ve Ölüm Konulu Şiirler	: 113-116
Atışmalar ve Diğer Şairlerin Yazdıkları Şiirler:	116-125

Aksaray âşıklık geleneğinin bilinen yaklaşık yüz yıllık tarihi içerisinde Sururi Başer, önemli kilometre taşlarından birisidir. Kendisini örnek alacak gençler yetiştiği takdirde hem ildeki gelenek daha uzun yıllar yaşayacak hem de ilin sosyal dokusu düzelmeye devam edecektir.

A.SURURİ BAŞER'İN HAYATI

1.Sülalesi :

Sururi Başer, Paşabeyoğulları sülalesindedir. Paşabeyoğulları, Aksaray'ın yerli sülalelerinden olup Küçük Bölcek Mahallesinde yerleşiktir. Sururi Başer'in babası Ali Rıza Bey, 1894 yılında Aksaray şehir merkezindeki Küçük Bölcek Mahallesinde dünyaya gelmiş, Osmanlı Devletinin bir ilk mektebinden mezun olmuştur. Kunduracılık mesleği ile iştigal eden Ali Rıza Bey, askerlik görevini yapmadan önce Hacer Hanımla evlenmiş bu evlilikten üç erkek çocuğu olmuştur. Üç çocuk babası olarak askere giden Ali Rıza Bey, I. Dünya Savaşı yıllarında dokuz sene askerlik yapmış, askerliğinin bir bölümünde Enver Paşa'nın muhafız çavuşluğu görevinde bulunmuştur.

2.Doğumu:

Ali Rıza Bey'in, ikisinin adı İsmail ve Mehmet Ali olan üç çocuğu, babaları askerden gelmeden önce on üç, dokuz ve yedi yaşlarında vefat etmişlerdir. Çocukların vefatından sonra Hacer Hanım yedi yıl boyunca çocuk sahibi olamamıştır. Yedi yıl içerisinde kesilen kurbanlar ve edilen dualardan sonra 20 Mart 1932'de âşığımız Mehmet Sururi Başer dünyaya gelmiştir. Ölen üç çocuğunun acısını içinden atamayan Ali Rıza Bey, yeni doğan çocuğunun da ölmemesi için onun bir yaşında olması gerektiği gibi bir inanış içerisine girmiş ve nüfus idaresine gidip "Benim bir yaşındaki oğlumu nüfusa kaydedin!" diyerek onu 20 Mart 1931'de doğmuş gibi nüfusa kaydettirmiştir. Bu davranışın kökleri İslam öncesi Türk inanışlarına kadar gitmektedir. Zira İslamiyet öncesi Türklerde de doğduktan bir müddet sonra kaybedilen çocukların ölümünde kötü iyelerin rolü olduğuna inanılmakta ve bu iyeler, çocuğa

Satılmış vb. isimler konulmak suretiyle kandırılmaktadır. Aksaray'da uzun süre çocuk sahibi olamayan çiftlerin ulu kişilere ait mezarlara gidip dua ve niyazda buldukları ve çocuk doğduktan sonra da yedi sene boyunca o mezarlarda kurbanlar kestikleri bilinen bir vakadır. Ali Rıza Bey de İslamiyet öncesi inanç sistemlerinin İslami kılığa bürünerek yaşamaya devam ettiği bir kültür ortamında, doğan son çocuğunu kaybetmemek adına böyle bir uygulamaya yönelmiş olmalıdır.

3.Kardeşleri:

Sururi Başer'in kendinden önce doğan ve ikisinin adı İsmail ve Mehmet Ali olan üç ağabeyi, babası Ali Rıza Bey askerden gelmeden önce sırasıyla on üç, dokuz ve yedi yaşlarında ölmüşler, âşığımız 20 Mart 1932 yılında dünyaya gelmiştir. Kendisinden altı yıl sonra, 1938 yılında aileyi şenlendiren Nigar isimli kız kardeşi, Ali Rıza Bey ve Hacer Hanımı sevindirmenin ötesinde Sururi Bey'e de uzun yıllar can yoldaşlığı, arkadaşlık yapmıştır.

4.Tahsili:

Sururi Başer, 1938 yılında Aksaray il merkezinde Cumhuriyet İlkokulu'na kaydolmuştur. İlkokulda faal bir öğrenci olan Sururi Başer okul idaresi tarafından düzenlenen müsamerelere katılmış, çeşitli toplantıları türküleri ile şenlendirmiştir. Beş yıllık başarılı ilkokul hayatının sonunda babası onu "fazla aktif olduğu" gerekçesi ile daha fazla okutmak istememiştir. Zira hem annesi hem de babası bu tek oğulun üzerine titremekte, onun başına en ufak bir tehlikenin gelmesini arzu etmemekte; çocuklarının okuyup başka memleketlere giderek aileden uzaklaşmasını da istememektedirler. Babası bu sebeplerle oğlunun tahsil hayatını sonlandırmak için defterleri ve kitapları dolaplara kilitler. Sururi Başer'in ağlayarak oku-

mak istediğini söylemesi üzerine sıkıntılı günler geçiren aileden onun Kur'an kursuna gitmesi kararı çıkar. Bu şekilde orta okula gitmesine engel olunan Sururi Başer, Arap harflerini öğrenerek dini eserleri okumak ister ve kursa gidip söz konusu harflerle okuma - yazmayı söker. Bir yandan da manifaturacı bir ahbablarının yanında tezgâhtar olarak çalışmaya başlar. Askere kadar hem Kuran kursuna gider hem de tezgâhtarlık yapar. Bu arada Aksaray il Kütüphanesindeki eski ve yeni yazı eserlerin çoğunu okur.

5.Evliliği:

Sururi Başer, 1955 yılı yazında Sulbiye Karavas ile evlenmiştir. Kendisine altı çocuk veren Sulbiye Hanım, geçirdiği bir felç sonrası kısa süre yatağa bağımlı olarak yaşamış ve 8 Mart 2012 tarihinde hayata gözlerini kapamıştır. Eşini çok seven ve onu kaybetmenin derin acısını yaşayan Başer'in, Sulbiye Hanım ile yaptığı evliliği kendisinin cümleleri ile şöyle gerçekleştirmiştir:

“Eyâlim Sulbiye Hanım ile izdivâcım şöyledir: Askerden evime döndükten sonra annem, babam, bir de bacım beni evlendirmeye kalktılar; birkaç yerden kız gösterdiler, ben beğenmedim ve nihayet Aksaray'ın sayılı ailelerinden Karavaslar'ın kızı Sulbiye Karavas'ı gösterdiler. Anatomik yapısı yerinde, gönlümün istediği gibi, ahlâkı mazbut ve kemâlât vasfını taşıyan bir meleğe Allah'ın emriyle dünür olduk, verdiler. Annem öldü, Sülbiye'nin yaşını mahkeme kararıyla büyüttük, 1955'te evlendik. Benden küçük olduğu halde hep beni bazı yönlerimde teselli etti ve ikaz anları oldu. Bana zinde evlatlar verdi. Elli yedi sene aramızda kalp, gönül kırıcı hiçbir hadise olmadı. Birbirimizin eşi, kardeşi, bacası olup birbirimize destek olduk. Geçirdiği bir felcin akabinde 8.3.2012 tarihinde kaybettik. Allah rahmet eylesin, kabri nur olsun.”

6.Askerliği:

1951 yılı Nisan ayında Kütahya Hava Er Hazırlama Okulu'nda askerlik hizmetine başlayan Başer, iki aylık eğitimden sonra girdiği sıhhiyelik sınavını kazanarak Eskişehir'deki beş yüz yataklı hava hastanesine gider. Genel cerrahi polikliniğinde çalışırken önce onbaşığa ardında da çavuşluğa terfi eden Sururi Bey, on yedi ay süre ile Eskişehir'de kalır. Toplam yirmi dört aylık askerlik hizmetinin son beş ayında Ordu ilinde hava radar sıhhiye çavuşluğu görevini sürdürür. Nisan 1953'te terhis olan Başer, Aksaray'a dönerek askere gitmeden önce çalıştığı manifatura dükkânında çalışmaya devam eder. Askerliği ile ilgili kendi cümleleri şöyledir:

"24.4.1951 yılında 19 yaşında hava askeri olarak Kütahya Hava Er Alayında 45 gün eğitimden sonra sıhhiye eri olarak Eskişehir 500 yataklı hava hastanesinde kurs sonucu 4 ay sonra onbaşı, 4 ay sonra da 75 kişi içinde çavuş oldum. Bu zaman içinde hep genel cerrahi ekibinde yer aldım. Başarılı olduğum için 20 ay ekipte vazife yaptım. 20 aydan sonra Ordu Hava Radar'a tedviren gönderdiler ve tezkereyi orda aldım, vatani vazifemi bitirdim."

7.Meslek Hayatı:

1955 yılında yaptığı evlilikten kısa bir süre sonra Aksaray'da açılması gündeme gelen Sümerbank mağazasının sınavını kazanarak satış memuru olarak göreve başlayan Sururi Başer, satış memurluğundan satış amirliğine, satış amirliğinden de hem depo hem de mağaza amirliğine yükselir. Omuzlarında çok fazla yük hisseden Sururi Bey, biraz olsun rahatlayabilmek amacı ile tayinini ister. Kayseri'ye tayin edilince de altı çocuğuyla birlikte memleketi dışında geçinemeyeceğini anladığı için görevinden ayrılıp Aksaray Belediyesinde muhasipliğe, bir yıl sonra da katıldığı din görevliliği sınavını kazanarak şimdiki adı Eğri Minare olan Kızıl Minare Camiinde müezzinlik yapmaya başlar. Kızıl Minare Camiindeki uzun yıllar çalıştığı görevinden 1980 yılında emekliye ayrılır.

8.Çocukları:

Sururi – Sulbiye çiftinin altı çocukları vardır. Bu çocuklar 1956, 1958, 1960, 1962, 1964, 1966 yıllarında dünyaya gelmişlerdir. En büyükten en küçüğe sırasıyla altı çocuktan Tekin kimya öğretmeni, Hacer sınıf öğretmeni, Çetin binbaşı, Metin kıdemli yüzbaşı, Suzan ev hanımı, İzzettin ise iktisat fakùltesi mezunu bir iş adamıdır.

9.Dünya Görüşü:

Başer'in "hayat felsefem" olarak özetlediği dünya görüşü, kendi cümleleri ile şöyledir:

"Bana dünya ve hayat görüşümü soruyorsunuz. Ben yaptığım vazifede çalışkan ve doğruluktan ayrılmayan bir kişi olarak hayatımı idame ettirdim. Bir yeni nesil çocuğu olarak bu vatan için canlarını veren ve bu vatana bizlere emanet eden, gönderden bayrağımızı indirmeyen, ezan sesini dindirmeyen başta Mustafa Kemal Paşa'yı ve silah arkadaşları şehit ve gazileri her zaman rahmetle yad ederim."

"Bürütüşçü olmadım. Hakikat yolunda radikal bir kişi olarak yürüdüm. Hiçbir guruba girmedim. Hurafe ve batıl itikatlara inanmam. Hiçbir münasebetimde bencil, bukalemun bir kişi de olmadım. İyiye, doğruya, güzele gitmeyi yeğ bilirim. Böyle yürüdüm, böyle yaşadım."

"Dünyada ne kadar farz ve sünnetleri yerine getirirsen getir, ne kadar ibadetle meşgul olursan ol, ahlâkını kötü eylersen boşuna. Allah'ın katında ibadetlerin yerini bulmaz, Allah senin yüzüne bakmaz. İmandan sonra ah-lâk gelir. Bilmem anlatabildim mi?"

10.Çeşitli Cepheleri:

Aksaray İl Halk Kütüphanesi 1950'li yıllarda eski ve yeni yazı eserler yönünden oldukça zengin bir kütüphanedir. Okumayı çok seven Sururi Başer, askere gitmeden önce bu kütüphanedeki eserlerden pek çoğunu okumuş ve böylece genel kültürünü genişletmiştir. Başer'in okuduğu şair ve yazarlar arasında Kerime Nadir, Hüseyin Rahmi Gürpınar, Esat Mahmut Karakurt, Muazzez Tahsin Berkant gibi Türk ediplerin eserlerinin yanında Konfüçyüs, Sokrat, Aristo, Eflatun gibi yabancı fikir adamlarının eserleri de vardır. Kütüphane ve kitaplarla arasını ömrü boyunca sıcak tutan Başer, başta çeşitli yazarların kaleme aldıkları İslâm tarihleri olmak üzere pek çok dini eseri okumuştur. Hayatta en büyük zevklerinden biri olan okumayı Allah izin verdiği sürece son nefesine kadar sürdürmeyi düşündüğünü söylemektedir.

Hayatında içkinin damlasını bile ağzına koymayan Sururi Başer, on sekiz yıl sigara içmenin pişmanlığını her fırsatta dile getirmektedir. İnce fikirli ve hassas bir yapıya sahip olan Başer, kendinden çok karşısındakini düşünür. Karşısındaki kişiyi kırdığını hissettiği anda huzursuz olur, bazen sabahlara kadar gözüne uyku girmez.

Toplum içerisinde gruplaşmayı sevmeyen âşığımıza göre tefrika, hem dinin hem de milletin düşmanıdır. İstemeden de olsa tefrikalaşmaya hizmet ettikleri gerekçesiyle cemaatlerin dışında kalmayı tercih eden Başer, ibadet ve inanç konusunda bağımsız olmanın en güzel davranış olduğunu ifade etmektedir. Şairimize göre Allah insana şah damarından daha yakındır, insan Allah ile sürekli hemhaldir. Böyle bir yakınlık içerisinde Allah ile doğrudan irtibatta bulunmak ve doğrudan O'na yönelmek varken araçlar aramak, Allah'ın da arzu etmediği bir iştir.

Hoşgörü ve tevazu, onun hayatında önemli bir yer işgal eder. Kin gütmeyi, düşmanlığı sevmeyen âşığımızı, şu iki dördlüğü gayet iyi anlatmaktadır:

*“Gülmedik hep güldürdük,
Kibir gurur kaldırdık,
Kötü nefsi öldürdük,
Böyle geçti ömrümüz.*

*Derman olduk her derde,
Hem kalleşe hem merde,
Hoşgörülük hep serde,
Böyle geçti ömrümüz.”*

Zevk sahibi âşığımız, sanat müziğinin Hamiyet Yüceses, Mustafa Çağlar, Mustafa Sağyaşar, Mustafa Seyran, Münir Nurettin Selçuk, Müzeyyen Senar, Sadettin Kaynak gibi isimleriyle halk müziğinin Âşık Veysel, Bedia Akartürk, Gülşen Kutlu, Neşet Ertaş gibi isimlerini dinlemekten hoşlanmaktadır. Barak havalarını da seyerek dinlemektedir.

Ömrünü, çocuklarına helalinden yedirmek, onları iş gücü sahibi yapmaya harcamakla geçirmiş olan Sururi Başer, halen emekliliğin tadını çıkarmakta, vaktini kitap okuyarak, şiir yazarak geçirmektedir. Kendi ifadesi ile Haydarpaşa'dan bilet aldıktan sonra bütün istasyonları geçmiş, trenin son istasyonu olan Ankara Garı'na yanaşması beklemektedir.

B. SANATI

1. Âşıklığını Hazırlayan Etkenler:

Sururi Başer, hali hazırda kendisini âşık olarak tanımlamamaktadır. Zira o, meslek hayatının büyük bir bölümünde din adamı olarak görev yapmıştır. Toplumumuzda din adamlığı ile âşıklığın yanyana düşünülmesi ise neredeyse imkânsızdır. Saz çalıp şiir söylemek, Orta Anadolu'da yüzyıllar boyunca günah olarak değerlendirilmiş, saz çalanlara günahkâr gözüyle bakılmıştır. Günah kavramını aşmayı başarabilen âşıklarımız ise "saz çalmak ayıptır" düşüncesine takılmışlar ve bu günah-ayıp ikilemesi âşıklık istidadına sahip pek çok gencin sessiz kalmasına ve bu yeteneklerin kaybolup gitmesine sebep olmuştur. Tarih boyunca din adamları ve dindar çevreler tarafından baskılanan âşıklardan Bolulu Âşık Dertli'nin (1772 - 1845) söylediği meşhur 'nefes'inden aldığımız şu iki dörtlük, meselenin fazla söze gerek bırakmadan anlaşılmasını sağlayacak türdendir:

*"Telli sazdır bunun adı
Ne ayet dinler ne kadı
Bunu çalan anlar kendi
Şeytan bunun neresinde*

*Abdest alsan aldın demez
Namaz kılsan kıldım demez
Kadı gibi haram yemez
Şeytan bunun neresinde"*⁹

9- Saim Sakaoğlu, "Türk Saz Şiirine Genel Bir Bakış", Türk Dili, Ocak-Haziran 1989, S. 445-450, s.203.

Sururi Başer'in annesi, sağlığında türküler söyleyen, ağıtlar yakan birisidir. Doğmaca olarak pek çok 'beyit' söylemiş, ölümler arkasından ağıtlar yakmıştır. Söylediği beyitlerin ve ağıtların tamamı ölçülü ve ka-fiyelidir. Kanaatimizce Sururi Bey, âşıklık özelliğini an-nesinden almıştır. Annesinin etkisinin dışında âşığımız, özellikle ilkokul yıllarında "sülo (sürahi) kabağı"ndan saz yapmış, buna süpürgelerden söktüğü telleri takarak sazıyla türküler söylemiştir. İlk şiirlerini tezgâhtarlık yaptığı yıllarda yazmaya başlamıştır. Sesi güzel, nefesi güçlü olduğu için bozlaklar okumuş, askerlik görevi sırasında hava hastanesinin gecelerinde uzun hava türünde eserler okuyup türkü ve şarkılar söylemiştir.

Son on beş yıldır yazdığı şiirler düzenli olarak Yeni Aksaray gazetesinde yayımlanmaktadır. Bu yayımlanma işi o kadar düzenlidir ki gazetede çıkan şiirlerine kimi zaman diğer âşıklardan cevaplar gelmiş ve âşığımız bu âşıklarla gazete köşesinde atışma fırsatı bulmuştur.

Din adamlığı, âşıklığını gölgede bırakan Sururi Başer, ilkokul yıllarında başlayan saz merakını vaktiyle usta bir âşığın rehberliğinde şekillendirmiş olsaydı veya en azından ailesi onun saz çalıp türkü söylemesine müs-pet baksaydı kanaatimizce bugün karşımıza sazıyla da sözüyle de ses getiren bir âşık çıkabilirdi. Ancak ailesinin ve mesleğinin etkisi, onun şiir yazmaktan öteye gitmesine engel olmuş, uzun hava okuyup türkü söylemesi sadece askerlik yıllarıyla sınırlı kalmıştır. Buna rağmen gençlik yıllarında bastırduğu şiirlerinin bazılarının altına "Halk Âşığı Sururi Başer" şeklinde notlar düşmesi, onun içeri-sindeki âşıklık hevesinin ne derece kuvvetli olduğunu göstermektedir. Her ne kadar din adamlığı sebebiyle âşıklığını her yer ve zamanda ifade edemese de Yeni Ak-saray gazetesinde diğer âşıklarla yaptığı atışmalarda kimi zaman:

*“Sohbet ettik âşık - ozan halinden
Koku aldım getirdiği gülünden
Arı gibi bal akıttı dilinden
Aktı şere şerbet bal dedi bana”*

*“Arz ettim halimi ağalar beyler
Âşıklar âşığın methini eyler
Gönlünden diline geleni söyler
Sururi Mevla’ya kul Murat Coşkun”*

gibi dörtlüklerle âşık olduğunu ikrar etmiştir.

Sururi Başer’in âşıklığında “rüyada bade içme” motifine rastlanmaz. Kendisiyle yaptığımız görüşmelerde, buluş çağına girdikten sonra bir rüya gördüğünü ancak bu rüyanın, onun âşıklığında müspet veya menfi bir tesiri olmadığını ifade etmiştir. Âşığımız, gördüğü bu rüyayı şu şekilde anlatmıştır: “Rüyamda Mekke ve Medine’de oluyormuşum. Hurma ağaçlarının altında rastladığım bir adam: ‘Susamışsın, al şu suyu iç’ diyerek bir bardak su uzattı. Ben de ayakta birkaç yudum içtim.”

Bu rüya muhtemelen âşıklık geleneğinin zorlaması neticesinde psikolojik şartlanma sonucu görülmüş bir rüyadır. Çünkü âşık adayları geleneğin kendilerine biçtiği bade içme motifine gönülden inanmakta ve bu psikoloji ile uyudukları gecelerin birinde bilinçaltılarının da etkisiyle böyle rüyalar görmektedirler.¹⁰ Sururi Bey’in âşıklığına etki etmeyen bu rüya da kanaatimizce böyle bir rüyadır.

10- Âşıkların gördükleri rüyalarla ilgili olarak şu çalışmaya bakılabilir: Türkiye’de Âşık Tarzı Şiir Geleneği ve Rüya Motifi, Ankara 1992.

2. Şiirlerinde İşlediği Başlıca Konular:

Sururi Başer'in şiirlerinde yılların etkisi kendisini çok açık bir biçimde gösterir. Gençlik, orta yaş ve ihtiyarlık dönemlerinde hissedilen duygular her dönemde yazılan şiirlerinin konu olarak neden farklılık arz ettiğine de cevaptır. Başında kavak yellerinin estiği delikanlılık çağında çizdiği sevgili tasvirlerinde hep "beşeri" güzelleri anlatmış, beşeri sevgilinin özelliklerini peşpeşe sıralamıştır:

*"Ebru mu ipek mi bilmem saçları,
Ela göz üstünde kara kaşları,
Ok kiprik altında şuh bakışları,
Herhal hasret demin görmemiş güzel."*

Kaynayan kanından gelen arzularla sevgiliye bir takım tekliflerde bulunur:

*"Ruhuma devasın, gönlüme sefa,
Kiraz dudakların derdime şifa,
Eğer ki aşkıma eylesen vefa,
Verirsen bir buse, almaya geldim."*

Kimi şiirlerinde ise beşeri sevgiliden ayrılışın tasviri yer alır:

*"Gitmesen olmaz mı? Daha çok erken,
Öyleyse ümit ver, şöyle giderken.
Ellerini sallayıp elveda derken,
Gönlüme teselli ver de öyle git."*

Âşığımız, delikanlılıktan sonra olgunlaşıp da bazı yaratılış sırlarına vakıf olunca yine sevgi ve sevgili konulu şiirler yazmaya devam eder. Ancak bu şiirlerde anlatılan sevgili, ok kirpikli, kiraz dudaklı beşeri sevgili değil, mutlak olan ilahi sevgilidir. Başer'in, herhangi bir tarikat ve cemaat bağlantısı olmadığı halde Yaratıcı'ya tasavvuf şairlerinin seslendiği tarzda seslenmesi, bize göre, tasavvuf edebiyatını da iyi bilmesi ile alakalıdır. Âşık, aşağıdaki örneklerde görüleceği üzere ilahi sevgiliye de kendisini çok yakın hissetmekte, samimi sözlerle O'na seslenebilmektedir:

*“Everse ömrümün demi vuslatı,
Aman bana verme orda firkatı,
Gösterme sinimde azap zulmeti,
Sen bendesin canım, elde değilsin.”*

*“İsmi birliğine secde eyledim.
Âleme varlığın müjde eyledim.
İnziva uzlette vecde eyledim,
Sevdiğim, koynuna girmeye geldim.”*

Sururi Başer, sosyal konular üzerine de pek çok şiir yazmıştır. Küçük yaştan itibaren okumaya karşı duyduğu ilgi ve gündemi takip etmesi onun pek çok konuda bilgi sahibi olmasını sağlamış, o da bu bilgileri şiirlerinde okuyucuya aktarmıştır. “Gaziler” isimli şiirinde gazileri tanımlamaya Bedir ve Uhut'tan başlamış; Malazgirt'ten İstanbul'un fethine; Plevne Kalesi'nden Kore Kunuri'ye; Çanakkale'den Tınaztepe'ye kadar dolaştıktan sonra sözü Güneydoğu'ya getirerek:

*“Kendi vatanında, ana yurdunda,
Doğuda, güneyde, Apo ardında,
Batman, Şırnak, Cizre, Mardin’de,
Ey bu vatan evladı şanlı gaziler.”*

şeklinde bitirmiştir.

İçkinin kötülüklerini anlattığı bir şiirinde ise:

*“Nerde Neyzen Tevfik, Ömer Hayyamlar?
Bekri Mustafalar, sultanlar, hanlar?
İçki meclisinde fişkırان kanlar?
Katresi haramdır, içme birader.”*

mısralarıyla Ömer Hayyam’ı da, Bekri Mustafa’yı da, Neyzen Tevfik’i de bildiğini göstermiştir. Kendisi ile yaptığımız bir sohbette Neyzen’le ilgili sorumuza Neyzen’in kaval çalan birini görünce berber dükkânının önünde sara nöbetine tutulup bayıldığını, ayıldıktan sonra da okumayı bırakıp ney üflemeye başladığını anlatmıştır.

Sururi Başer’in şiirlerinde Aksaray ve çevresi de önemli bir yere sahiptir. İçinde pek çok velinin yattığı, Somuncu Baba lakabıyla tanınan Şeyh Hamidi Veli’nin de medfun bulunduğu inanan Ervah Kabristan’ı şehrin en büyük mezarlığıdır. Bu mezarlığın giriş kapısında hakkında efsaneler anlatılan asırlık bir pelit (palamut) ağacı bulunmaktadır. Âşığımız bir şiirinde yaşlı pelit ağacıyla söyleşmiş ve ona mezarlıkta yatanların ahvalini sorup cevap aldığı ibret verici bir şiir yazmıştır. Bu şiirin özellikle:

“Seyrettim geceyi gece içinde”

mısrası, okuyucuyu düşünmeye sevkeden sanatlı bir söyleşiye sahiptir.

Sururi Başer’in bir din adamı olması, dini konulardaki bilgisinin sürekli artmasına sebep olmuştur. Peygamber efendimizi anlattığı bir şiirinde cahiliye devrindeki Arap yarımadasını tasvir etmiş:

*“Hakk’ı bildirip de batılı bozdu,
Lat, Menat, Uzza’yı, Hubel’i ezdi,
Hakk’a ibadetle düğümü çözdü,
Hakk’ı tevhit ile öğdü Muhammet”*

dörtlüğünde o dönemin detaylarına girerek Kâbe’deki put isimlerini bile saymıştır. Bunun yanı sıra “Yunusu Arıyorum” isimli şiirinde:

*“Üstadı şakirdin baba Tapduk mu?
Pirlerin rehberi Sarı Saltuk mu?
Metain alıç mı yoksa çelik mi?
Seni nebatattan sordum Yunus’um.*

*Hacı Bektaş Veli devrin görmüşsün,
Mevlana Celal’le sofraya sermişsin,
Molla Kasım’a da cevap vermişsin,
Seni dostlarından sordum Yunus’um”*

mısralarıyla Yunus Emre’nin hayatını çok iyi bildiğini gözler önüne sermiş; Yunus’un, Taptuk Emre dergahına alıç götürmesini anlatan menkıbe ile Molla Kasım isimli ham sofunun Yunus’un şiirlerini yırtmasını anlatan menkıbeye göndermeler yapmıştır

Sururi Başer'in şiirlerinde pek çok âşığın, sanat ve halk müziklerinin ünlü parçalarının etkileri görülür.

*"Dedim: Meftun Surur, kaşla gözlere
Dedi: Karnım toktur böyle sözlere
Dedim: Katlanırım daha nazlara
Senin, evde vardır yar dedi bana"*

şeklinde ördüğü şiiri, Ercişli Emrah'ın:

*"Dedim inci nedir dedi dişimdir
Dedim kalem nedir dedi kaşımdır
Dedim onbeş nedir dedi yaşımdır
Dedi daha var mı söyledi yoh yoh"¹¹*

mısralarıyla ördüğü şiiriyle büyük bir benzerlik içerisindedir. Yine bunun gibi:

*"Mestine de ceylan gözlüm mestine,
Dağılmış saçların omuz üstüne,
Öyle mahzun bakma seven dostuna,
Toplayıp saçların dermeye geldim."*

dörtlüğüyle başlayan şiiri, Karacaoğlan'ın:

*"Mestine de deli gönül mestine
Âşık olan gül gönderir dostuna
Telli marhamasın attı üstüme
Terlesen sevgilim sil dedi bana"¹²*

11- Saim Sakaoğlu, Ercişli Emrah, Ankara 1987, s. 89.

12- Mustafa Necati Karaer, Karacaoğlan, [İstanbul 1973], s. 90.

dörtlüğüyle ne kadar uyuşmaktadır. Kanaatimize göre Sururi Başer bu şiirleri okumuş ve hoşuna giden bu şiirler hafızasında yer etmiştir. Daha sonra şiir yazacağı zaman da hafızasında kalan bu şiirlerden etkilenerak kendi şiirlerini kurmuştur. Yine meşhur bir Yahya Kemal şiiri olan Sessiz Gemi'nin:

*“Bir çok gidenin her biri memnun ki yerinden
Birçok seneler geçti, dönen yok seferinden”¹³*

mısraları da âşığımızın

*“Hiç düşünme sakın ola derinden
Memnunlar ki hep yatanlar yerinden
Haber olmaz zararından kârından
Kimi bu dünyadan bıkip da gider”*

dörtlüğünün ilham kaynağı gibi görünmektedir.

Sururi Başer'e göre şiir bir ilham işidir. İlham gelirse yazılır, gelmezse yazılmaz. Bu düşünceyle şiirler yazan Sururi Başer, geriye dönüp yazdığı şiirlere fazlaca bakmayan, sürekli yeni şiirler yazan bir âşığımızdır. Hal böyle olunca da kafiye ve redif yapısı birbirine çok yakın pek çok şiir vücuda getirmektedir. Söz gelimi “...ıver gitsin” şeklinde kafiyelendirdiği bir şiiri diline veya zihnine kazınınca bu kafiye yapısına benzer birden çok şiiri değişik zaman aralıklarında kaleme almaktadır. Şiirlerini bir araya getirip genel bir gözden geçirmeye tabi tuttuğumuzda da “...ıver gitsin” yapısı, bazı şiirlerinde “alıver gitsin / gülüver gitsin / biliver gitsin”, bazı şiirlerinde ise “atıver gitsin, katıver gitsin, satıver gitsin” şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Bu tekrarlar, onun şiir yazmada ve söylemede hiç zorlanmadığının da kanıtı gibidir. O, Aksaray'ın mahalli gazetesi Yeni Aksaray'da

13- Büyük Türk Klasikleri, İstanbul 1992, C 11, s. 219.

on beş yıldır halka seslenen, halkı doğru yola, ahlâka, insanca yaşamaya davet eden; bozulan toplumun sancısını can evinde duyan, şiirlerinde genç kızlara, delikanlılara adeta babalarıymış gibi nasihat eden bir kişidir. Edebi bir gayeden ziyade ilahi bir gaye peşinde koştuğu için şiirlerinde yapmış olduğu bu tekrarları mazur görmek yerinde olur.

Sururi Başer, yukarıda belirttiğimiz gibi bozulan toplum yapısının, yıpranan törelerin, değişken ahlâk anlayışının tahribatını derinden hissetmekte ve şiirlerinin büyük bir kısmında bu konuları dile getirmektedir. Elinizdeki kitabın “İçindekiler” kısmında yer alan konu tasnifi incelendiğinde bu husus daha iyi anlaşılacaktır.

3. Şiirlerindeki Edebi Sanatlar:

Şairin şiirlerinde teşbih, telmih, teşhis, tenasüp gibi sanatları oldukça fazla kullandığı görülür. Sadeliğin ön planda olduğu şiirlerinde halk söyleyişi göze çarpmaktadır. Temel maksadın “anlaşılma” olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Benzetmeyi (teşbih) fazlaca kullanarak okuyucuya tembih türündeki hatırlatmalarını yaparken ağır sanatlı söyleyişten uzak bir üslup kullanmış ancak mecazdan da vazgeçmemiştir. Söz gelimi,

*“Şarkta, garbda,
Atımızın izi var,
Varın bakın,
Çizmemizin tozu var”*

mısralarında at ve çizme sembolleri Osmanlı’yı temsil etmektedir.

Şairin, yerel söylem ve tabirleri yeri geldikçe kullandığı ve bunda herhangi bir beis görmediği görülür:

*“Mangır için,
Enişte kayın olduk.
Onlar çoban,
Biz ise koyun olduk.”*

Zaman zaman gelenekçi bir tavır sergiler:

*“İslami yön,
Kalmadı oğul kızda.
Sözün tutmaz,
Kimisi işret sazda.”*

Genelde sık kullanılan, anlaşılabilir sanatlara başvurmıştır. Aşağıda bulutların arasından doğan güneşi Türkiye Cumhuriyetine teşbih etmesi bunun örneğidir:

*“Bir güneş doğuyordu bulutların ardından
Yıkılıp viran olan biz Osmanlı yurdundan
Kars’tan, Ardahan’dan, Edirne’den, Mardin’den
Varolsun yüce millet, yaşasın Cumhuriyet”*

Anlamı kuvvetlendirip okuyucuyu adeta motive etme gayretine giren şairler tekrar sanatını sık kullanırlar. Burada Cumhuriyet kelimesi tam dört kez tekrar edilerek anlam güçlendirilirken aynı zamanda ahenk de renklendirilmiştir:

*“İstikbal bizimledir Cumhuriyet durdukça
Bu şanlı ordumuzla biz beraber oldukça
Cumhuriyet çocuğu Cumhuriyet kaldıkça
Varolsun yüce millet, yaşasın Cumhuriyet”*

Hareketli söyleyişler her zaman şairlerin ilgisini çekmiştir. Çanakkale'nin ağlayıp Gelibolu'nun da üzülmesi bu minval üzere yapılmış bir teşhistir. Zira teşhis, şiir üst diline ulaşmada ilk basamaklardan birisidir:

*“Çanakkale ağlıyor üzgündü Gelibolu
İngilizler açmıştı Boğaz'da deniz yolu
Kara bulut altında batıda Anadolu
Bizler kara günleri gördü Çanakkale'de”*

Yine “Bu dünyada mahşeri gördük Çanakkale'de” mısraında Çanakkale savaşının adeta mahşer gününe benzetildiğine dair oldukça canlı bir teşbihe kuvvetli bir telmih de eşlik ettiğini görmekteyiz.

Gelenekte halkın zihnini harekete geçirerek anlamın kalanını okuyucunun meşrebine bırakan şairler, sık sık başvurdukları telmihlerle hem anlamı kuvvetlendirirken hem de kendi birikimlerini sergileyerek konuya hâkimiyetlerini vurgularlar. Şairimizin aşağıya sadece

*“Mevlana'yı gördüm Fihi Mafih'te
Mesnevi'yi yazmış sanki abide
Hanefi, Maliki, Hanbel, Şafi'de
Hak ilminden mana çözenler gördüm”*

dörtlüğünü aldığımız “Bunları Gördüm” başlıklı şiirinde Ömer Hayyam ve rübaileri, Şeyh Sadi ve Bostan ile Gülistan'ı; Nâbi'nin Resullullah'a olan aşkı; Hallac-ı Mansur'un Enel Hak demesi; Mehmet Akif'in Safahat'ı ve İstiklal Marşı; Necip Fazıl'ın Sebilürreşat dergisi gibi pek çok unsur kendine yer bulmuştur.

Tezat, şiir üst dilinin vazgeçilmezlerindedir. Bir olguyu karşıtıyla vermek, sıradanlığı ortadan kaldırır. Şairimiz “Gel” başlıklı şiirinde “aşına” ve “el” kavramlarını bu minval üzerine kullanmış, “sordum seni” kelime grubunu ise sekiz dörtlülük şiirin ilk yedi dörtlüğünde, her dörtlüğün ilk üç mısraında kullanarak toplamda yirmi yedi tekrarla kuvvetli bir tekrar yapmıştır:

*“Sordum seni hazin esen yellerden
Sordum seni aşına ve ellerden
Sordum seni dalda açan güllerden
Solmadan güllerim derilmeden gel”*

Şiirde soru sormak, yani şiir tabiriyle “istifham”, ister cevabı bilinsin (tecahül-i arif) ister bilinmesin, teknik bir sanattır ve anlama derinlik kazandırdığı gibi giderek sıradanlaşmaya başlayan şiir metnine ani bir ivme kazandırır:

*“Surur ne arıyor neyi soruyor?
Emanet canını neden yoruyor?
Aradığı varlık kalpte duruyor.
Azrail kalbine sarılmadan gel.”*

Şairimiz, özellikle halk şiirinde ifadeye canlılık ve doğallık katmak ve muhatabın dikkatini çekmek için kullanılan “müracaa” sanatını aşağıdaki bir dörtlüğünü verdiğimiz “Güzel” başlıklı şiirinde dedim-dedi meşhur kalıbıyla kullanmıştır:

*Dedim: “Mah cemalin şems ile kamer”
Dedi: “Sende gayrı kalmamış hüner”
Dedim: “Gül sineler zemzem-i pınar”
“İçersen yanarsın, har” dedi bana.*

Şiir aslında bir tenasüpler yığıdır. Şairler seçtikleri en nadide sözleri titizlikle bir teşbih ustası edasıyla adeta ipe dizerlerken uyuma son derece dikkat ederler. Şairimizin mutrib heyetine dair şiiri, kullandığı musiki terimleriyle başarılı bir tenasüp örneği sergilemektedir. Yine burada sadece bir dörtlüğünü vermekle yetindiğimiz “Müzik Ruhun Gıdası” başlıklı şiirde sanat müziği ile ilgili “sazende, hanende, kanunî, neyzen” gibi icracı adları, “kanun, klarnet, keman, kabak kemane, ney, tanbur, yaylı tambur” gibi çalgı adları, “buselik, hicaz, hüseyinî, hüzzam, mahur, neva, rast, saba, uşşak” gibi makam adları ve “avaz, ayak vermek, bas, tiz, mızrap, akort, cûş etmek” gibi musikî terimleri yer almaktadır:

*“Nihaventle girdi Mustafa Keser
Sadettin Kaynak’tan meşk etti eser
Makber’i patlattı üstat Sağyaşar
Gazeller ağladı, ben de ağladım”*

Sururi Başer’in şiirlerinde çok genel olarak değerlendirdiğimiz edebi sanatların sayısı ve çeşitleri hiç şüphesiz bunlarla sınırlı değildir. Edebi sanatlarla ilgili başlık, okuyucuya ana hatlarıyla şiirlerde kullanılan sanatlar hakkında bilgi vermeyi amaçladığı için her edebi sanat adına ayrı başlık açılmamış, eserin hacim sorunu da göz önünde bulundurularak bu genel açıklama yeterli görülmüştür.

4. Şiirlerinin Şekil Özellikleri:

Sururi Başer'in bugün sayısı beş yüz civarında olduğunu tahmin ettiğimiz şiirlerinin hemen tamamında nazım birimi dörtlüktür. Şiirlerinin ekserisinde dörtlük sayısı ağırlıklı olarak 6 ile 9 arasında değişmektedir. Bununla birlikte 3 dörtlükle sınırladığı veya 13 dörtlüğe kadar ulaştırdığı şiirleri de vardır.

Şiirlerdeki ölçü, hece ölçüsüdür. En fazla kullanılan hece ölçüsü kalıbı 11'li olmakla birlikte az sayıdaki şiirlerinin 7'li, 8'li, 14'lü ölçü ile kaleme alındığı görülür. Hemen her şiirinde ölçüye uyduğu gözlenmekle birlikte az sayıdaki şiirlerinde anlatımın bütünlüğü açısından 1 veya 2 hecelik fazlalık veya eksiklik görmek mümkündür.

Sururi Başer, dörtlükleri en çok "a-a-a-b, c-c-c-b, d-d-d-b" kafiye şeması ile örmüştür. Az sayıdaki şiirinde ilk dörtlüğün kafiyesinin "a-b-a-b" olduğu görülür. Yüzlerce şiirin aynı kafiye düzeninde kaleme alınmış olması, Başer'in şiirlerinin teknik anlamdaki kusuru olmuş ve bazı şiirlerin birbirine fazlasıyla benzemesi sonucunu doğurmuştur.

5.Şiirlerinin Yayınlandığı Yerler ve Âşığın Aldığı Ödüller:

Sururi Başer, gençlik yıllarından bu yana kaleme aldığı şiirlerden önemli bir bölümünü muhafaza edememiştir. Muhafaza edemediği şiirler sebebiyle bir eksiklik hissetmemiş, Aksaray’da yerleşik bir hayat sürdürdüğü için istediği zaman istediği şiiri kaleme almış ve böylece günümüzde yeniden beş yüze yakın şiirin yer aldığı bir arşive kavuşmuştur.

Başer’in şiir yazmasındaki en büyük etken Yeni Aksaray gazetesidir. Bu gazetede neredeyse yıllardır şiir yazdığı için özellikle emeklilik sonrası hayatında evden çıktıktan sonra öğleden sonraları gazeteye uğramak, o günkü gazeteyi alıp içindeki fotoğrafına ve şiirine bakmak, ertesi gün için el yazısıyla hazırladığı yeni şiiri gazetede görevli düzeltmen kıza vermek rutin bir işe dönüşmüştür. Haftada bir iki kez gazeteye uğraması, haftada bir iki şiiri kaleme almasının doğal sonucu olmuştur.

Âşığımız, şiirlerinin yer aldığı köşeyi gazeteden kestikten sonra eğer yazım yanlışı yapılmışsa bunu düzeltmekte, yanlış yoksa şiirin yayınlandığı gün ay ve yılı kurşun kalemle kâğıdın uygun bir boşluğuna yazarak şiirini klasöre dosyalamaktadır.

Sururi Başer’in “Cumhuriyet” başlıklı birkaç tane şiiri vardır. Bu şiirlerden birisi, Âşıkların Diliyle Cumhuriyet adlı şiir kitabında kendisine yer bulmuştur .¹⁴

14- Saim Sakaoğlu – Zekeriya Karadavut, Âşıkların Diliyle Cumhuriyet, Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Türk Dil Kurumu Yayınları Ankara 1998, s. 95

Bunların dışında Kültür ve Turizm Bakanlığı, halk kültürünün derlenmesi, korunması, tanıtılması, arşivlenmesi ve gelecek kuşaklara aktarılması görevini yerine getiren Araştırma ve Eğitim Genel Müdürlüğü araştırma ekibine gösterdiği ilgiden dolayı kendisine 05.10.2004 tarihli bir teşekkür belgesi vermiştir.

6. Diğer Âşıklarla Münasebeti:

Bilindiği gibi âşıklar arasındaki en büyük mücadeleden birisini atışmalar oluşturmaktadır. Ancak Aksaray'da yerleşmiş bir âşıklık geleneği olmadığı için bu atışmalar genellikle yüz yüze olmamaktadır. Bir âşık, başka bir âşığı hedef alan şiirini günlük bir gazetede yayınlamakta veya yazılı olarak kendisine ulaştırmakta, bir süre sonra diğer âşığın yazmış olduğu cevabi mahiyetteki şiir de aynı yollarda karşısındaki âşığa ulaşmaktadır. Aksaray'da görev yaptığımız yaklaşık on dört yıllık sürede karşılıklı olarak yapılmış âşık atışmasına şahit olmuşluğumuz veya böyle bir atışmanın gerçekleştiğini duymuşluğumuz yoktur.

Sururi Başer, şiirlerini Yeni Aksaray gazetesinde düzenli olarak bastırıldığı için bazı âşık ve şairler, Başer'in bu şiirlerine yine gazetede karşılık vermişler, böylece gazetesi sayfaları, âşıkların atışmalarının sergilendiği bir mekâna dönüşmüştür. Aksaray'da yaşayan âşıklar içerisinde en meşhurlardan birisi de Hamidiyeli¹⁵ Âşık Murat Coşkun'dur. Coşkun, Yeni Aksaray gazetesinde âşığımız Sururi Başer'le defalarca atışmıştır. Murat Coşkun adına yazılan kitabın¹⁶ "Atışmalar" başlığı altında (287 - 305. sayfalar arasında) Coşkun ile Başer arasında yaşanan

15- Yeni adı Hamidiye olan kasabanın eski adı Alaca'dır. Kasaba, Kırım Tatarları için kurulmuş bir yerleşim yeridir.

16- Aksaray kültür müdürlerinden merhum Ruhi Özkanlı, Âşık Murat Coşkun'u ve eserlerini "Âşık Murat Coşkun Hamidiye'den Yükselen Ses" adıyla kitaplaştırmıştır.

atışmaları konu alan birkaç şiir yer almaktadır. Coşkun, Başer'le yaptığı atışmaları Âşık Sururi'ye Deyişim, Sururi'den Cevap, Sururi Başer'e Cevap, Sururi Başer'den Cevap gibi başlıklarla ve bir sıra içerisinde vermiştir. Söz konusu atışmalar incelendiğinde her iki âşığın da birbirlerine karşı oldukça saygılı bir söyleyiş geliştirdikleri görülür. Eserdeki "Haccın Mübarek Olsun Diyen Âşık Sururi Başer'e Deyişim" başlıklı şiir, ikili arasındaki diyalogun boyutlarını, karşılıklı saygının seviyesini gösteren güzel örneklerdendir.

Sururi Başer'le Murat Coşkun'un atışmalarını izleyen Abdullah Turna adlı bir başka âşık, iki âşığın halini kaleme alan bir şiiri ile âşıkların arasına katılmış, Sururi Başer de yazdığı başka bir şiirle Abdullah Turna'ya cevap vermiştir.

Avni Özbek isimli bir şair, Sururi Başer'e yaptığı ziyaretini mısralara dökmüş, Sururi Bey de Avni Bey'in ziyarete gelirken hediye olarak getirdiği çiçekler için teşekkürünün de yer aldığı şiirinde şaire teşekkür etmiştir. Bu iki şiir 10 Temmuz 1996 tarihli Yeni Aksaray gazetesinde alt alta yayınlanmıştır.

Âşığın, eşini kaybettiği 8 Mart 2012 tarihinden sonra bazı âşıklar ve şairler kendisine yine aynı gazete de baş sağlığı şiirleri yazmışlar, Sururi Başer de kendilerine şiirlerle teşekkür etmiştir. Bu şiirlerden bazılarını kitabımızın "Atışmalar" bölümünde yer verilmiştir.

C. ŞİİRLERİ

1.

YAŞADIĞI ÇEVREYLE İLGİLİ ŞİİRLER

1. BİZİM ELLERE

Gönül kalk gidelim bizim ellere
Gayri gurbet eller el oldu bize
İlkbahar içinde, kalmadan güze
Tez ol da gidelim bizim ellere

Hazırla çıkını, azık da olsun
Diktiğin çiçekler yerinde solsun
Geçen hatıralar burada kalsın
Tez ol da gidelim bizim ellere

Hele şöyle ova belen geçelim
Dağlar koyağından sular içelim
Mor menevşe, lale, sümbül biçelim
Tez ol da gidelim bizim ellere

Gurbet elde geçti gençliğin demi
Gidelim ömrümün sönmeden şemi
Şerbet diye içtik zehirle semi
Tez ol da gidelim bizim ellere

Her demi ruhumda oldu ıstırap
Yıktı gönül tahtım eyledi harap
Nere vardım ise önümde serap
Tez ol da gidelim bizim ellere

Yağmurlar yağmadan, karlar basmadan
Tipili, boranlı yeller esmeden
Yapraklar sararıp yere düşmeden
Tez ol da gidelim bizim ellere

Hasret kaldık biz sılaya varalım
Anam ile garip bacım görelim
Babamın önünde divan duralım
Tez ol da gidelim bizim ellere

Sururi gurbette olmaz soranın
Ne dostun bulunur ne de yarenin
Bulunmaz düşersen destek verenin
Tez ol da gidelim bizim ellere

15.05.1953

2. AKSARAY

*Beldeyi Aksaray ilimiz bizim
Öz Türkçe konuşur dilimiz bizim
Dört yana açılır yolumuz bizim
Gezip de bastığın yollar öğrenür*

*Seyret doğusunda Hasandağı'nı
Nebatat fışkıran Lalebağı'nı
Koca Pelit'ini geçmiş çağını
Yeşermiş yapraklar dallar öğrenür*

*Uğrayın İhlara Vadisi'n görün
Gelveri'de sanat vasfına erin
Mazide tarihe notunuz verin
Methini eyleyen diller öğrenür*

*Gezip de seyredin dört bir yanını
Ağzıkarahan'ı, Sultanhanı'nı
Evliyalar yurdu Eroah Sini'ni
Mezarlar üstünde güller öğrenür*

*Eğri Minare'ye hele bir bakın
Pizza'ya benziyor "lahavle" çekin
Ulucamimize nazarlık takın
Yapan ustasında eller öğrenür*

*Melendiz'den alır baraj suyunu
Sular beldemizin ova köyünü
Şöyle bir geziniz ırmak boyunu
Sulanıp suyuyla çöller öğrenür*

Yunus Emre, Taptuk, Hamit Veli'yi
Şeyh Cemalettin'i, Baba Ali'yi
Pir Ali Sultan'ı, Kabak Veli'yi
Fatiha okuyan diller öğrenür

Zincir Medrese'yi seyredip geçin
Kılıçaslan Han'ın değerini biçin
Bedir Muhtar zatın suyundan için
İçince zezemi diller öğrenür

Sururi ilimiz büyüyüp taşı
Yapıldı binalar dört yana aştı
Yurdun her yanına yollar ulaştı
Bu işleri yapan kullar öğrenür.

05.09.2003

3. SURURİ'NİN GÖZÜYLE AKSARAY

*Güzeldir Aksaray belde ilimiz
Öz Türkçe konuşur ana dilimiz
Burda meftun Şeyh Hamidi Velimiz
Evliya, enbiya kullar bizdedir*

*Doğusunda Hasan Dağı duruyor
Beldemize bir güzellik veriyor
Gamlı gönüllerde hasret deriyor
Dört yöne açılan yollar bizdedir*

*Eyyamı baharda nisan ayında
Türlü çiçek açar Lalebağı'nda
Kılıçaslan yatar Ervah Dağı'nda
Mis gibi kokulu güller bizdedir*

*Ihlara Vadisi'n gezip de seyret
Güzelyurt, Selime eylersin hayret
Sultanhanı, Ziga bulunmaz servet
Tarihe açılan yollar bizdedir*

*Çiçekten çiçeğe gezer arımız
Helvadere yapar süzme balımız
Taşpınar'dan çıkar antik halımız
Derde derman arı ballar bizdedir*

*Mecliste mebusan bakanımız var
Hakim, doktor, subay, dekanımız var
Göndere bayrağı çekenimiz var
Rüstem'in babası Zallar bizdedir*

*Suyumuz Melendiz Dağı'ndan çıkar
Böler Aksaray'ı çağlayıp akar
Yanan topraklara suyunu döker
Türlü ağaç türlü dallar bizdedir*

*Pek bozmadı halkı, olan aslını
Yürütüyor akrabalık neslini
Dağıtmadı birlik olan faslını
Birbirine bağlı haller bizdedir*

*Surur vasfın etti Aksaray senin
Daha asalette geçmedi demin
Olmasın bir afat sönmesin şemin
Duaları kabul kullar bizdedir*

29.06.2006

4. HASAN DAĞI

*Şöyle bir yamaçtan seyrettim seni
Başında bulutlar var Hasan Dağı
Maziye götürüp ağlattın beni
Kalmamış tepende kar Hasan Dağı*

*Kalmamış gençliğin cavlamış başın
Yanmışsın ezelden kararmış taşın
Anladım senin de geçmiş pek yaşın
Bundan gayri işin zor Hasan Dağı*

*Nerde o çağlayıp akan pınarlar
Kurumuş, yok olmuş koca çınarlar
Erciyes'le Toros seni kınarlar
İşte bunlar sana ar Hasan Dağı*

*Dağılmış obalar, bozulmuş köyler
Kalmamış emekli, ağalar, beyler
Dostun Hasan Baba tepende ağlar
Bari bana selam ver Hasan Dağı*

*Açmışlar yolları, bağrın yarmışlar
Bedenin üstünden geçit vermişler
Dalların kesilmiş, kolun kırmışlar
Gayri senin derdin çor Hasan Dağı*

*Yok olmuş çiçekler kurumuş güller
Arılar yapmıyor şifalı ballar
Bülbüller ötmüyor, şakımaz diller
Sönmüş içindeki kor Hasan Dağı*

Göğsün üstü alıç, ahlat biterdi
Genç kızların turna gibi öterdi
Yazın karın Aksaray'a yeterdi
Yeni nesil sana şer Hasan Dağı

Türlü kuştan kalmamış hiç görünen
Yuva yapıp dallarında barınan
Ceylan, tavşan koyağında korunan
Gayrı sana taşlar yar Hasan Dağı

Ne kadar yazsam da tükenmez sözüüm
Bağların bozulmuş bitmiyor üzüm
Surur'un gözüne dolarken hüznün
Sen de benden sual sor Hasan Dağı

5. HASAN DAĞI

*Dağların güzeli Hasan Dağı'dır
Çıksan tepesine efkâr dağıtır
İçersen suyundan yürek soğutur
Methini eyliyom dur Hasan Dağı*

*Oba kurmuş eteğinde haneler
Kahrın çeker ak pürçekli analar
Açar güller, nergis, şebboy, laleler
Bunlardan halini sor Hasan Dağı*

*Yükseğinde yavru şahin seslenir
Koyağında ak keklikler beslenir
Melendiz de sırtın vermiş yaslanır
Sarılmış boynuna Bor, Hasan Dağı*

*Erciyes babandır, arkanda durur
Toroslar yemyeşil, veriyor gurur
Ekecik kardeşin peşinde yürür
Nerde o eskiki kar Hasan Dağı*

*Hasan Baba sende kurmuş otağı
Arıların doldururlar peteği
Eteklerin evliyalar yatağı
Sende şifa bulur çor Hasan Dağı*

*Kalmamış ormanın, ağacın bile
Derdini söyledin, gelseydin dile
Baktım ki çekmişsin dert ile çile
Gayrı yolun Hakk'a sür Hasan Dağı*

Sururi şöyle bir hatırın sordu
Tazimle karşısında selama durdu
Seni gam içinde kederli gördü
Bundan gayrı vakit dar Hasan Dağı

6. AH ULUIRMAK AH

*Alt Melendiz dağlarından çıkardın
Şehri bölüp ortasından akardın
Sularını Tuz Gölü'ne dökerdin
Şimdi neden akımıyorsun Ul'ırmak*

*Melendiz dağları, bilirim yurdun
Geçtiğin yerlere hayat verirdin
Hayvanat nebatı sular gelirdin
Şimdi neden akımıyorsun Ul'ırmak*

*Bir kolun akardı Kızılarkı'na
Dökülürdü değirmenler çarkına
Can verirdi suyun bayır altına
Şimdi neden akımıyorsun Ul'ırmak*

*Bahar ayı suyun akıp çağlardı
Türlü balık raks ediben oynardı
Keyif ehli sende gönül eğlerdi
Şimdi neden akımıyorsun Ul'ırmak*

*Prangayla bağlamışlar belini
Set çekip de kapatmışlar yolunu
Koparmışlar kanadını kolunu
Şimdi neden akımıyorsun Ul'ırmak*

*Unuttuk toşbağa, kurbağa, yılanı
O billur suyunla abdest alanı
Bendin başlarında namaz kılanı
Şimdi neden akımıyorsun Ul'ırmak*

Akmıyorsun bağ u bahçe kurudu
Şimdi yatağını gömük bürüdü
Söğüt kavak kuruyup da çürüdü
Şimdi neden akmıyorsun Ul'ırmak

Sururi bu faslı nereden çıkardın
Ah Ul'ırmak ne de güzel akardın
Bazıları ölümüzü yıkardın
Şimdi neden akmıyorsun Ul'ırmak

7. GENÇ OSMAN

*Genç Osman dediğın yiğitler şahı
Cemali andırır gökteki mahı
Yirmi bir yaşında çekip silahı
Düşmanın üstüne vardı Genç Osman*

*Aksaray karyesi, Doriğın yurdu
Yavuz Sultan ile sefere girdi
Atılıp saflara düşmanı kırdı
Komutan rütbesin aldı Genç Osman*

*Elinde kılıcı belinde kalkan
Sanırsın patladı alevli volkan
Çaldı palasını aktı kızıl kan
Düşmanı yerlere serdi Genç Osman*

*Sadıktı sözüne civandı cismi
Yiğit Osman diye yazıldı ismi
Herkesle dost idi düşmandı hasmı
Parlayıp küffarı kırdı Genç Osman*

*Kükreyip atıldı kılıç elinde
Zafere açılan Hakk'ın yolunda
Hakk'ın ismi düşmez daim dilinde
Başlar kesip gövde yardı Genç Osman*

*Benziyordu şahı Ali merdane
Düşmanın üstünde döndü pervane
Gelmemişti böyle yiğit cihane
Düşmanı dört koldan sardı Genç Osman*

*Erdi genç yaşında şerefe şana
Hükmeyledi akıp giden zamana
Hiç aman vermedi hain düşmana
Şehit makamına erdi Genç Osman*

*Sururi sözlerin burda bitirdi
Genç Osman vafını dile getirdi
Felek çok kahraman sine yatırdı
Hak için canını verdi Genç Osman*

8. ŐEHY HAMİDİ VELİ AYNİYLE VAKİ

*Ey kutbül arifin arifi billah
Kalbinde tevhibi, dilde zikrullah
Erenler velisi evliyaullah
Veliler serdarı Şah u efendim*

*Türkistan diyarı, atası yurdu
Kayseri'ye gelip otağı kurdu
Fikirde zulmeti nurlara boğdu
Bir güneş misali doğdu efendim*

*Hakikat ilmini atadan aldı
İman deryasına soyunup daldı
Őam, Halep, Tebriz'de cevheri buldu
Hakk'ın sırlarına erdi efendim*

*Âli Erdebil'le dergâha girdi
Tasavvufta vahdet sırrına erdi
İçti deryaları Bursa'ya geldi
Gönlü Hak aşkıyla doldu efendim*

*Aşkın ateşiiyle yaktı fırını
Hak yoluna koymuş idi serini
Halka bildirmedi gizli sırrını
Somuncu namıyla kaldı efendim*

*Bursa camisinde minbere çıktı
Akıp da çağlayıp bendini yıktı
Sırrın ifşa edip kalplere aktı
Elham'dan manalar verdi efendim*

Terk etti Bursa'yı, dostu Ali'yi
Aldı müridinden birkaç uluyu
İrşat etti Hacı Bayram Veli'yi
Sonra Aksaray'a geldi efendim

Ervah'ta dergâha postunu serdi
Hakk'a erenleri başına derdi
Menzilde maksuda ulaşıp erdi
Gayrı Aksaraylı oldu efendim

Seyretti beldeyi gezdi yoları
Kerametle açtı gizli halleri
Kendine bendetti arif kulları
Kendin gönüllerde buldu efendim

Sevdi Aksaray'ı, Aksaray onu
Geçirdi burada ömrün sonunu
Oğlu Yusuf Hakîk yar ü ihvanı
Şimdi kabri çiçek güldü efendim

Surur şerh eyledi zatı tarifin
Gavsul azâm, veli, kutbül arifin
Sin-i Ervah'tadır kabri şerifin
Şimdi ziyaretgâh oldu efendim

1996

9. ERVAH'I ZİYARET

*Kasvetli bir hava bulutlar baskın
Dedim ki gideyim Ervah'a doğru
Sanki zaman durmuş kâinat suskun
Dedim ki gideyim Ervah'a doğru*

*Yürüdüm sakince adımlar kısa
Gönlüm hüznünlüydü, basmıştı tasa
Dedim keşke elde olsaydı asa
Söylenip yürüdüm Ervah'a doğru*

*Selam verdim, Koca Pelit almadı
Dedi, gayrı bende hayır kalmadı
Beş yüz yıldır benim yüzüm gülmedi
Durmadım yürüdüm Ervah'a doğru*

*Düşündüm zamanda olan canları
Toprağa gark olan nazik tenleri
Karanlık kabirde geçen günleri
Düşünüp yürüdüm Ervah'a doğru*

*Şeyh Hamit Veli'nin vardım dergâha
Güllerin kokusu sarmış etrafa
Bir Yasin, üç İhlas, bir de Fatiha
Okuyup yürüdüm Ervah'a doğru*

*Bedenler yok olmuş hepsi ezilmiş
Üstlerine türlü çiçek dizilmiş
Künyeleri baş taşına yazılmış
Okuyup yürüdüm yukarı doğru*

Toprak ana hepsin bağına basmış
Kimisi feryatta kimisi susmuş
Zulüm-kâr olanlar azaba düşmüş
Durmam yürüdüm yukarı doğru

Hepsi de dost olmuş sarılmış kollar
Bir haber vermiyor şakıyan diller
Kul hakkı alanda acayip haller
Korkup da yürüdüm yukarı doğru

Uğradım nihayet bizim sinlere
Yasinler okudum ölen canlara
Orada vah dedim geçen günlere
Bu sefer yürüdüm aşağı doğru

Sururi bu canlar acep nerededir
Hakikat bilinmez gizli yerededir
Örtülen topraklar yalnız perdedir
Koşarak yürüdüm aşağı doğru

21.04.2000

10. BEN BÖYLE GÖRDÜM

*Şöyle bir uğradım Ervah şehrine
Dünyaya hükmeden merdaneler var
Hepsi de dalmışlar mevtin bahrine
Hak deyip de dönen pervaneler var*

*Sitemkâr yazılmış başta taşları
Bedenler ayrılmış kopmuş başları
Çözülmez muamma bütün işleri
Toprak içre üryan serdaneler var*

*Hepsi ayrı bir dert kendi halinde
Kimi geçmiş kimi sırat yolunda
Amel defterleri zaten elinde
Türlü hal içinde merdaneler var*

*Hâlık'ın "gel" emri zuhura gelmiş
Gelirken bir amel, bir kefen almış
Bakmış kendini Ervah'ta bulmuş
Baktım mahı cemal zerdaneler var*

*Gark olmuş toprağa seneler geçmiş
Feleğin tırpanı göğ iken biçmiş
Hepsi de başının derdine düşmüş
Gonca iken gelen güldaneler var*

*Kul hakkı yiyenler çekiyor âhı
Sarmaş dolaş olmuş zenginle şahı
Şaşırılmış benliğin şaşırılmış rahu
Azaplar içinde şerdaneler var*

Ar namus bilmeyen yutmuş dilini
Gözün göğe dikmiş açmış elini
Zinanın azabı bükmüş belini
Feryat edip ağlar kerdaneler var

Baktım hep ağlıyor, pek azdı gülen
Yok idi sonunda halini bilen
Çok yoktu kurtuluş beratın alan
Atiyi bekleyen birdaneler var

Şöyle baktım bir kaçının haline
Göğsünün üstünde açan gülüne
Çökmüş mezar taşı basmış beline
Hak deyip ağlayan erdaneler var

Surur böyle gördü gayrıyı nider
Güzel amel yapıp Hak yola gider
Vallah burada haller gam ile keder
Tahayyül edilmez hardaneler var

10.06.2004

11. KOCA PELİTLE HASBİHAL

*Dökülmüş yaprağın, cavlamiş dalın
Kararmış, kurumuş, kalmamış halin
Dalların kurumuş, eğilmiş belin
Gayri sen derdine yan Koca Pelit*

*Yiğit gördün, gelin gördün, kız gördün
Açıp kollarını üstüne gerdin
Geleni geçeni seyredip durdun
Gayrı geçenleri an Koca Pelit*

*Buruşmuş kabuğun, koflamış için
Eğmiş boynun yere dumanlı başın
Öğrendim dokuz yüz seneymiş yaşın
Çekilmiş damardan kan Koca Pelit*

*Bekçi m'oldun sin-i ervah çemine
Yandın m'ola günahkârlar şemine
Yazık olmuş gençliğinin demine
Canandan evveli can Koca Pelit*

*Vâkıf mısın kabirdeki hallere
Günahından feryat eden dillere
Sormadın mı ölüp varan kullara
Geçmiyor mu orda şan Koca Pelit*

*Seyrettin mi gündüz vakti geceyi
Toprak altı suallerde niceyi
Zengin fakir yatan genci kocayı
Kalmamış senin de gün Koca Pelit*

Boran gördün, tipi gördün, kış gördün
Dallarına yuva yapan kuş gördün
Geçmiş demler sanki şimdi düş gördün
Gayrı yol bitiyor son Koca Pelit

Bedenin kıyamda, dallar rükuda
Köklerin secdede ermiş sukûta
Yapraklar zikreder ruhun uykuda
Senin de ahirin sin Koca Pelit

Sururi gölgene şöyle oturdu
Ahval ü halini dile getirdi
Bu topraklar nice canlar bitirdi
Şad ettin gönlümü sen Koca Pelit

20.12.1998

2.
AİLESİ VE YAKIN ÇEVRESİYLE İLGİLİ
ŞİİRLER

12. ASKERDEN ANAMA

*Hasret kaldım ak zülüflü anama
Yol gözleyen bacım ile babama
Selam olsun akraba ve obama
Yağan karlar erisin de gelirim*

*Mektuplarda gözyaşları izi var
Satırlarda “canım yavrum” sözü var
Yanmış anam, külü gitmiş tozu var
Akan seller durulsun da gelirim*

*Canım anam sen herhalde ağlıyon
Aklar atıp karaları bağlıyon
Satırlarda sözleriyle dağlıyon
Ekin harman derilsin de gelirim*

*Çavuş oldu hastanede kerata
Emir eyler hemşire ve erata
Tekmil verir komutanla zevata
Güneş gökte görülsün de gelirim*

*Canım anam sen gönlünü hoş eyle
Esef çekme, günlerini neş'eyle
Sen yalnız ki duaların peş'eyle
Biraz soğuk kırılısın da gelirim*

*Geçirdik kışları, baharı, güzü
Ne olur bekleyin şu gelen yazı
Yeter ki üzme sen babamla kızı
Asma dala sarılısın da gelirim*

*Sururi mektubu bitirir burda
Canınız sağ olsun yeter ki orda
Askerlik bitiyor nisan baharda
Ak tezkerem verilsin de gelirim*

13. BÜTÜN ANNELERE

*Nasıl methedeyim can annem seni
Çileler içinde büyüttün beni
Geçirdin gençliğin pırlanta demi
Benim için selamet dilerdin annem*

*Dinlerdim söylerken ninnide sesin
Öperken duyardım ılık nefesin
Melek mi huri mi acep sen nesin
Akarsa gözyaşım silerdin annem*

*Basardın bağına canım diyerek
Coşan şefkatinle öpüp severek
Verirdin memeni boyun eğerek
Üstüme pervane dönerdin annem*

*Şerden kötülükten beni korurdun
Şevk ile yüzüme bakıp dururdun
Bazı baba, bazı anne olurdun
Üstümde gölgeli çınardın annem*

*Ben büyüdüm yine gayle çekerdin
Âtım için gözyaşların dökerdin
Biraz gecikirsem yola bakardın
Gelince sevinip gülerdin annem*

*Gençliğini benim için yok ettin
Siyah saçlar top zülüfler ak ettin
Canım annem sen cenneti hak ettin
Sen temiz çağlayan pınardın annem*

*Geçti ömrün kemaline eriyor
Sana bakmak bana sevinç veriyor
Göremezsem seni gönlüm arıyor
Hayatımda bana hünerdin annem*

*Surur, anne methin edemez diller
Anneyle açılır cennete yollar
Yanar annesine öf diyen diller
Sana öf deseydim yanardım annem*

10/06/2002

14. SELAM ANAMA

*Unuttu mu sandın unutmam seni
Her zaman kabrine varırım annem
Koklayıp öperek büyüttün beni
Toprağından kokun alırım annem*

*Dizinde sallayıp beni avuttun
Basıp da bağına öyle uyuttun
Olan eziyetim hemen unuttun
Kabrinde Yasinler okurum annem*

*Sen mihraptın doğru yönü bulurdun
Haramı helali beleklere belerdin
İstikbalde iyi günler dilerdin
Unutmam bunları bilirim annem*

*Sen öğrettin bana namusu arı
Hayat sahnesinde zararı kârı
Arayıp da buldun sen bana yarı
Seni saran toprak olurum annem*

*Ağıardı saçların benim yolumda
Açan gonca gülün soldu dalında
Kalmadı gençliğin şuhu halinde
Senin sevginle kalırım annem*

*Annem benim için çok çile çekti
Zararım anında gözyaşı döktün
Damlayken yoluma sel olup aktın
Gördüm ben bunları bilirim annem*

Hasta olsam melîl mahzun olurduñ
Geceleri hep uykusuz kalırdın
Güler isem ancak huzur bulurdun
Her zaman kabrine gelirim annem

Babaya anaya uf bile denmez
Yakar bedduası kolayca sönmez
Ne yapsan ne etsen hakkı ödenmez
Kabrinde divana dururum annem

Hâlâ kulağında o ninni sesin
Burcu burcu kokan ılık nefesin
Öperken alnıma değerdi fesin
Surur der bunları bilirim annem

15. BABANIN EVLATLARINA

*Biz geldik gidiyok dünyadan gayrı
Açılsın doğruya yolunuz yavrum
Fikriniz iyiden olmasın ayrı
Solmasın gülzârda gülünüz yavrum*

*Cevr ü cefa ile büyüttüm sizi
Gönlümün ipine eyledim dizi
Hep tuttum müsavî oğlanı kızı
İkbale açılsın yolunuz yavrum*

*Dedim layık olun siz isminize
Haram lokma sokmadım cisminize
Mutlu oldum baktıkça resminize
Güzel ahlâk olsun malınız yavrum*

*Ömrüm bahçesinde birer güldünüz
Gönlümün tahtına mekân kurdunuz
Benliğime neşe sürur verdiniz
Arı olun, aksın balınız yavrum*

*Çok çalıştım çabaladım koşturdum
Gönlünüzü gönlüm ile coşturdum
Hak'tan rızık kapıları açtırdım
Hakk'a layık olsun haliniz yavrum*

*Uçurdum yuvadan anaç olmadan
Hayat deryasına henüz dalmadan
Ana-baba sevgisini almadan
Taşsın, berrak aksın seliniz yavrum*

Ayrılmayın birleşiniz her yönde
Zamanın senesi, ayında, günde
Sakın ha olmayın garazda kinde
Varıp birbiriniz bulunuz yavrum

Annenizle cefalarla işlendik
Ağardı saçımız gayri yaşlandık
Geçti ilkbahar, yaz, şimdi kışlandık
Yeter ki gönlümüz alınız yavrum

Garip Sururi'yim anlan halimden
Severim sizleri çokça canımdan
Tutarsanız bir gün ola salımdan
Birlik olup hepten gülünüz yavrum

10.05.2006

16. HANIMA SORAYIM

*Getir hatun getir kahvemi getir
Beraber içelim yanına otur
Evvela sen benden sormadan hatır
Ben senin hatırın sorayım dedim*

*Kırk beş yıldır sen kahrımı çok çektin
Ak oldu saçların dişleri döktün
Evlad u hanemin ışığın yaktın
Bende hakkın varsa vereyim dedim*

*Yetmiş kaoradım emsal kalmıyor
Bu yaşta hatunsuz asla olmuyor
Başına gelmeyen bunu bilmiyor
Kırdıysam gönlünü alayım derdim*

*Güneş gurûb etti gayrı batıyor
Azı kaldı ömrün çoğu bitiyor
Çorbamız kaynayıp baca tütüyor
Son demimde biraz güleyim dedim*

*Dedim ki aman ha sen daha ölme
Evlad u hanemi ikiye bölme
Sen rahat edersin kederde kalma
Ben senden evvela öleyim dedim*

*Kadınlar hassastır hemen kırılır
Şaka bile yapsan küser darılır
Bir deniz misali coşar durulur
Otur da gönlünü alayım dedim*

Hanımlar evlerin bahçesi bağı
İffetli hanımın hiç geçmez çağı
Kadinsız hanenin tütmez ocağı
Gayrı kıymetini bileyim dedim

Sururi anlattın ne güzel sözler
İşte geldik işte gidiyok bizler
Yerinde sağ olsun oğlanlar kızlar
Halimiz iyiye yorayım dedim

18.01.2000

17. ARKADAŞLARIM

*Çok severim mert konuşur
Okur Kur'an'ı, yarışır
Herkesi sever, barışır
Din adamı İhsan Yılmaz*

*Çok severim, tez kırılır
Teravide pek yorulur
Coşar, Kuran'a sarılır
Din adamı Çakıroğlu*

*Şık giyinen şen biriydi
Mesleğinin cevheriydi
Sözünün sadık eriydi
Din adamı Kadir Yaşar*

*Çok severim açık sözlü
Hoş sohbetli güler yüzlü
Çok çalışır gayet nazlı
Din adamı Yusuf Baylan*

*Severim ağır insandı
Mesleğinden tez osandı
Şakacı hem pek de şendi
Din adamı Osman Keskin*

*Maziyi anarak yazdım
Görev için camide gezdim
Okurken çok gönül ezdim
Müezzindi Surur Başer*

18. KOÇAK'IN KAHVESİ

*Açılmış kahvesi Hasan Koçak'ın
Oraya mevsimi hazanlar gelir
Kaynatır semaver, yakar ocağın
Kanunu yasayı yazanlar gelir*

*Hocalar azalmış pek azı kalmış
Onların yerini erenler almış
Kimi cahil amma hepisi bilmiş
Gönlüne darılıp kızanlar gelir*

*Gazoz kasaları durmuyor yerde
Sandalye, oturak kalmamış, hurda
Hasan'ın çayları devadır derde
Siyaset kitabın yazanlar gelir*

*Hasan belli olmaz köpürüp kızar
Almazsa parayı duvara yazar
Dağıtır çayları durmadan gezer
Eli boş avare gezenler gelir*

*Kardeşi Ramazan ocakta durur
İçeri çayını Ramazan verir
Hasan'a kızanın gönlünü alır
Bazı da yolundan azanlar gelir*

*Oturma yerlerin demirden yapmış
Çayın ocağını betondan dökmüş
Camekân camına perdeyi çekmiş
Havana su koyup ezenler gelir*

*Her türlü havadis burdan alınır
Hocası, hacısı burda bulunur
Müftüye hacet yok fetva verilir
Buraya mesele çözenler gelir*

*Esnafın bazısı oraya gelir
Peynir, ekmeğ, çayla kahvaltı olur
Hasan yarısını bölerek alır
Bazı da sohbeti bozanlar gelir*

*Surur doğru yazar olmaz şakası
Burda sohbet olur bitmez arkası
Çetrefilli lafların daniskası
Lafları eş'leyip kazanlar gelir*

25.07.2003

19. 1945'İN ESNAFLARI

Oturup düşündüm eski günleri
Dokuz yüz kırk beşte geçen yılları
Aksaray esnaftı babacanları
Ham değil hepsi de olgun idiler

Patronumdu Tapan Muhsin Efendi
Ağırbaşlı efendi mi efendi
On yıl kaldım göremedim menendi
Ham değil hepsi de olgun idiler

Bir abi gibiydi daima bana
Doğru bir esnaftı meftunum ona
Şimdi de varırım oğlu Orhan'a
Ham değil hepsi de olgun idiler

Unutmam Hayrettin abim Berksoy'u
Kendi hoca oğlu, asildi soyu
Tanırdı Aksaray mahalle köyü
Ham değil hepsi de olgun idiler

Allah ömür versin dört oğlu vardı
Fakiri hastayı gidip sorardı
Tatlı dili ile ahbap arardı
Ham değil hepsi de olgun idiler

Üçhisarlı Durmuş Efendi vardı
Çok sağlam esnaftı pırtı satardı
Her işte doğruydu Hakk'ı tutardı
Ham değil hepsi de olgun idiler

*Pereğin Mustafa ve oğulları
Ramazan'da ayırırdı malları
Zekat diye dağıtırdı onları
Ham değil hepsi de olgun idiler*

*Bakkallık yapardı Es'oğlu Mehmet
Müşteriye daim ederdi hürmet
Her çeşit bulunur çekerdi zahmet
Ham değil hepsi de olgun idiler*

*Babacan esnaftı Nevşehirli Hacı
Çok hayır elliydi bulurdu aç
İstanbul'a göçmek idi amacı
Ham değil hepsi de olgun idiler*

*Sururi hepsi de meyveli daldı
Kaderin kanunu hepsini aldı
Şimdi bir kaçının evladı kaldı
Ham değil hepsi de olgun idiler*

20. YETMİŞ SENE ÖNCE

*Dinleyin dostlarım dinleyin hele
Eski seneleri getirdim dile
Fakirdi insanlar çekerdi çile
Çileli fakirân kullar nic'oldu*

*Nüfus azdı köyde, tolda, şehirde
Sular akar dere, ırmak, nehirde
Balık çoktu oynar idi bahirde
Türlü ördek inen göller nic'oldu*

*Köylü muhtaç dana gönü çarığa
Zift basardı ökçesinde yarığa
Sıtma, verem çare yoktu arığa
İpli çarık giyen kullar nic'oldu*

*Birkaç ağa vardı şehri mekânda
Kimisi boş kimisi esnaf dükkânda
İşletirler pırtı ile lokanta
Nefsine çalışan kullar nic'oldu*

*Han çok idi hayvan, insan yatardı
Kimi arpa kimi buğday satardı
Tahin, pekmez birbirine katardı
Kâğıt helva yiyen kullar nic'oldu*

*Lira azdı kuruş vardı o demde
Kaput bezi şalvar giyer bedende
Çoğu eti anca görür kurbanda
Yamalı don giyen kullar nic'oldu*

*Köylü orak ile ekin biçerdi
Zengin olan tırpancıyı seçerdi
İşçi sarımsaklı ayran içerdi
O güneşte yanan kullar nic'oldu*

*Şeker bulunmazdı, sabun yok idi
Fakirin karnı aç, zengin tok idi
Üzümlle çay içen hem de çok idi
O cefakâr, bilmez kullar nic'oldu*

*Şükür olsun şimdi her şey bol oldu
Bet bereket hem de nüfus çoğaldı
Eski muhtaç, yeni ağa bey oldu
Ağaya hizmetçi kullar nic'oldu*

*Surur bırak artık için dökmeyi
Vesikayla sen de aldın ekmeği
Fakir sıradayken yerdi tekmeği
Bunları yaşayan kullar nic'oldu*

21. ESKİ Mİ YENİ Mİ

Diyorlar güzeldi eski zamanlar
Kermeler yanıp da çıkan dumanlar
Tandırın içinde yanan samanlar
Dumandan gözünü silenler gördüm

Ağaların atı, iti olurdu
Üzengi elinde yolu bulurdu
Fakir olan eşşeğinen gelirdi
Yalın ayak şehre gelenler gördüm

Nasırlı ayağı çarık sıkardı
Dikenler batınca dolak çıkardı
Zavallı vatandaş candan bıkarıdı
Ağlayıp haline gülenler gördüm

Bulamazdı yakmak için beziri
Gaz yakardı padişahın veziri
Ailenin kalmaz idi huzuru
Şişeyle gazyağı alanlar gördüm

Zalim sıtma her kişiyi tutardı
Kırk derece ateş ile yatardı
Bulur ise acı kinin yutardı
Nöbetten ayıkmaz ölenler gördüm

Çamaşırı kil taşıyla yıkardı
Yaraları kara ziftle tıkarıdı
Şalvarını uçkur ile sıkardı
Kaputtan şalvarı giyenler gördüm

*Saban ile sökerlerdi tırmanı
Tek öküzle sürerlerdi harmanı
Kadın erkek kalmaz idi dermanı
Harmanı öşüre verenler gördüm*

*Basma asarlardı evin camına
Çorak toprak atarlardı damına
Kamış hasır sererlerdi zemine
Hasırlar üstünde ölenler gördüm*

*Surur almış sene gitti geriye
Ağrır yerin soktururdu arıya
Kanar ise tuz basardı deriye
Bulguru sokuda dövenler gördüm*

26.04.1999

3.
SEVGİ, SEVGİLİ, GÖNÜL ŞİİRLERİ

22. GÜLÜM SENİ

*Tomurcuktun gül olmuşsun
Yeşil yaprak, dal olmuşsun
Başka başka hal olmuşsun
Görmeyeli yarim seni*

*Aşkın beni har eyledi
Yaktı canım kor eyledi
Gecen canım kor eyledi
Görmeyeli yarim seni*

*Geçmez akça, pula döndüm
Geçit vermez yola döndüm
Bülbül idim lala döndüm
Görmeyeli yarim seni*

*Ben kavlime bel bağladım
Senin için gül bağladım
Moru atıp al bağladım
Görmeyeli yarim seni*

*Divaneyi deli oldum
Kızılırmak seli oldum
Yağmur idim dolu oldum
Görmeyeli yarim seni*

*Sururi'de koştu gönül
Hiç durmadı koştu gönül
Daldan dala uçtu gönül
Görmeyeli yarim seni*

23. GÜZEL

Ayniyle vakidir dilimde kelam
Bir hayal değildir gördüğüm inan
Sanki halvet etmiş can ile canan
Gam ile gönlünü yormamış güzel

Kırmızı goncaya dönmüş yanağı
Açılmış güllere benzer dudağı
Hani bahçe gülü, neresi bağı
Herhalde vuslata ermemiş güzel

Ebru mu ipek mi bilmem saçları
Ela göz üstünde kara kaşları
Ok kirpik altında şuh bakışları
Herhal hasret demin görmemiş güzel

Nakşetti cemalin ol şuh-ı cihan
Tahayyül edilmez sanki asuman
Görülmüş değildir böyle bir cihan
Açılmış gonca gül dermemiş güzel

Tasvirine imkân yoktur çizemem
Bundan başka ben methini yazamam
Ölçmüş endazeler asla bozamam
Hoyrata busesin vermemiş güzel

Efsane bir endam payine safa
Görmemiş müşkülât, çekmemiş cefa
O Venüs haline baksam bin defa
Sururi kimseyi sarmamış güzel

24. DOYAMADIM BİR ZAMAN

*Meftun oldum işvesine nazına
Kara kaş altında ela gözüne
Seyre daldım mahi cemal yüzüne
Seyredip de doyamadım bir zaman*

*Mah yüzünü perdelemiş saçları
Dökülmüş omuza ipek uçları
Ağızda parladı inci dişleri
Seyredip de doyamadım bir zaman*

*Sayılmaz püskürtme serpme benleri
Kar gibi beyazdı zarif tenleri
Herhal on sekizdi yaşı sinleri
Seyredip de doyamadım bir zaman*

*Kudret makasıyla endam biçilmiş
Sandım ki yanakta güller açılmış
Huriler içinden öyle seçilmiş
Seyredip de doyamadım bir zaman*

*Ahu bakışıyla çattı kaşını
Topladı zülfünü çırptı saçını
Sülün boynun eğip büktü başını
Seyredip de doyamadım bir zaman*

*Kor olmuş göğüsler sinesin yakmış
İncecik belini kemeri sıkmış
Ela gözlerine sürmeler çekmiş
Seyredip de doyamadım bir zaman*

Bulamadım güzellikte hatayı
Sanırsın seyrettim gökteki ayı
Neştersiz sinemde açtı yarayı
Seyredip de doyamadım bir zaman

Sururi nakşedip bunları yazdı
Güzelin nakşını gönlüne çizdi
Güzel şöyle benim baktığım sezdi
Seyredip de doyamadım bir zaman

(1952 Eskişehir Hava Hastanesi)

25. HERŞEYİN GÜZELİ GÜZELDİR

*Ey çeşmi siyahım ahu bakışlım
Sana bakan gözler anda hu çeker
Cemalin şevkinde elvan nakışlım
Seyrederken canlar sende hu çeker*

*Pahalar ölçülmez zülfün teline
Endamı müstesna ince beline
Yanaklardan açan gonca gülüne
Temaşa eyleyen canlar hu çeker*

*Canlar raksa girer gözler bakarken
Akıllar zay olur boynun bükerken
Bir pınar misali ruha akarken
Tahtı mekânında hanlar hu çeker*

*Sütun gibi cismin Venüs timsalin
Görülmedi göremedim emsalin
Diller şerh edemez yoktur misalin
Geçen zaman kalan demler hu çeker*

*Gönüller şad olur baktığı anda
Hayat zayi olur ceset ü canda
Akıl sükut eder aynı zamanda
Değil insan; melek, cinler hu çeker*

*Def eder hüzüni, gamı, kasveti
Gurbetteysen unutturur hasreti
Yanan topraklara nisan rahmeti
Açılır mezarlar, sinler hu çeker*

Nedir ki yanında Yusuf, Züleyha
Saba melikesi, gökte Süreyya
Kerem ile Aslı, Mecnun'la Leyla
Kıyama durup da bunlar hu çeker

Kalpler ruşen olur, ruhlar arınır
Temaşa seyrinde cennet görünür
Gönüller şad olup şala bürünür
Diler sükut eder canlar hu çeker

Ne emsali vardı ne de benzeri
Bakarken açılır gözlerin ferî
Edilmez kıyası cennette peri
Sururi seyrinde canlar hu çeker

14.06.2004

26. İSTERİM

*Dağılır gönlümün kederi, gamı
Şöyle bir yüzüne baktığım zaman
İstemem dünyada şöhreti, namı
Seyredip cemalin görmek isterim*

*Topla da saçların, kaldır başını
Göreyim ay yüzün, hilal kaşını
Ağzında parlayan inci dişini
Seyredip cemalin görmek isterim*

*Çekerim aşkını lütuf diyerek
Gönlümde sevgine boyun eğerek
Bulutlar misali yere ağarak
Akıp da gönlüne dolmak isterim*

*Alırım selamın saba yelinden
Sevdiğini duyabilsem dilinden
Gönlümde çağlayan aşkın selinden
Atlayıp içine dalmak isterim*

*Baş başa kalıp da göz göze gelsek
Sohbetler eyleyip halvete ersek
Aşkta muhabbeti toplayıp dersek
Gönülde sevgiyi dermek isterim*

*Seyredip cemalin şevkine yansam
Nakşedip cismini seyrine dalsam
Gamzeli yanaktan buseler alsam
Hayalde hakikat bulmak isterim*

Görmedim bir güzel, benzesin sana
O ceylan bakışlar değer cihana
Sen bir güneş olsan ben de pervane
Dönüp de şevkine yanmak isterim

Cism ü can fanidir, sevgiler baki
Sen bade olsaydın, ben de bir saki
İçip mest olurdum haşre dek ta ki
Aşkını içerek kanmak isterim

Sururi aşkınla daim figanda
Yeter ki bu canı koyma hüsranda
Beni rüsva etme iki cihanda
Böylece aşkınla kalmak isterim

27. GÜZELLE SOHBET

Arzihâl eyledim ben bir güzele
Gönlüm sana düştü el aman dedim
Ömür hazan olup döner gazele
Toprağa düşmeden gel aman dedim

Dedim ki meleksin cemalin kamer
Bir buse alırsam ateşim söner
Susadım içeyim akarken pınar
Güzelim görüyon hal yaman dedim

Beni mecnun etti mahmur bakışın
Hareli yüzünde elvan nakışın
Hele şöyle durup göğüs çekişin
Derdime bir şifa bul aman dedim

Kaşlar kement olmuş ay gibi yüzün
Ahuya benziyor süzerken gözüün
Almadım ömrümde bu kadar hazzın
Gitme de yanımda kal aman dedim

Boyu dalyan gibi sanırsın sülün
Zannettim goncası kırmızı gülün
Köfere alınmış süzmesi balın
Akıyor dudaktan bal aman dedim

Seyrettim zarifti parmaklar ince
Gülşenler içinde açmamış gonca
Pek ağır başlıydı bunlardan önce
Bana bir arkadaş ol aman dedim

Peştemal bağlamış ince beline
Elde sepet çıktı incir dalına
Hayran oldum o kınalı eline
Kırılır düşersin dal aman dedim

Oturup baş başa eyledik sohbet
Şöyle yavaş yavaş yağarken rahmet
Dedim ki Perihan çok oldu zahmet
Asma suratını gül aman dedim

Sururi oturdu geçti bir zaman
Kesildi alevim dağıldı duman
Fazla da kalmadım ayrıldım heman
Bahtınla muammer ol anam dedim

(15.11.1952)

28. GÜZEL

Dedim: "Güzel senin aslın nereli?"

Dedi: "Benim yurdum şimdi buralı"

Dedim: "Aşkın ile gönlüm yaralı"

"Sendeki dermansız çor" dedi bana.

Dedim: "Güzel, güller gibi açmışsın"

Dedi: "Sen herhal geçmişsin"

Dedim: "Güzel, şeker şerbet içmişsin"

"Kalmamış gözünde fer" dedi bana.

Dedim: "Zülfün eyle boynuma zincir"

Dedi: "Yıkıl da git ey ihtiyar pir"

Dedim: "Ne olursun bir busecik ver"

"Sen rüya görüyon, yor" dedi bana.

Dedim: "Acep sende vicdan var mıdır?"

Dedi: " O saç sakal yoksa kar mıdır?"

Dedim: " O dudaklar şeker bal mıdır?"

"Petekten bal yemek zor" dedi bana.

Dedim: "Bir öpücük ihsan ediver"

Dedi: "Sorma artık, çek de gidiver"

Dedim: "Feda olsun sim u zer"

"Sende kalmadı ar? dedi bana.

Dedim: "Kement olsun saçların telin"

Dedi: "Ne çare ki kalmamış halin"

Dedim: "Kemer sıkmış incecik belin"

"Sen geçmişsin bunlar var" dedi bana.

Dedim: "Mah cemalin şems ile kamer"
Dedi: "Sende gayrı kalmamış hüner"
Dedim: "Gül sineler zezemi pınar"
"İçersen yanarsın har" dedi bana.

Dedim: "Meftun Surur kaşla gözlere"
Dedi: "Karnım toktur böyle sözlere"
Dedim: "Katlanırım daha nazlara"
"Senin evde vardır yar" dedi bana.

29. GEL

*Sordum seni hazin esen yellerden
Sordum seni aşınayı ellerden
Sordum seni dalda açan güllerden
Solmadan güllerim derilmeden gel*

*Sordum seni o gezdiğin yollardan
Sordum seni lisan dillerden
Sordum seni çağlar akan sellerden
Akarken sellerim durulmadan gel*

*Sordum seni ormandaki çınardan
Sordum seni mahzun akan pınardan
Sordum seni yıldız, şems ü kamerden
Gökte seyyareler dürülmeden gel*

*Sordum seni dört sahabe Ali'den
Sordum seni evliyayı veliden
Sordum seni akıldan deliden
Huzura mizan kurulmadan gel*

*Sordum seni ruh u cism ü özümden
Sordum seni bana bakan gözümden
Sordum seni "Mevla" diyen sözümden
Kabirde sualim sorulmadan gel*

*Sordum seni hac yolunda çöllerden
Sordum seni dua eden kullardan
Sordum seni Kâbe, Yesrib, yollardan
Ne olur yollarda yorulmadan gel*

*Surur ne arıyor, neyi soruyor
Emanet canını neden yoruyor
Aradığı varlık kalpte duruyor
Azrail kalbine sarılmadan gel*

30. SEVGİ KARŞILIKSIZ OLMAZ

*Sevmeyince yârla olmaz muhabbet
Uzleti halvette kalsan ne fayda
Gönül çekmez ise olur mu şefkat
Gül yanaktan buse alsam ne fayda*

*Sular hiç kaynar mı ateş yanmazsa
Topraklar yeşermez suya kanmazsa
Bülbüller öter mi güle konmazsa
Gül açmazsa bülbül olsan ne fayda*

*Bülbülün meramı gül ile olmak
Arının maksadı gülden bal almak
Can ister cananla beraber kalmak
Can çekmezse yârla kalsan ne fayda*

*Ferhat da Şirin'in aşkıyla yandı
Sevdi candan, gönlü inanıp kandı
Dağları delip de gelecek sandı
Yâr gelmezse dağlar delsen ne fayda*

*Sevdiğin cananın bezmine varsan
Açsan yaşmağını yüzünü görse
Uzatıp kolların boynuna sarsan
Can çekmezse kolun sarsan ne fayda*

*Sen bülbülü şeyda gibi olsan da
Karacaoğlan olup aşkla dolsan da
Yâr ile bir olup meşke dalsan da
Gönlün sevmes ise dalsan ne fayda*

*Sevsen bir mahitap şuhu dilberi
Yoluna koysan da can ile seri
Vefasız olup da gelmezse beri
Vefasız yoluna ölsen ne fayda*

*Bir yâri seversen yolundan dönme
Kerem gibi ol da yanarsan sönme
Vuslata ermezsen aşkına kanma
Vuslatsız aşkına yansan ne fayda*

*Sururi, Mecnun'dur âşıklar başı
Meramı Hak idi, güç oldu işi
Mansur sırrın verip kestirdi başı
Yar bilmezse aşkla dolsan ne fayda*

30.12.2003

31. NASIL ANLARSAN

*Otur gitme dedim daha çok erken
Pekçe de mahzundu kalkıp giderken
Baktım ağlıyordun elveda derken
Dolukup göğsünü çaktı da gitti.*

*Canım onu sevdi dün de bugün de
Her zaman bu gönlüm kasvet ü gamda
Olmadım bir zaman neş'eyi demde
Dostum bana hüznün taktı da gitti*

*Beni mest ederdi ahenkli sesi
Yüzüme vururken ılık nefesi
Derdi ki sensin hep gönlüm neşesi
Gönlüme misk olup aktı da gitti*

*Suretle nakşını yapamaz eller
Acizdir methine şakısa diller
Ona kıyam durur gülnârda güller
Gonca güller gibi koktu da gitti*

*Ahlâk ü halinde bozardı yoktu
Dostlukta vefakâr halleri çoktu
Sohbette sözleri hastı, şakıyordu
Geldi şimşek gibi çaktı da gitti*

*Hamuru şahmandı, saftı mayası
Tertemiz, lekesiz, arı, hayâsı
Gökte şems gibiydi yüzün ziyası
Küllenmiş ateşi yaktı da gitti*

Çok sevmiştim vakur ağır haliyle
Sadıkan, hal bilir, tatlı diliyle
Sallar iken al mendili eliyle
Hasret zincirini taktı da gitti

Baktım boynun eğdi sarkan dal gibi
Sarardı ak benzi solan gül gibi
Dedim bana oldun gayri el gibi
Gözünden yaşları döktü de gitti

Uğurladım dostum yerine bindi
Asfaltın üstünde tekerlek döndü
Gönlüm hüznülenip neşesi söndü
Süzerek manalı baktı da gitti

Surur ayrılıktır her işin sonu
Hatırada kalır maziden anı
Unutmam onunla geçtiğim demi
Kaşların hüznüle yıktı da gitti

29.01.2003

32. AYRILIK SERENCAMI

*Beraber yürüdük garaja kadar
Dedi ki “Kendini eyleme heder
İnsanı öldürür gam ile keder”
Pişmanlık içinde söyler gibiydi*

*Dedi ki: “Ayrılık geldi neyleyim,
Kiminle şad olup gönül eyleyim?
Sevmiştim, başka neler söyleyim?”
Dolukan sinemi dağlar gibiydi.*

*Anlattım duygumu, alnımdan öptü
Bir çiğdem misali boynunu büktü
Buğulu gözlerden damlalar döktü
Hıçkırıp içinden çağlar gibiydi*

*Nazar ettim, ceylan gibi bakıyor
Dolukmuş da sinelerin çekiyor
Yanan ateşiyle beni yakıyor
Buluttan dökülen çiğler gibiydi*

*Buğulu gözlere yaşlar doluyor
Akan terler gamzeleri suluyor
Dedi: “Ayrılmanın vakti geliyor”
Elveda deyip de ağlar gibiydi*

*Anladım, pişman olup üzüldü
Çeşmi siyahından yaşlar süzüldü
Dedi: “Bizim kader böyle yazıldı”
Yazmasın boynuna bağlar gibiydi*

Bakınca tebessüm eyleyip güldü
Ok olup kirpikler sinemi deldi
Herhal kabahati kendinde bildi
Affeyle deyip de söyler gibiydi

Boynunu uzatıp çok hırçın baktı
Elimi uzattım, elini çekti
Kendi ateşiyle kendini yaktı
Asması bozulmuş bağlar gibiydi

“Elveda Sururi” deyip ismimi
Takdim etti bir profil resmini
Bakar isen hatırlarsın cismimi
Gönlümü ismimle eğler gibiydi

33. GÖNÜL

*Ben gönlümle kavil ettim
Göçmez malın yüke tuttum
Pahalıydı ucuz sattım
Kavli bozup kaçtı gönül*

*Benimle beraber doğdu
Bulut olup göğe ağıdı
Rahmet olup yere yağdı
Göl oluben taşı gönül*

*Bir kararda tutamadım
Menzil oldum yetemedim
Pazar ettim satamadım
Daldan dala uçtu gönül*

*Arka çıkıp hallenmedi
Sohbet edip dillenmedi
Dikenli gül ellenmedi
Başıma iş açtı gönül*

*Akıllı mı deli miydi
Kızılırmak seli miydi
Deli poyraz yeli miydi
Bende yara eşti gönül*

*Bazı güzel halliyidi
Tatlı şirin dilliyidi
Hayır veren elliyidi
Biçareydi hiçti gönül*

Anlaşılmaz ne yaptığın
Hangi yollara saptığın
Sağılıp serçe kaptığın
Bazı gözü açtı gönül

Büyük küçük bilir idi
Hatır gönül alır idi
Davetime gelir idi
Bu halime şaştı gönül

Ayık mıydı sarhoş muydu
Anlamadım bir hoş muydu
Tatlı mıydı mayhoş muydu
Dolu bade içti gönül

Sururi arayıp buldu
Benimle altmışa geldi
Acı tatlı haller oldu
Bir muamma geçti gönül

4. MILLİ ŐİRLER

34. DÖNDÜ DEVRAN

*Döndü devran,
Yıkıldı saray hanlar.
Hizmetçiydi,
Bize garplı insanlar.
Şarkta, garpta,
Atımızın izi var,
Varın bakın,
Çizmемimizin tozu var.
Şimdi ise,
Biz garplıya özendik.
Huyun alıp,
Hallerine bezendik.
Vatan gibi,
Yurt tuttuk ellerini.
Boyun büküp,
Hep aldık hallerini.
Mangır için,
Enişte kayın olduk.
Onlar çoban,
Biz ise koyun olduk.
İslami yön,
Kalmadı oğul kızda.
Sözün tutmaz,
Kimisi işret sazda.
Büyük, küçük,
Başka başka âlemde.
Sönmüş iman,
Kalpler mahzun elemde.
Surur yazdı,
Anladıysan alınma.
Doğru giyin,
Onlar gibi salınma.*

35. CUMHURİYET¹⁷

*Bir güneş doğuyordu bulutların ardından
Yıkılıp viran olan biz Osmanlı yurdundan
Kars'tan, Ardahan'dan, Edirne'den, Mardin'den
Varolsun yüce millet, yaşasın Cumhuriyet*

*Dokuz yüz yirmi üçte Meclis dedi "Hürriyet"
Nice canlar verip de kurtuldu bu memleket
Egemenlik altında kuruldu Cumhuriyet
Varolsun yüce millet, yaşasın Cumhuriyet*

*Temel ilkemiz oldu egemenlik milletin
Şu görülen eserler hepsi Cumhuriyet'in
Bizler sahibi olduk hür olan bir devletin
Varolsun yüce millet, yaşasın Cumhuriyet*

*İstikbal bizimledir Cumhuriyet durdukça
Bu şanlı ordumuzla biz beraber oldukça
Cumhuriyet çocuğu, Cumhuriyet kaldıkça
Varolsun yüce millet, yaşasın Cumhuriyet*

*Ey vatanın evlâdı, gençliğin çocukları
Unutma kara günü, kararın ufukları
Cumhuriyet bizlere Gazi'nin lütufları
Varolsun yüce millet, yaşasın Cumhuriyet*

*Ayrılmayın ey gençlik sarılım siz vatana
Biz çok şeyler borçluyuz gazi, şehit yatana
Cumhuriyet yolunda eli bayrak tutana
Varolsun yüce millet, yaşasın Cumhuriyet*

17- Bu şiir, Saim Sakaoğlu ve Zekeriya Karadavut tarafından hazırlanan *Âşıkların Diliyle Cumhuriyet* (Ankara 1998) adlı kitabın 194-195. sayfalarında yer almaktadır.

*Kan akıttık can verdik biz bu vatan uğruna
Şanlı bayrağımızın beyazına, alına
Erdik Cumhuriyet'in yetmiş beşli yılına
Varolsun yüce millet, yaşasın Cumhuriyet*

*Sururi, Cumhuriyet işte böyle kuruldu
Aziz vatan üstünde akan seller duruldu
Atatürk'ten emanet Türk gencine verildi
Varolsun yüce millet, yaşasın Cumhuriyet*

36. ÇANAKKALE ZAFERİNE

Çanakkale ağlıyor üzgündü Gelibolu
İngilizler açmıştı Boğaz'da deniz yolu
Kara bulut altında batıda Anadolu
Bizler kara günleri gördük Çanakkale'de

İtilaf devletleri hepsi birlik olmuştu
Birbiriyle anlaşıp Türk'e tuzak kurmuştu
İngiltere, Fransa yurda asker yığmıştı
Biz düşmana dersini verdik Çanakkale'de

Çanakkale çırpınıp son anlar yaşıyordu
Edirne, Kırklareli nerdeyse düşüyordu
Vatanperver paşalar hepsi de şaşıyordu
Harplerin kanlısını gördük Çanakkale'de

Batının kansızları gözünü dikiyordu
Çörçil'in emri ile yakıp da yıkıyordu
Boğazları Ruslara hem peşkeş çekiyordu
Bize düşman olanı gördük Çanakkale'de

Sayırsız gemileri boğazlardan geçmişti
Türk'ün ana yurdunu alttan üstten sarmıştı
Avustralya Anzaklar bize karşı durmuştu
Kurt olup üşüştüler gördük Çanakkale'de

Mustafa Kemal Paşa geldi diyar elinden
Komutanların hepsi gitti onun yolundan
Komutayı almıştı Alman generalinden
İşte böyle zafere erdik Çanakkale'de

Topların mermileri havada şakiyordu
Şarapnel parçaları canları yakıyordu
Al kanlar derelerden sel gibi akıyordu
Düşmanların defterin dürdük Çanakkale'de

İmanın şahikası kabarmıştı kalplerde
Allahuekber sesi inliyordu her yerde
Melekler saf olmuştu deşilen her makberde
İki yüz elli üç bin verdik Çanakkale'de

Askerin tekbir sesi çıkıyordu göklere
Vücutlar parçalanıp dağılıyor yerlere
Sanki cehennem inmiş, benziyordu mahşere
Bu dünyada mahşeri gördük Çanakkale'de

Anafarta, Conkbayrı sarıldı baştan başa
Hücum diye emretti o anda dağa taş
Erdi zafere burda Mustafa Kemal Paşa
Böldürmedik vatanı aldık Çanakkale'de

Çanakkale, Gelibolu Türk'ten gidecek sandık
İman şahikasıyla bizler zafere döndük
İki yüz elli iki bin düşman askeri gömdük
Zaferin borusunu çaldık Çanakkale'de

Sururi işte böyle ulaştık biz zafere
İnmedi bayrağımın takı göklerden yere
Şehit gazi oldular göğüsler gere gere
Şehitleri cennete saldık Çanakkale'de

37. ÖLMEYEN ŞEHİTLERİME

*Hoş olsun gönüller, dinsin gözyaşı
Bölünmez vatanın toprağı taşı
Kahraman milletin bulunmaz eşi
İzmir'den Yunan'ı sürenler biziz*

*Doğuda, batıda, güney, kuzeyde
Türk ulusu askeriyle siperde
Çanakkale, Dumlupınar her yerde
Kore'de çemberi yaranlar biziz*

*Şehit evladınız şehit oluruz
Vatan için canımızı veririz
Şerefi, namusu korur ölürüz
Afyon'dan düşmanı kovanlar biziz*

*Bayrağımız dalgalanır göklerde
Vatanın sathında durur gönderde
Ordumuz hızırdır, gelecek şerde
Mafyadan hesabı soranlar biziz*

*Biz asiliz güneş gibi doğarız
Şer olanı yurdumuzdan kovarız
Ürenleri pençelerimizle boğarız
Dost ile düşmanı bilenler biziz*

*Var olsun ordumuz, subay, erimiz
Vermeyiz kimseye santim yerimiz
Vatan bizim namusumuz, arımız
Türk şanını dünyaya salanlar biziz*

*Anarşi belası doğudan çıktı
Aziz vatan için çok kanlar aktı
Analar gelinler gözyaşı döktü
Hem şehit hem gazi olanlar biziz*

*Bizde iman vardır sakin dururuz
Sabrımız taşarsa hemen vururuz
Yıkarsız tabuyu, durmaz yürürüz
Tutup da hesabı soranlar biziz*

*Arz ettiler Surur destan yaz diye
Şeref dolu geçtiğimiz maziye
Kahraman orduya şanlı gaziye
Haksızın boynunu vuranlar biziz*

38. ÖMERUL FARUK'A İZAFETEN¹⁸

14 Eylül sabahı acı haberi duydum
Çıkmayacak acımı kalbime koydum
Belki gelirsin diye günleri saydım
Ömerim, aslanım, şehidim benim

Afyon'da askerdin, kıtana vardım
Ömerül Faruk diye ismini sordum
"Bizim kaptandır" diye namını duydum
Ömerim, aslanım, şehidim benim

Alçak gönüllüydün, hava atmazdın
Kodoş olanların elin tutmazdın
Sururi abini hiç unutmazdın
Ömerim, aslanım, şehidim benim

Son ayrılışında vedanı yaptın
"Hakkını helal et" diye elimi öptün
Seni sevenlerin yüreğin yaktın
Ömerim, aslanım, şehidim benim

Ömrünün baharıydı, hazana erdin
Az zaman içinde çok yerler gördün
Kuruyasınca denizler mezarın, yurdun
Ömerim, aslanım, şehidim benim

18- Ömerül Faruk, Sururi Başer'in en sevdiği arkadaşlarından birisi olan bankacı İbrahim Başerdem'in oğludur. Denize merakı sebebiyle denizcilik okuyan bu gen, Çin'e ahşap taşıyan bir gemide görev yapar. Bir sefer sırasında gemi fırtınaya tutulup batar. Rızkını kazanırken denizde boğularak hayatını kaybedenler şehit hükmünde olduğu için âşığımız bu şiiri kaleme alır.

*Ruhun yükselsin, göklere ersin
"Şehid ruhudur" diye melekler görsün
Allah ailene sabırlar versin
Ömerim, aslanım, şehidim benim*

*İnşallah hepimiz yanılmış olalım
Yeter sen gel de neşe, surur bulalım
Sevinçten ağlayıp sevinçten gülelim
Ömerim, aslanım, şehidim benim*

*Sururi ağlatma ne olur fazla
Buna kader derler, bozulmaz asla
Bizleri bıraktın gam ile yasta
Ömerim, aslanım, şehidim benim*

39. GAZİLER

*Ey bu vatan için canlar verenler
Kimi şehit, kimi gazi olanlar
Al kana bulanıp sakat kalanlar
Ey bu vatan evladı şanlı gaziler*

*Ey Bedr'in, Uhut'un şanlı aslanı
Can verip yaydınız din-i İslam'ı
Yazdınız tarihe şanlı destanı
Ey bu vatan evladı şanlı gaziler*

*Nerede fedakar Zaloğlu Rüstem
Kafkasya kartalı Şeyh Şamil aslan
Bunların azmiyle yayıldı İslam
Ey bu vatan evladı şanlı gaziler*

*İstanbul'u Bizanslı'dan alanlar
İslam'ın namına tahtı kuranlar
Fatih Sultan ile hüküm sürenler
Ey bu vatan evladı şanlı gaziler*

*Malazgirt, Yemen'de, Sina Çölü'nde
Plevne Kalesi, düşman önünde
Uzak diyarlarda, süngü belinde
Ey bu vatan evladı şanlı gaziler*

*Kore Kunuri'de, Çin'e vuranlar
Atılan kurşuna göğüs gerenler
Vatanları için canın verenler
Ey bu vatan evladı şanlı gaziler*

*Çanakkale, Afyon, Kocatepe'de
Sakarya, İnönü, Tınaztepe'de
Vatanın sathında, bütün cephe
Ey bu vatan evladı şanlı gaziler*

*Kendi vatanında, ana yurdunda
Doğuda, güneyde, Apo ardında
Batman, Şırnak, Cizre, Mardin'de
Ey bu vatan evladı şanlı gaziler*

*Sururi anlatmak kolaydır dille
Ödenmez hakkınız madalyon ile
Kurşunlar önünde çektiniz çile
Ey bu vatan evladı şanlı gaziler*

40. ÖLÜRÜZ BİZLER

*Dinleyin aslanlar, yazdım beyitler
Ey vatan evladı şanlı yiğitler
Kahraman gaziler ölmez şehitler
Bu vatan uğruna ölürüz bizler*

*Bütün âlem bilir bizim namımız
Vatan, bayrak için akar kanımız
Şarktan garba duyulmuştur şanımız
Şanlı bayrağımız koruruz bizler*

*Türk'ü, Laz'ı, Kürt'ü, Çerkez'i biriz
Bu vatan uğruna hepimiz eriz
Dost için ölürüz düşmana, varız
Birleşip düşmana vururuz bizler*

*Sütreye gerisinde, siper ardında
İstiklali için anayurdunda
Hudut boylarında, tüfek sırtında
Düşmana set olup dururuz bizler*

*Çanakkale, Sina, Malazgirt, Van'da
Dumlupınar, Sakarya ve Afyon'da
Şarkta, Garpta, Kıbrıs yavru vatanda
Düşmandan hincımız alırız bizler*

*Dinimiz İslam'dır, Hakk'ı biliriz
Vatan için şehit olup ölürüz
Gazi şehit diye rütbe alırız
Bu şanlı rütbeyi alırız bizler*

*Kahraman yiğitler, ey şanlı ordu
Gaziler, şehitler, erenler yurdu
Bu vatana bize atalar verdi
Vatana canımız veririz bizler*

*Vatan bizim, namus bizim, ar bizim
Bayrak bizim, ezan bizim, yar bizim
Vatan için ölen subay, er bizim
İşte bunlar için ölürüz bizler*

*Ezelden böyledir bizim aslımız
Bize değmeyene yoktur kastımız
Bizim bizden gayrı yoktur dostumuz
Surur dost düşmanı biliriz bizler*

5.
DİN VE TASAVVUF KONULU ŞİİRLER

41. İSMİN SÖYLEYE SÖYLEYE

*Toprak idim insan oldum
Verdiğin imanla doldum
Hep aradım seni buldum
İsmin söyleye söyleye*

*Bulut olup göğe ağdım
Yağmur olup yere yağdım
Bir kere anamdan doğdum
İsmin söyleye söyleye*

*Aşk elinden dağlar aştım
Denizden yürüyüp geçtim
Kanatsız, havada uçtum
İsmin söyleye söyleye*

*Cefayı dert ile elde geçtim
Aşkın şarabından içtim
Mecnun olup çöle düştüm
İsmin söyleye söyleye*

*Farz olan haccıma vardım
Hak evine yüzüm sürdüm
Seni yine bende buldum
İsmin söyleye söyleye*

42. SEVDİĞİM

*On dördünde ayda hilal olur mu
Böyle şiddet böyle celal olur mu
Naz u vuslat söyle helal olur mu
Sevdiğim, vuslata ermeye geldim*

*Bana ecir ettin, eller gibiydin
Aşılmaz dağlarda beller gibiydin
İçinden çıkılmaz yollar gibiydin
Sevdiğim yine de görmeye geldim*

*Çaresiz dertlere giriftar ettin
Tutuldum aşkına iftihar ettin
İnayet eyledin, lütufkâr ettin
Sevdiğim, ecrini sormaya geldim*

*İsm-i birliğine secde eyledim
Âleme varlığın müjde eyledim
İnziva uzlette vecde eyledim
Sevdiğim, koynuna girmeye geldim*

*Beni Mecnun edip çöllere saldın
Yusuf Kenan gibi ellere saldın
“Enel Hak” diyeni küllere saldın
Sevdiğim, serimi vermeye geldim*

*Sururi kulundur, sözünde durur
Senin aşkın daim özünde durur
Resulün Ahmed'in izinde durur
Kolların açiben sarmaya geldim*

43. SEN VARSIN

*Kuran azim ayetlerde
Cami, mescit mabetlerde
Ezan, sala kametlerde
Küllü harflerde sen varsın*

*Gönül tahtı kâbesinde
Bütün canlar vadesinde
Münker Nekir'in sesinde
Sual sorguda sen varsın*

*Beşer, hayvan, hep canlarda
Damardan akan kanlarda
Canı aldığı anlarda
Cesette canda sen varsın*

*Bozulmayan kaderlerde
Sevinçlerde kederlerde
Beklenmedik seferlerde
Sevr ü seferde sen varsın*

*Ağaç, yaprak, dallarında
Açan gonca güllerinde
Şeyda bülbül dillerinde
Öten dillerde sen varsın*

*Bin bir renkli çiçeklerde
Şu uçuşan böceklerde
Hakikat ve gerçeklerde
Hakk u gerçekte sen varsın*

Yağan yağmurda, karlarda
Irmak, denizde, dağlarda
Tarlalar, bahçe bağlarda
Esen rüzgarda sen varsın

Allah diyen kalp kafeste
Alıp verilen nefeste
Sırrı vahdet gizli seste
Gizli sırlarda sen varsın

44. MEVLA'YA

Gökte yıldız şems ü kamer
İbret ile bakmak hüner
Hepsi "Allah" diye döner
Döner Mevla'ya Mevla'ya

Gökte bulut nere tüner
Gezer gider neye biner
Yağmur olup yere iner
İner Mevla'ya Mevla'ya

Yerden kaynar ırmak, pınar
Bin bir ağaç, meşe, çınar
Kimi odun olup yanar
Yanar Mevla'ya Mevla'ya

Dört sahabe, yar ü canlar
Nebi, veli, hep insanlar
Hallerini sunar bunlar
Sunar Mevla'ya Mevla'ya

Günahım çok, yüzüm kara
Yakmaz Sururi'yi nara
Gönülde açılan yare
Kanar Mevla'ya Mevla'ya

45. SAHİBİ O'DUR

Yürütür zamanı bir an durmadan
Bahşeder hükmünü kula sormadan
Eyler tecelliyi haber vermeden
Tedbirde takdiri yaratır Allah

Yeryüzü, gökyüzü durmaz çalışır
Gökten rahmet, yerde dane gelişir
Küllü canlar toprak ile buluşur
Daneden ormanı yaratır Allah

Arama hayatı yıldızla ayda
Su olmazsa balık yüzer mi çayda
Taş ile kayadan gelir mi fayda
Her şeyi yerinde yaratır Allah

Fezanın içinde yaratmış arzı
Kâinata vermiş en güzel tarzı
Elham'da belirtmiş emriyle farzı
Yoktan hilkatları yaratır Allah

Maziyi unutma atiyi sorma
Çalış da rızık için gönlünü yorma
İman et ruhuna vesvese verme
Kuluna rızıklar yaratır Allah

Kesme umudunu talep et Hak'tan
Hayırlının azı iyidir çoktan
Rahman u Rahim'dir yaratır yoktan
Gün doğmadan neler yaratır Allah

*O Yüce Gaffar'dır affeder kulu
İyi de kötü de ayırmış yolu
Dinliyle dinsize veriyor malı
Müslimden isyankâr yaratır Allah*

*Küllü halkı halkeyliyor zamanda
Kimi küfr içinde, kimi imanda
Sırr-ı hikmet vardır verdiği canda
Damladan insanı yaratır Allah*

*Sururi anlattı böyle bu kerre
Hak deyip de döner seyyare kürre
Dağ ile denizler, yerdeki zerre
Zerreden atomu yaratır Allah*

23.11.1999

46. MUHAMMED (SAV)

Güneş matem tutmuş, ay ise suskun
Yıldızlar kararmış, melekler küskün
Akıllar karışmış, fikirler şaşkın
Hakk'ı fikirlere koydu Muhammed

Bitmişti merhamet, kalmıştı vicdan
Ahlâk sukut etmiş, bozulmuş insan
Karartmış imanı cehalet, isyan
Cehalet, isyanı koğdu Muhammed

Fakirler zenginin zulmünden bıkmış
İffetin şerefi ortadan kalkmış
Kadının feryadı ayyuka çıkmış
İffetten şirreti koğdu Muhammed

Hakk'ın emri ile indirdi Kuran
İmansız kalplere doldurdu iman
Hak'ta hakikati anladi insan
Âlemi rahmete boğdu Muhammed

Nurlar indi Arabistan çölüne
Mekke ile Medine'nin yoluna
Hak, "Resulüm" dedi, Ahmet kuluna
Çölleri nurlara boğdu Muhammed

Âlemler değişti gök ile yerde
Hakk'ın birliğin bildirdi ferde
Hikmetler gösterdi hayırda, şerde,
Hak yoluna rehber oldu Muhammed

*Hakk'ı bildirip de batılı bozdu,
Lat, Menat, Uzza'yı, Hubel'i ezdi
Hakk'a ibadetle düğümü çözdü,
Hakk'ı tevhit ile öğdü Muhammed*

*Getirdi şerefi, şöhreti, şanı
Kölelik esirin kalmadı namı
Kalpler sevgi doldu, kaldırdı kini
Küfrü iman ile koğdu Muhammed*

*Gönüller şad olup ruhlar arıldı
Madde unutulup iman duruldu
Hakk'ın birliğine ikrar verildi
Âlemi rahmete boğdu Muhammed*

47. SALAT SELAM OLSUN

*Bir ismi Mustafa bir ismi Ahmet
Hak onu yarattı âleme rahmet
Dedi ki resulüm sensin Muhammed
Muhammed Mustafa doğduğu zaman*

*Arz ile semavat boyandı nura
Kasvetli gönüller erdi surura
Melekler tavafta oldular sıra
Muhammed Mustafa doğduğu zaman*

*Şirki cehaletin bayrağı indi
Putperest Mecusi ateşi söndü
Küfürden nicesi İslam'a döndü
Muhammed Mustafa doğduğu zaman*

*Save gölü coşup taşı çekildi
Lat, Menat, Uzzalar yere yıkıldı
Kisra'nın sarayı anda döküldü
Muhammed Mustafa doğduğu zaman*

*On sekiz bin âlem yaratılan can
Melaike cin ü ins ü asuman
Raksedip hepsi oldu şaduman
Muhammed Mustafa doğduğu zaman*

*Melekler yıkadı nurla cismini
Nida eylediler Ahmet ismini
Seyretti külli can cemat nakşını
Muhammed Mustafa doğduğu zaman*

*Cehaletin şirki aktı arıldı
Haksızdan haklının hakkı soruldu
Köleye esire kıymet verildi
Muhammed Mustafa doğduğı zaman*

*Mevla'nın birliğı tecelli etti
İslam'ın ışığı âlemi tuttu
Hak gelince batıl yıkılıp gitti
Muhammet Mustafa doğduğı zaman*

*Sitreden Cebrail indi zemine
Boyandı Resul'ün nur u şemine
Dedesi Muttalip, annesi Amine
Şadoldu Muhammed doğduğı zaman*

*Sururi şükürler, olduk ümmeti
Bekleriz rahmetin hem de himmeti
O geldi açıldı Hakk'ın cenneti
Muhammed Mustafa doğduğı zaman*

24.04.2003

48. DÖRDÜ DE BİRDİR

*Neye kederlenip neye susarsın
Şükür kalbimizde imanımız var
Neden hüznülenip yüzün asarsın
Sıratı müstakim Kuran'ımız var*

*Her şeyi yaratıp yoktan var eden
Yıldızlarla gökyüzünü donatan
İnsanda kaderi elinde tutan
Bir olan var olan Rahman'ımız var*

*Cehalet devrinde zulmeti yıkan
Vahdetin sırrıyla göklere çıkan
Âlemlere rahmet bayrağı çeken
Beşerin ulusu sultanımız var*

*Her harfi suresi manalar deren
İnsanlara doğru yolu gösteren
Evveli ahirden haberler veren
Hakikat rehberi Kuran'ımız var*

*Dostlukta sadıkan ahlâkı Kuran
Mekke'den Yesrib'e Hicret'te bir can
Farz u sünnet ile İslam'a mihman
Ebubekir Sadık can yarımız var*

*Hattap oğlu Ömer mülkü adalet
Din-i İslam ile buldu saadet
İslam'ın yolunda oldu şahadet
Adalet sahibi bir canımız var*

*Tevazu hürmet kâmilî irfan
Resulun damadı Hazreti Osman
Şahadet eyledi okurken Kuran
Üçüncü halife serhanımız var*

*Ummandı hadisten bilgiden yana
Sahipti amcası Muhammet cana
Cesaret sahibi canı aslana
Aliyyül Murtaza aslanımız var*

*Surur bu sözlerin bilmesen olmaz
Dördünü sevmeszen imanın dolmaz
Hak ile Resul'e geçit yol vermez
Şükürler ezelde ikrarımız var*

49. NE GÜZEL OLUR

Hani o şafakta uyku basarken
Bedenler uyuyup ruhlar susarken
Sabah yeli ilgit ilgit eserken
Hak ile muhabbet ne güzel olur

Bulutlar ağlayıp rahmet dökerken
Damlalar yerlere düşüp sekerken
Toprağı sulayıp sonra akarken
Hak ile muhabbet ne güzel olur

Öyle bir gece ki asude sakin
Sanırsın yıldızlar insana yakın
Rüzgarda başını sallarken ekin
Hak ile muhabbet ne güzel olur

Pınarlar çağlayıp dere akarken
Bülbül gül dalında name dökerken
Kibleye yönelip boyun bükerken
Hak ile muhabbet ne güzel olur

Tan yeri ağarıp ışık yayarken
Yıldızlar yavaşça gözde kayarken
Parmaklar tespikte tane sayarken
Hak ile muhabbet ne güzel olur

Hak ile muhabbet olmaz sohbette
Vuslata erilir gizli halvette
Dostunan baş başa kalıp uzlette
Hak ile muhabbet ne güzel olur

*Yatsı ile sabah namaz arası
Sıyrılmadan gökyüzünün karası
Kabul olan duaların sırası
Hak ile muhabbet ne güzel olur*

*Ezan okunurken Cuma sabahı
Olmadan gönülde dünya tamahı
Dilde zikr-i tevhid gezen Ervah'ı
Hak ile muhabbet ne güzel olur*

*Sururi uyuma uykudan uyan
Vahdetin sırrını eyledin beyan
Menzil-i maksuda giderken yayan
Hak ile muhabbet ne güzel olur*

15.11.1999

50. TURNAM

Turnam Medine'ye uğrarsa yolun
Server-i Âlem'i gör de öyle geç
Lisan-ı dilinle arz eyle halin
Benim de selamım ver de öyle geç

Ebubekir, Ömer üçü bir yerde
Şöyle seher vakti sen mola ver de
Katardan ayrılıp bir soluk dur da
Sahabe yareni gör de öyle geç

Cennet'ül Beka'da uğra Osman'a
Necef'te Murtaza Ali Aslan'a
Fatıma'nın oğlu şehit Hasan'a
Uğrayıp hallerin sor da öyle geç

Uğra Kerbela'ya zulmet şehrine
Başsız yatan Hüseyin'in kabrine
Kahret su vermeyen Fırat Nehri'ne
Ağlayıp gözyaşın sil de öyle geç

Sakın ha Resul'ün üstünden uçma
Helali Ayşe'yi görmeden geçme
Kızı Fatıma'yı ayırıp seçme
Hepsinin halinden sor da öyle geç

Resul'un amcası Hamza'ya uğra
Uhut'ta yatıyor başında ağla
Akıtıp gözyaşın selamım söyle
Orda şehitleri gör de öyle geç

*Şöyle bir kanat kır Yesrib yoluna
Selam söyle Muhammed'in Ali'ne
Babası Abdullah, anne Âmine
Sinlerine kanat vur da öyle geç*

*Süzülüp Mekke'ye sen tavaf eyle
Hacer'ül Esvet'te kanadın bağla
İçip zezem suyun Safa'da ağla
Sevr mağarasına var da öyle geç*

*Turnam selamlarım götür tez elden
Severim hepsini ta ki ezelden
De Surur sizleri düşürmez dilden
Böyle arz-ı halim ver de öyle geç*

51. MERHABA EY ŞEHRU RAMAZAN

*Ey iman sahibi Müslüman kullar
Töbe kapısından açıldı yollar
Mevla'nın ismiyle şakısın diller
On bir ay sultanı Ramazan geldi*

*Bin aydan hayırlı aylar yücəsi
İçinde Leyle-i Kadir gecesi
Bu aya erişmez bazen nicesi
On bir ay sultanı Ramazan geldi*

*Cehaletin şirki bu ayda söndü
Mucize-i Kur'an bu ayda indi
Kâinatı âlem rahmete kandı
On bir ay sultanı Ramazan geldi*

*İnsanlar beşerdir, girer günaha
Arz eyle halini yüce Penah'a
Bu yolda müminler erer felaha
On bir ay sultanı Ramazan geldi*

*Günahın var ise affını dile
Erişir Mevla'nın rahmeti kula
Şükreyle Mevla'ya olduğun hale
On bir ay sultanı Ramazan geldi*

*Elinde var ise tasadduk eyle
Oruçlu ağzınla güzel söz söyle
Affolur günahlar, yalvarıp ağla
On bir ay sultanı Ramazan geldi*

*Sururi, vereyim sana bir öğüüt
Var ise zekatin fitreni dağıt
Kefeni giyersen kâr etmez ağıt
On bir ay sultanı Ramazan geldi*

52. KURBAN BAYRAMINA İZAFETEN

Yine bayram geldi coşsun gönüller
Dostlar bayramınız mübarek olsun
Şakır ihlas ile ağızda diller
Dostlar bayramınız mübarek olsun

Bayramlardır gönüllerde çağlayan
Müminleri birbirine bağlayan
Küsler barıştırap hakkı sağlayan
Dostlar bayramınız mübarek olsun

İbrahim'den vacip, Resulden sünnet
Keşer suresinde kes dedi Ahmet
Kurban kesenlere verilir cennet
Dostlar bayramınız mübarek olsun

Kurban kesip mükâfatın görünüz
Etlerinden fakirlere veriniz
Gülzâr olur ahirette yeriniz
Dostlar bayramınız mübarek olsun

Gönüller cuş eyler ruhlar arınır
Ana baba evladına sarılır
Akraba dost birbirleriyle karılır
Dostlar bayramınız mübarek olsun

Atın gönlünüzden kederi gamı
Hoş eyleyin bu manevi bayramı
Pekleştirin kalpte ulvi imanı
Dostlar bayramınız mübarek olsun

*Bugün bayram eyler cümle mevcudat
Hakka kıyam eder Kâbe, Arafat
Hüccac u mümine olur hidayet
Dostlar bayramınız mübarek olsun*

*Bülbüller rask eyler ol gülistanda
Bayramı yad eden olmaz hüsranda
Daha çok bayramlar geçer İslam'da
Dostlar bayramınız mübarek olsun*

*Bayramlar bizlere bir fazilettir
Rabbülâlemin'den ikram izzettir
Sururi'den size bir nasihattir
Dostlar bayramınız mübarek olsun*

30.12. 2006

53. BİR SOFUyla SÖZ TEATİSİ

*Bizi aciz sanma sualden sözden
Cevapta doğruya diller bizdedir
Sapmadık eğriye yürüdük düzden
Hakikate giden yollar bizdedir*

*Altın pazarında kömür satmayız
Hakikat içine yalan katmayız
Gururlu kibirli elden tutmayız
Sarılacak eller kollar bizdedir*

*Manevi hal bulamadım sözünde
Göremedim hak sevgisi özünde
Serkeşliğin belli, gördüm yüzünde
Dedim sofum kâmil kullar bizdedir*

*Ben asılsız söze cevap veremem
Kibleden gayrıya kilim seremem
Senin سوالini hayra yoramam
Faş edilmez gizli haller bizdedir*

*Sözlerin bir lezzet vermedi bana
Sen fikrin bozmuşsun behey divane
Topla benliğini gezme bigâne
Senin satmadığın mallar bizdedir*

*Yanıyom diyorsun baktım sönmüşsün
Külünde kalmış özde yanmışsın
Dostum sen akmayan çaya dönmüşsün
Yağmurdan arınmış seller bizdedir*

*Manası olmayan sözden soruyon
Ben cevap verirsem beni yoruyon
Çenebazsın dostum neye yarıyon
Senin sıkmadığın eller bizdedir*

*Zevk almadım sohbetinden ey dostum
Sen kendini daim görüyon üstün
Bozmuş sofum, dolum dediğin testin
Miski anber kokan güller bizdedir*

*Yol bilmez sofuyla eyledim sohbet
Anladı hatasın, dedi ki affet
Kırmadım kalbini eyledim hürmet
Hatayı hoş gören haller bizdedir*

*Surur der sofuyla sohbet eyledim
Sordu sual ben cevabın söyledim
Saçma sapan böyle sual görmedim
Ruha gıda veren diller bizdedir*

54. YUNUS'U ARIYORUM

*Kimdir ataların, nerede doğdun?
Neresi vatanın, neresi yurdun?
Nerede eğlenip nerede durdun?
Seni çiçeklere sordum Yunus'um.*

*Sivrihisar Sarıcalı köyünden,
Kimin sülalesi, kimin soyundan?
Otağın kimlerde, kimin boyundan?
Seni gerçeklerden sordum Yunus'um.*

*Eskişehir, Afyon, Konya, Kütahya,
Erzurum, Aksaray, Sivas, Antakya,
Kırşehir, Kayseri, Niğde, Malatya,
Seni beldelerden sordum Yunus'um.*

*Güzelce okumuş, güzel yazmışsın,
Kafiye, vezinde ballar düzmüşsün,
Gönlün havanında ezip süzmüşsün,
Seni gönüllerden sordum Yunus'um.*

*Üstadı şakirdin baba Taptuk mu?
Pirlerin rehberi Sarı Saltuk mu?
Metain alıç mı, yoksa çeltik mi?
Seni nebatattan sordum Yunus'um.*

*Hacı Bektaş Veli devrin görmüşsün,
Mevlana Celal'le sofraya sermişsin,
Molla Kasım'a da cevap vermişsin,
Seni dostlarından sordum Yunus'um*

*Aşk ile söylüyon Çalap ismini,
Bir mekânda bulamadım cismini,
Hep sevmişsin, göremedim hasmını,
Seni sevenlerden sordum Yunus'um.*

*Aşlanmışsin, içlenmişsin, pişmişsin,
Sevmek için dağı taşı geçmişsin,
Hakk'ın didarından bade içmişsin,
Seni örenlerden sordum Yunus'um*

*Metamı "sebil" diye satmışsin,
Seni seven gönüllere yatmışsin,
Mis gibisin şarkta, garpta tütmüşsün,
Seni kokulardan sordum Yunus'um*

55. YUNUS'U ARAYANLAR

*Evlîya diyarı veliler yurdu
Yunus işte burda tahtını kurdu
Sevenler gönlüne hak deyip girdi
Yunus burda hamken pişti dediler*

*Yunus'u aradım bizim ellerden
Basıp da geçtiği tozlu yollardan
Seher vakti badı saba yellerden
Yunus Hak deyip de uçtu dediler*

*Sordum Sivrihisar Sancak köyünden
Yunus'u yareni, dostu, soyundan
Sakarya, Kütahya, Afyon boyundan
Yunus incilerin saçtı dediler*

*Sordum dağda, kırdan açan güllere
Şeyda bülbüllere, şakır dillere
Ormanlar, ağaçlar, yeşil dallara
Yunus gonca iken açtı dediler*

*Sordum mürşidinden Baba Taptuk'a
Rehberi mihmandar Sarı Saltuk'a
Beşeri hayvanat, cümle mahluka
Yunus yüce dağlar geçti dediler*

*Sordum Molla Kasım şahı erenden
Sigaya çekip de sual sorandan
Yazdığı şiirden mana derenden
Yunus derya imiş taşı dediler*

*Sordum erenlerden Hamit Veliden
Ervahı sindeki yatan uludan
Yusuf Hakiki'den Baba Ali'den
Yunus vahdet sırrın aştı dediler*

*Sordum Yunus acep nasıl göründü
Halk içinde et kemiğe büründü
Kefen diye bir hırkaya sarındı
Yunus böyle burdan göçtü dediler*

*Sururi arz etti Yunus vasfını
Methedecek daim diller ismini
Aksaray'da sarmış toprak cismini
Yunus yerin burdan seçti dediler*

14.9.2002

56. GÖNÜLLER SURURU

*Fihi Mañih'inde gördüm ben anı
Veciz sözleriyle dolmuş gibiydi
Ayrılmamış kuldan olgunu hamı
Mevlana Mevla'yı bulmuş gibiydi*

*Mesnevi'de gördüm açmıştı yüzün
Şems-i Tebrizi'ye bağlanmış özün
Semada dönerken alıyor hazın
Mevlana Mevla'ya ermiş gibiydi*

*Şeyh Sadi Şirazî, İnan elinden
Bal akıtmış Bostan'ına dilinden
Meczup zannedersin görsen halinden
Sözlerin Kuran'dan almış gibiydi*

*Seyrettim Yunus'u gezerken çölde
Bülbüller ötüyor sanırsın dalda
Bu kadar yakınlık olur mu kulda
Yunus deryalarda dalmış gibiydi*

*Almış beratını Taptuk elinden
Yürümüş daima Hakk'ın yolundan
Dostlara göndermiş açan gülünden
Desteler bağlayıp vermiş gibiydi*

*Çölde gezerken Mecnun'u gördüm
O da Hak diyordu halini sordum
Âşık Karacaoğlan, Kerem'e vardım
Ferhat da Hak deyip gülmüş gibiydi*

*Safahatta Mehmet Akif'i gördüm
Mısralar manalı, hayrette kaldım
İstiklal Marşı'nda divane durdum
Milletin halinden bilmiş gibiydi*

*Nerde Rıza Tevfik, nerde neyzenler
Necip Fazıl gibi şiir yazarlar
Pir Sultan, Nesimi gibi ozanlar
Halka benliğini vermiş gibiydi*

*Sururi hepsinin oldu hayranı
Emrah'la Ruhsatî, Âşık Seyranî
Erzurumlu Hakkı, Baba Geylanî
Hepsi gönüllere girmiş gibiydi*

6.
SOSYAL KONULARLA İLGİLİ ŞİİRLER

57. ANNELERE HÜRMETLE

*Analar cefakâr, sefası olmaz
Evladın yoluna toz olur gider
Evladı gülmezse analar gülmez
Ak düşer saçına toz olur gider*

*Dokuz ay karnında taşıdı seni
Kalmaz gençliğinin şakıyan demi
Kararı parlayan ışığı şemi
Bozular renkleri boz olur gider*

*Basarak göğsüne sütün emzirdi
Seni büyütme çabası derdi
Sana gelen şerre kol kanat gerdi
Baharken mevsimi güz olup gider*

*Ağlarsan öperek ninni söylerdi
Yüzüne bakarak gönül eylerdi
Kesilmezse sesin o da ağlardı
Bir gülüşün ona haz olur gider*

*Yıkayıp temizler tenin silerdi
Hak'tan uzun ömür, şanslar dilerdi
Konuşma tarzını dinler gülerdi
Hatıralar kalır söz olur gider*

*Analar mihrapdır divana durun
Sarılın boynuna hatırın sorun
Öpüp ellerini duasın alın
Geçirmen vaktini tez olur gider*

Ananın duası taşlara geçer
Cennetin kapısını analar açar
Ana ahı alan hüzn ile yaşar
Ağarır saçları vız olur gider

Ana babaya of bile denmez
Kırk kez haccettirsen hakkı ödenmez
Ah alırsan yavrum gözyaşın dinmez
Dünyada işlerin yoz olur gider

Sururi kendisi günahkâr kuldur
Ağlatma ananı daima güldür
Duası cennete açılan yoldur
Yaptığın taatin öz olur gider

12.05.2007

58. KİM Kİ BU

*Ne zaman seyretsem, baksam yüzüne
Şad olup sevinçten güler gözlerim
Sarılıp boynuna yatsam dizine
Kirpikler ıslanıp dolar gözlerim*

*Sükuna ererim baktığım anda
Gönlü neşe bulur aynı zamanda
Uçarım kanatsız sonsuz mekânda
Hayalin şevkiyle yanar gözlerim*

*Bağrımda dinledim tatlı sesini
Kokladım mis kokan o nefesini
Ruhumun içinde kor ateşini
Alevisiz yakıp da söner gözlerim*

*Küçükken girdim gönlün bağına
Tutuldum kopmayan sevgi ağına
Kondursam bir buse gül yanağına
Sevginin şevkiyle yanar gözlerim*

*Dünyaya bedeldir ahu bakışın
Yedi renk üstüne hare nakışın
“Evladım” deyip de göğüs çekişin
Baktıkça yüzüne kanar gözlerim*

*Analar böyledir evvel ezeli
Ulu çınar gibi döker gazeli
Benim anam, anaların en güzeli
Her zaman hayalin, arar gözlerim*

Yapamam methini yazıyla, sözle
Mızrabın altında inleyen sazla
Otursam karşına, seyretsem hazla
O zaman sevgiyi sunar gözlerim

Sururi gam çekme, geçiyor demler
Sevgiler, sevinçler, ıstırap, gamlar
Annenin kıymetin anneler anlar
Ne çare, toprakla dolar gözlerim

59. BABAM

*Evladım deyip de kolların saran
Aile ocağını yapıp da kuran
Evlad ü ıyali toplayıp deren
Haneler kapısını açar babalar*

*Üzerine biner aile ferdi
Yüklenir evladın ıyalin derdi
Seçmez hesabında üç ile dördü
Hayatın yolunu açar babalar*

*Allah evlat verir inci taneler
Şenlenir şad olur viran haneler
Geçim rızk ister ol dürdaneler
Çalışıp sel olur çoşar babalar*

*Bir gemi misali enginde yüzer
Rotalı rotasız ummanda gezer
Kaderin seyriyle yolunu çizer
Bazı durgun bazı taşar babalar*

*Ağarır saçları omuzlar çöker
Ağzında dişleri saymadan döker
Bir de fakir ise genç iken çöker
Hayatın derdiyle yaşar babalar*

*Babalar kiblemdir evlat önünde
İster gençlik ister ahır gününde
Evveli ahiri işin sonunda
Evlad için durmaz koşar babalar*

Babaya anaya of bile denmez
Evlatta hakkı çok, asla ödenmez
Evlad için yanan ateşi sönmez
Evlad için dağlar aşar babalar

Baba evlat ile olur berhudar
Basıp kucağa olur payidar
Sevgisi kalbinde etmez aşikâr
Evlad sevgisiyle yaşar babalar

Babayı kırman, üzmen gönlünü
Baba, evlat için verir ömrünü
Kedersiz geçirtin ahir son günü
Kırmayın gönlünü küser babalar

Şurur baba vasfın eyledi anda
Hürmet eden evlat olmaz hüsranda
Sıkıntı gam olmaz sağ olan canda
O zaman şevk ile yaşar babalar

60. ÖĞRETMENLERİME İZAFETEN

*Çekerler cefayı çilekeş onlar
Kölesi olunur öğretmenlerin
Onların eseri fatihler, hanlar
Kölesi olunur öğretmenlerin*

*İlmin havanında cevher ezerler
Eritip potada hadde süzerler
İşleyip cevheri paha yazarlar
Kölesi olunur öğretmenlerin*

*Daha fidan iken alıp büyütür
Anne-baba gibi sevip avutur
Kendine has bilgisiyle eğitir
Kölesi olunur öğretmenlerin*

*Olaylara sabırlıdır farketmez
Pek cefakâr hiç kimseye kahretmez
Vefalıdır mesleğini terketmez
Kölesi olunur öğretmenlerin*

*Bozmaz kaideyi gittiği yolda
Aramaz kùltürü sağ ile solda
Sanki bülbül gibi öterken dalda
Kölesi olunur öğretmenlerin*

*Şanlı tarihimiz, şanlı ordumuz
Cumhuriyetimiz, güzel yurdumuz
ÖĞretir Ata'ya olun borcumuz
Kölesi olunur öğretmenlerin*

Manevi değeri asla ölçülmez
Maddi paha ile kıymet biçilmez
Hepsi de değerli ayırıp seçilmez
Kölesi olunur öğretmenlerin

Hepsi hoşgörülü, efendi kişi
Ağartıp saçları dökerler dişi
Mesleği uğrunda doldurur yaşı
Kölesi olunur öğretmenlerin

Surur öğretmeni getirdi dile
Bir harf öğretilene olunur köle
Bu meslek kutsaldır götürmez hile
Kölesi olunur öğretmenlerin

61. ÖĞRETMENLERE SAYGILARIMLA

*Körpe fidanları dal eyleyenler
İlim potasında hal eyleyenler
Nice goncaları gül eyleyenler
Bütün yollar sizden geçer öğretmen*

*Öğretirler ilmi olsa da Çin'de
Kültürde, ahlâkta, bilgide, fende
İlim olmasaydı olmazdı din de
Bütün yollar sizden geçer öğretmen*

*İstikbal atiye açılan yollar
Üslub u lisanla konuşan diller
İnsanlık vasfına yön veren haller
Bütün yollar sizden geçer öğretmen*

*Işıksınız peşinizden gelene
Rehbersiniz sizden bilgi alana
Mihrapsınız size divan durana
Bütün yollar sizden geçer öğretmen*

*Kutsal bir hedeftir öğretmen olmak
Dünyaya bedeldir bilgiler vermek
"Canım hocam" deyip kalplere girmek
Bütün yollar sizden geçer öğretmen*

*Kara tahtalarda gezer eliniz
İyiye, güzele söyler diliniz
Köferesiz ballar yapar arınız
Bütün yollar sizden geçer öğretmen*

Cefa çekersiniz rızkın altında
Doğuda, batıda, vatan sathında
Şanınız yüksektir Mevla katında
Bütün yollar sizden geçer öğretmen

Sururi anlattı biraz haliniz
Bölünmez fikriniz, aydın yolunuz
Dikin fidanları, açsın gülünüz
Bütün yollar sizden geçer öğretmen

62. İÇME BİRADER

*Dostumsun, fazla sert girmeyeceğim
Vursam da fazla sert vurmayacağım
Kızsam da gönüller kırmayacağım
Katresi haramdır, içme birader*

*İster kadehten iç, ister şişeden
İstersen gamdan iç ister neşeden
İster bedava iç ister keseden
Katresi haramdır, içme birader*

*İster üzüm suyu ister hurmadan
İster bira olsun ister hurmadan
İster viski olsun yoktur farkedene
Katresi haramdır, içme birader*

*İster saz meclisi saki meyinden
İstersen oynayan rakkas zilinden
Sazende nağmesi dostun elinden
Katresi haramdır, içme birader*

*Vücudu yıpratır, kalmaz değeri
Organlar çalışmaz, bozar ayarı
Yakıben parçalar karaciğeri
Katresi haramdır, içme birader*

*Nerde Neyzen Tefik, Ömer Hayamlar
Bekri Mustafalar, sultanlar, hanlar
İçki meclisinde fıskıran kanlar
Katresi haramdır, içme birader*

Cahiliye devri küfrü zamanda
"Haram" diye yazdı yüce Kuran'da
İçki içmek yeri yoktur imanda
Katresi haramdır, içme birader

Yarın mahşer yeri mizan kurulur
İçkiden çok çetin sual sorular
Kul hakkı, içkiye ceza verilir
Katresi haramdır, içme birader

Tertemiz vücuda zehir dökmeyin
Emanet vücudu nara yakmayın
Burda ve ukbada zulüm çekmeyin
Katresi haramdır, içme birader.

63. VİCDANSIZ SİGARA

*Sana lanetler sigara
Bulunmaz derdine çare
Seni içenler divane
Vicdanın var mı sigara*

*Fuzuli paramız yersin
“Alacam canınız” dersin
Şeytan senin belan versin
Vicdanın var mı sigara*

*Pıranga, kelepçe tutman
Fahişesin neye yatman
Nikâhlısın kovsam gitmen
Vicdanın var mı sigara*

*Ne kaybettin, ne ararsın
Beşer âleme sorarsın
Ahtapot gibi sararsın
Vicdanın var mı sigara*

*Organları felç edersin
Doku hücreye gidersin
Hepsini de mahvedersin
Vicdanın var mı sigara*

*Akciğere saldırırsın
Zornan nefes aldırırsın
Hepsini de mahvedersin
Vicdanın var mı sigara*

Beyin dimağ uyutursun
Sakat nesil büyütürsün
Bir çekimle avutursun
Vicdanın var mı sigara

Boynun kırıp başın ezdim
Seni mekruh, haram yazdım
Attım hain, senden bezdim
Vicdanın var mı sigara

Canlar alıp da kanmazsın
Ateş olmazsa yanmazsın
Surur söğür utanmazsın
Vicdanın var mı sigara

64. PARA

*Dinleyin dostlarım dinleyin hele
Paranın halini getirdim dile
Varlığı başkadır, yokluğu çile
Her işin başında geliyor para*

*Bazı hayırlıdır, bazı şerlidir
Bazı utanmazdır, bazı arlıdır
Mark ile dolarda daim kârlıdır
Her zaman dengini buluyor para*

*Helal ise yaralara em olur
Haram ise zehir olur sem olur
Bazı sevinç, bazı kasvet, gam olur
Cepte varsa sevinç veriyor para*

*Züğürt olanların yanında durmaz
Cebi deliklerin elinde kalmaz
Müsrif olanlarla hiç yola varmaz
Ferhat gibi dağlar deliyor para*

*Hamaylı gibidir kasada, cepte
Bazı da toplanır çanakta, küpte
Pahada ağırdır, hafiftir yükte
Sevgiden de ağır geliyor para*

*Rüşvetle haraçta aracı olur
Dili yoktur ama arayı bulur
Namusta lekeyi çıkarıp alır
Namustan lekeyi siliyor para*

Para her yerlerde sesin duyurur
Patronu isterse haksız kayırır
Arkadaşı arkadaştan ayırır
Şahitse cevabı biliyor para

Bazı meslek, bazı peri, cin gibi
Kimi kulda iman gibi din gibi
Anlar isen iki kapılı han gibi
Dikkat et ömrünü çalıyor para

Sururi arz etti vasfını beyan
Ömrünü yolunu eyledi ziyan
Görmedi giderken cebine koyan
Ölürsen arkada kalıyor para

65. 1999 ZELZELE FELAKETİ

*Kükredi vahdetin sırrı derinden
Yüce dağlar hep oynadı yerinden
Yer yarıldı sanki çıktı zarından
Gökte melek yerde insan ağladı*

*Yıkıldı binalar hak ile yeksan
Sanki kıyamete ermişti insan
Sakarya üstüne çökmüştü hüsrân
Gökte melek yerde insan ağladı*

*Aman Yarab bu ne hikmet ne kader
Yükseldi çığlıklar ayyuka kadar
Sarmıştı Gölcük'ü gam ile keder
Gökte melek yerde insan ağladı*

*Emri Yüce Hak'tan almıştı toprak
Ağladı ormanlar, ağladı yaprak
Gözler temâşada eyledi ikrah
Gökte melek yerde insan ağladı*

*Coştı koca deniz kabardı dere
Yok oldu binalar yıkıldı yere
Kocaeli sanki döndü makbere
Gökte melek yerde insan ağladı*

*Bozuldu bahçeler bozuldu bağlar
Harabeye döndü şirin Avcılar
Çekilmez böyle dert, böyle acılar
Gökte melek yerde insan ağladı*

Çekilmez ıstırap çekilmez tasa
Türkiye büründü acı bir yasa
Bu millet cefakâr, Türkiyem yaşa
Gökte melek yerde insan ağladı

On yedi Ağustos, günlerden Salı
Baran olup aktı gözyaşı seli
Kırk bini yaralı, on beş bin ölü
Gökte melek yerde insan ağladı

Hıçkırıldı analar bebekler sustu
Toprak, bedenleri çiğneyip kustu
Ağladı kâinat düşmanı dostu
Gökte melek yerde insan ağladı

Surur şerh eyledi söyledi diller
Ezildi bacaklar ezildi kollar
Seyrine takat yok bakılmaz haller
Gökte melek yerde insan ağladı

66. ANKARA

*Karışmış zümreler, karışmış nesil
Hep suret olmuş, kalmamış asıl
Anane değişmiş, kaybolmuş usûl
Su dökülen aşâ dönmüş Ankara*

*Selam kalkmış, dostluk kalkmış aradan
Yalnız hatır soruluyor paradan
Hele bir de olur isen sıradan
Yolunmuş bir kuşa dönmüş Ankara*

*Açılmış vücutlar teşhir ü üryan
Gözler nazar edip eyliyor seyran
Kimisi bihaber kimisi hayran
Yaz günüde kışa dönmüş Ankara*

*Her nere varırsan insan kaynıyor
Herkes kendi havasına oynuyor
Kazancına gözü asla doymuyor
Yaralı bir döse dönmüş Ankara*

*Camiler çoğalmış benziyor köşke
Gelmiyor cemaat Cuma'dan başka
Cebinde olanlar hep dalmış meşke
Et pişiren şişe dönmüş Ankara*

*Duraklar hınca hınç biçare insan
İnen de binen de ediyor isyan
Şoförler konuşmaz lal olmuş lisan
Yuvarlanan taşa dönmüş Ankara*

Gezerken yoruldum bir parka girdim
Oğlan kızı sarmış, öpüyor gördüm
Lahavle çekip de hayrette kaldım
Bir hummalı başa dönmüş Ankara

Hep bina yapılmış kalmamış arsa
Parası olana verilmiş parsa
Biri Ankara'yı bana sorarsa
Çözülmeyen işe dönmüş Ankara

Surur Ankara'nın dışını yazdı
İçinde olanın üstünü çizdi
Yirmi gün içinde canından bezdi
Çift karılı eşe dönmüş Ankara

25.10.2000

67. HACETTEPE'DE BİR GÜN

*Hacettepe deyip girdim içeri
Baktım sanki andırıyor mahşeri
Doktoru hastası ve hemşiresi
İçinden çıkılmaz yolları gördüm*

*Meth-i kelam ile edilmez sözü
Somaki mermerden bayırı düzü
Tarife hacet yok aldığım hazzı
Bahçesinde açan gülleri gördüm*

*Profesör, doçent hepsi koşuyor
Dolmuş hasta, sanki deniz coşuyor
Derdine şifayı bulan yaşıyor
Sevinçten tutuşan elleri gördüm*

*Sekreter, hemşire divan duruyor
Hepsi sorulana cevap veriyor
Birbirine bağılı işler yürüyor
Hastayı kırmayan dilleri gördüm*

*Poliklinikler dolu, servisler dolu
Sormazsan bulaman gittiğin yolu
Hele bir de yoksa hastanın hali
Hastada çileli halleri gördüm*

*Doktorlar her derde deva arıyor
Vücudu aksamı bir bir tarıyor
Tıbbın haricinde aciz kalıyor
Dert ile inleyen zulları gördüm*

Çırpınıyor canlar biçare kalmış
Derdin pençesinde hüsrana dalmış
Açmamış goncayken gülleri solmuş
Ümitsiz ağlayan kulları gördüm

Kimi şifa bulmuş gülüp şakıyor
Kimi deva bulmaz derdi çekiyor
Biri baktım sala binmiş çıkıyor
İşte burda geçmez pulları gördüm

Yaşasın bu ulus, yaşasın devlet
Bozulmasın vatan, var olsun millet
İsterim bu halka gelmesin zillet
Bayrakta ay yıldız alları gördüm

Hepsi çalışıyor görmedim duran
Şad olsun bu Hacettepe'yi kuran
Dilerim haşre dek olmasın viran
Dedi Surur işte bunları gördüm

68. MÜZİK RUHUN GIDASASI

*Teller raksa girmiş yayın altında
Keman hıçkırıyor, el ağlıyordu
Taksimi geçiyor hüzzam faslında
Baktım da kemanda tel ağlıyordu*

*Sanki zaman durmuş beşeri elde
Bülbül sukut etmiş ötmüyor gülde
Olmaz böyle bir tad kaymakta balda
Bülbül değil dalda gül ağlıyordu*

*Sazende taksimi toplayıp derdi
Hanende hanıma açtı yol verdi
Sanatçı şarkıya tiz ile girdi
Solistin ağzında dil ağlıyordu*

*Sonra kanun girdi saba faslına
Güftesi manalı uydu aslına
Seste falso yoktu, yoktu üstüne
Mızrap tutan parmak, el ağlıyordu*

*Güfteler manalı, enfesti sesi
Ritme uyuyordu çıkan nefesi
Mest etti gönlümü ve de herkesi
Solistin belinde şal ağlıyordu*

*Meftun oldum dili pare güzele
Kesit verip geçti uzun gazele
Derdim Surur dinle aman tez hele
Sandım bad-ı saba yel ağlıyordu*

Yaylı tambur rasta taksimle girdi
Usta bir ritimle makamı verdi
Hanende, üslupla şarkıyı derdi
Ses güzel, solistte dil ağlıyordu

Baktım tekrar keman girdi araya
Neşter attı gönlümdeki yaraya
Meftun oldum mah kızımız Zara'ya
Kemancı kemanda tel ağlıyordu

Surur inmez dibe yüzer hep yüzden
Anlamaz makamdan saz ile sözden
Elinden ne gelir olmazsa özden
Güfte, beste, solist, hal ağlıyordu

04.07.2006

69. GÜZEL SES DİNLENİR

*Severim kemanı, güzel bir sesi
Neyzenin neyinden çıkan nefesi
Öz Türkçe olursa bir de şivesi
Dinlerim o sesi duyduğum zaman*

*Lütuftur Allah'tan iyi ses kula
Güzel ses sapkını getirir yola
Bülbüller sesiyle meşk eder güle
Hak derim iyi ses duyduğum zaman*

*Bülbülü şeydayım öterim dalda
Dinlerim anlarım sesleri kulda
Seslerin günahı olur mu dilde
Dinlerim güzel ses duyduğum zaman*

*Şeriat ehliyim sofu değilim
Hakikate doğru daim meyilim
Hak vergisi güzel sese nailim
Güzel ses dinlerim duyduğu zaman*

*Sermayem sevgidir, fikrimi çözmem
Anlarım, söylerim, makamı bozmam
Bana taş atana asla ki kızmam
Gülüp de dinlerim duyduğum zaman*

*Ses bir hak vergisi olur mayada
Güzel ses çıkarır gülü kayada
Suları çağlatır bozkır ovada
Dinlerim iyi ses duyduğum zaman*

Gönüller şad olur kurtulur gamdan
İnsan başka olur muhabbet demden
Alıkor dilleri gıybet ü zemden
Dinlerim güzel ses duyduğum zaman

Maharet ne mızrap, ne de teldedir
Hak vergisi şekerpere dildedir
Ustalık beş parmak olan eldedir
Dinlerim iyi ses duyduğum zaman

Surur der ki müzik ruhun gıdası
Okuyanın güzel ise sedası
Zebur'u okuyan Davut nidası
Ağlarım duyguyla güldüğüm zaman

05.09.2002

70. BU BİR GÖNÜL İŞİDİR

Uyandım hoş seda keman sesiyle
Sazende ağlıyor ben de ağladım
Hanende hüzzamda hoş avazıyla
Hanende ağlıyor ben de ağladım

Klarnet, makamı taksimden açtı
Ayağı bağlayıp sabaya geçti
Hanende çuş edip coştı ha coştı
Klarnet ağladı ben de ağladım

Yaylı tambur baktım hicaza girdi
Bas ile başlayıp tize pek vurdu
Bir soluk arası ayağı verdi
Tambur ağlıyordu ben de ağladım

Kanuni tellerde baktım geziyor
Parmakta mızrabı akort düzüyor
Mahur makamıyla gönül eziyor
Kanun ağlıyordu ben de ağladım

Buselikten eviç yaptı sazende
Benliğim maziye döndü bir anda
Şaşırdım zamanı cism ile canda
Gönlüm de ağladı ben de ağladım

Rast ile makama yol verdi keman
Güfte manalıydı dinlendim hemen
Neva makamında dağıldı duman
Güfteler ağladı ben de ağladım

Kabak keman şöyle çekti yayını
Üfledi uşşaktan neyzen neyini
Nalan Altınörs'te buldum doyumunu
Altınörs ağladı ben de ağladım

Nihaventle girdi Mustafa Keser
Sadettin Kaynak'tan meşk etti eser
Makber'i patlattı üstat Sağyaşar
Gazeller ağladı, ben de ağladım

Hüseyini faslıyla konser bağlandı
Gönüller şadoldu sanki çağlandı
Surur her hal dertli gönül eğlendi
Makamlar ağladı, ben de ağladım

24.01.2001

71. DOYUM OLMAZ

*Kâmil kişi sohbetine
Nisan ayı rahmetine
Helal kazanç zahmetine
Doyum olmaz, doyum olmaz*

*Divanda el bağlamaya
Secde vurup ağlamaya
Damla iken çağlamaya
Doyum olmaz, doyum olmaz*

*Seyret şafak söküşüne
Bak güneşin çıkışına
Yıldızların akışına
Doyum olmaz, doyum olmaz*

*İbret eyle bak fezaya
Hazır ol ruz-ı cezaya
Koymazsan farzı kazaya
Doyum olmaz, doyum olmaz*

*Çık dağların yokuşuna
Seyret çiçek nakışına
Pınar, dere akışına
Doyum olmaz, doyum olmaz*

*Akıl, idrak fikredersen
Sen Mevla'yı zikredersen
Her haline şükredersen
Doyum olmaz, doyum olmaz*

*Sururi sen gezer olsan
Vahdet sırrı çözer olsan
Hakk'ı kalbe yazan olsan
Doyum olmaz, doyum olmaz*

72. SELAM

*Selam dostum, yarenlerim
Hatır gönül alanlarım
Beni anıp soranlarım
Soranlara selam olsun*

*Sofular selamsız geçmez
Zengin fakir diye seçmez
Kanatsız kuş bile uçmaz
Uçanlara selam olsun*

*Selam, duyup almayana
Görüp selam vermeyene
Garip halin bilmeyene
Bilenlere selam olsun*

*Selam zengin, fakire
Eğri olmayan fikire
Suali Münker Nekir'e
Verenlere selam olsun*

*Daim selam alıp veren
Her insanı aynı gören
Hatır yapıp kalbe giren
Girenlere selam olsun*

*Selam, etin satanlara
Elde bade tutanlara
Raks u göbek atanlara
Atanlara selam olsun*

7.
BAHAR VE TABİAT KONULU ŞİİRLER

73. BAHAR AYI

*Tabiat uyanır, canlar uyanır
Neobahar mevsimi, bahar ayında
Toprak türlü çeşit renge boyanır
İlkbahar mevsimi, bahar ayında*

*Gönüller şenlenir, canlar şenlenir
Vücut sükun bulup ruhlar dinlenir
Eser badı saba, meyler demlenir
İlkbahar mevsimi, bahar ayında*

*Çekirdek çatlayıp yeşerir dallar
Açar lale-sümbül, çiçekler güller
Seherde şakıyıp öter bülbüller
İlkbahar mevsimi, bahar ayında*

*Hızır ile İlyas ederler ülfet
Irmak kenarında yaparlar sohbet
Bulutlar kabarıp dökerler rahmet
İlkbahar mevsimi, bahar ayında*

*Sarı çiğdem boynun eğip de çıkar
Mor menekşe, sümbül mis gibi kokar
Karlar koyağında eriyip akar
İlkbahar mevsimi, bahar ayında*

*Anası ardında meler kuzular
Yeşile boyanır bütün yazılar
Avcısıyla ava çıkar tazılar
İlkbahar mevsimi, bahar ayında*

Hidrellez yapılır mayıs içinde
Bir ağaç gölgesi, ırmak başında
Çimenler üstünde, dağın döşünde
İlkbahar mevsimi, bahar ayında

Rüzgarı güzeldir, havası güzel
Bu ayda yazarlar şairler gazel
Daima böyledir evveli ezel
İlkbahar mevsimi, bahar ayında

Sururi, bahar ayı böyle yazılır
Güneşin altında kırda gezilir
Irmaklar çağlayıp buzlar çözülür
İlkbahar mevsimi, bahar ayında

74. ÇİÇEKLER

*Severim güllerden kırmızı rengi
Hele nar çiçeği, yoktur menendi
Dalında leylağı, hüsnkar beğendi
Burcu burcu kokar gider çiçekler*

*Nergis, sümbül boynun eğip bakarlar
Gül, karanfil gönülleri yakarlar
Hep âşıklar göğüslere takarlar
Burcu burcu kokar gider çiçekler*

*Kardelenle sarı çiğdem halinden
Metheylemiş Yunus Emre dilinden
Ömrü azdır Yaradan'ın elinden
Sülün boynun büker gider çiçekler*

*Yedi renge boyanmıştır laleler
Kimisinde türlü elvan hareler
Zakkum ile deva bulur yareler
Derde şifa eker gider çiçekler*

*Güzel kokar reyhan ile tefarik
Orkide, iğne çiçeği, şakayık
Sakızlı küpeli bakmaya layık
Ruha gıda döker gider çiçekler*

*Papatya, gelincik süsler ovayı
Kokusuyla değiştirir havayı
Arılar balıyla yapar yuvayı
Gönülleri yakar gider çiçekler*

Sarı çiçeğinden donanır dağlar
Yedi renk üstüne süslenir bağlar
Susamla fatmacık ah edip ağlar
Güz gelince çeker gider çiçekler

Misler kokar gül burnuyla çiçeği
Dallarına konar cennet böceği
Hercaiye nilüfer, zambak, dilbeği
Sineleri yakar gider çiçekler

Kokla akasyayı açarken dalda
Mis kokar ihlamur eserken yelde
Güzeldir menekşe maviyle alda
Hüzn ü gamı söker gider çiçekler

Surur bilir çiçeklerin dilinden
Âşık olan anlar gülün halinden
Aslında çiçekler kopmaz dalından
Sonra gülün döker gider çiçekler

11.10.2000

75. ERVAH'TA UÇAN TURNALARA

*Eğlenin turnalar gitmeyin durun
Şöyle hatır sorup geçin turnalar
Ne olur inip de bir mola verin
Bizden dua alıp uçun turnalar*

*Nerden gelip nere gider yolumuz
Pek de güzel yeşiliniz alınız
Işıldıyor tüleğiniz teliniz
Hak selamın verip geçin turnalar*

*Çok dokundu bana, çıkan sesiniz
Ayrım'ola yoksa yaren, eşiniz
Bilemedim erkeğiniz dişiniz
İnip de suyumuz için turnalar*

*Denizler deryalar aşip geçtiniz
Yüce dağlar, belenleri aştınız
Benim gibi herhal yorgun düştünüz
Dinlenip de sonra göçün turnalar*

*Kiminiz tek kalmış yalnız uçuyor
Baktım pek de dertli ötüp uçuyor
Gayet yüksek menzilini aşıyor
Şimdi Hasan Dağı'n aşın turnalar*

*Hazan bitmiş kış mevsimi geliyor
Sarardı yapraklar güller soruyor
Tez varın menzile akşam oluyor
Yağmur, kar yağmadan geçin turnalar*

Turnam dertli ötüp kanat açmayın
Avcılar acımaz alçak uçmayın
Ovalar dururken dağdan geçmeyin
Bozmadan katari coşun turnalar

Turnalar bu yoldan dönülmez gayrı
Çoktur bu dünyanın cefası cevri
Aman birlik olun uçmayın ayrı
Yurd u yerinize uçun turnalar

Bozmayın katari hele sırayı
Eşinizle ayırmayın arayı
Surur'a açtınız derin yarayı
Bari gönlün alıp uçun turnalar

76. BÜLBÜL

*Neye şekva edip neye ötersin
Sevdaya aşına dilin var bülbül
Âşıkısın güllere yanıp tütersin
Gülizar içinde gülün var bülbül*

*Âşıklar bezminde anılır ismin
Et ile kemikten halk olmuş cismin
Senin gülden başka var mıdır dostun
Gülde konacağın dalın var bülbül*

*Şafak vakti tan yelleri atarken
Gecenin içinde gece akarken
Cümle âlem uykusunda yatarken
Senin Hakk'a giden yolun var bülbül*

*Ne güzel yaratmış Yaratan seni
Bezemiş rengârenk cisminde teni
Bir gül için feda etmişsin canı
Türlü renk içinde alın var bülbül*

*Âşıkısın güllere hem de daliyle
Açarken görmezsin uyku haliyle
Türlü makam türlü şiir namıyla
Senin ne de güzel halin var bülbül*

*Yorma tatlı canın eyleme feryat
Bu dünya fanidir gidersin heyhat
Bak dağları deldi Şirin'çin Ferhat
Türlü avaz veren dilin var bülbül*

*Hak deyip ağlarsın gülşen bağında
Ne güzel ötersin kuşluk çağında
Musa gibi tur-ı Sina dağında
Dillerden damlar balın var bülbül*

*Güller bizar olur ah u zarından
Elbet haberdarsın Hakk'ın varından
Kerem nasıl yandı Aslı narından
Gözyaşından akan selin var bülbül*

*Sururi halini yazdı herkese
Aman yakalanıp girme kafese
Bir gün veda eden çıkan nefese
Senin de ukbaya yolun var bülbül*

28.12.2005

77. GÜNEŞ

*Akşam vakti güneş gurub ederken
Seyredip bakması ne güzel olur
Âlem ü beşere elveda derken
Seyredip bakması ne güzel olur*

*Her şeyin bir sonu vardır der gibi
Canandan ayrılan sanki yâr gibi
Kızıl alev rengi yanan har gibi
Seyredip bakması ne güzel olur*

*Koca güneş bir top gibi görünür
Ateş rengi gelinliğe bürünür
“Elveda” der karanlığa sarınır
Batarken bakması ne güzel olur*

*Sabahı getirir doğar her yerde
Gaflet uykusunda yatmaz seherde
Nazarı var nebatat u güherde
Doğarken bakması ne güzel olur*

*Sururi güneşte unutmaz varı
Hakk'ın emri ile yanmaktır kârı
Onun da akıbet sönecek harı
Parlarken bakması ne güzel olur*

11.02.2005

78. GECELER

*Akşam gurub edip güneş inerken
Gün ışığı karanlığa dönerken
Hasret olan, sevdiğini ararken
Hüzünle gönüle dolar geceler*

*Geceler gamlıdır, hüznü getirir
Neş'ede muhabbet alıp götürür
Daldırır gasvete, gamı artırır
Gönülleri gama salar geceler*

*Sohbet kâr eylemez, meclis-i sözde
Nameler terennüm eylese sazda
Bir hazan gibidir, baharda yazda
Surur'dan safayı çalar geceler*

79. YAĞMURDA YÜRÜMEK

*Bulutlar kabarıp yağmur dökerken
Patlayan damlalar yerde sekerken
Gönüller gamlanıp hüznün çekerken
Yağmurda yürümek ne güzel olur*

*Toplanıp kabarıp kara bulutlar
Yeşerir çimenler, çöker ufuklar
Canlanır ruhlarda sönen umutlar
Yağmurda yürümek ne güzel olur*

*Kimi kısa adım, kimisi koşar
Islanacağım, diye yağmurdan kaçar
Çözmüş düğmeleri, bağrını açar
Yağmurda yürümek ne güzel olur*

*Şapkayı çıkarıp başı açarken
Dökülen damlaya basıp geçerken
Dudaklar ıslanıp suyun içerken
Yağmurda yürümek ne güzel olur*

*Bir ağaç altında durup beklerken
Damlalar yaprağa vurup teklerken
Toprağı yıkayıp şöyle paklarken
Yağmurda yürümek ne güzel olur*

*Pek hoş olur tıtır tıtır yağışı
Nebatat insana Hakk'ın bağıışı
Bulutların küme küme ağışı
Yağmurda yürümek ne güzel olur*

Seyreyle güllere düşen damlayı
Bulutlar ardında görünen ayı
Kabaran toprağı, kabaran çayı
Yağmurda yürüme ne güzel olur

Yürürken paltonun yakasın kaldır
Ayağın potinse sulara daldır
Verirse Allah'ın rahmeti boldur
Yağmurda yürüme ne güzel olur

Surur sever daim, yağın rahmeti
Her damlası bize Hakk'ın nimeti
Ölçülmez değeri, bitmez kıymeti
Yağmurda yürüme ne güzel olur

8.
BOZULAN TOPLUM YAPISIYLA İLGİLİ
ŞİİRLER

80. BİLMEM SİZ NE DERSİNİZ

*Seyrettim âlemi gezdim diyarı
Şaşırmış yolunu divaneler var
İnsanlık babında bozmuş ayarı
Ahretten habersiz merdaneler var*

*Dünya metanın ipi elinde
Maneviyat ölmüş nefsi yolunda
Çözmüş uçkurunu eli belinde
Kadınli erkekli şerdaneler var*

*Elinde tesbihi sofuyum diyor
Tefecilik yapıp faizin yiyor
Tasmayı koparmış duvara siyor
Haramdan kazanan kârhaneler var*

*Kişiden kişiye kalkmış emniyet
Fikir başka başka bozulmuş niyet
Çarklar bozuk, laçka olmuş cemiyet
Gayri meşru olan darphaneler var*

*Şükür yok adamda karnı doymuyor
Gönlünün tahtına gönül koymuyor
Vicdanı sıyırılmış hatır saymıyor
Dünya metaini kuldaneler var*

*Çoğu nefsinin esiri olmuş
Kaçırılmış kervanı geride kalmış
Düzensiz gemiyi deryaya salmış
Maneviyat bitmiş erdaneler var*

Sorsan kabahati bulur zamana
Bakmaz benliğini saran dumana
Kendi zarar vermiş kalpte imana
Ben bilirim diyen merdaneler var

Düşündüm kırk dördü yokluk çok idi
Ekmek vesikaynan, şeker yok idi
Fakir aç dururken zengin tok idi
Şimdi gözü doymaz yerdaneler var

Sururi dolaşma kokuşmuş meydan
Bozulmuş düzelmez bu halk-ı cihan
İmanlı imansız hepsi perişan
Dalında çürümüş nardaneler var

31.08.2004

81. KURT İLE TİLKI

*Gördüm yoldaş olmuş kurt ile tilki
Kurdun da tilkiden kalmamış farkı
İkisi de baktım yıldırılmış halkı
Tilki der köşeyi dönelim dostum*

*Ben gidersem sen arkamdan gel diyor
Alışırısın bu en güzel yol diyor
Ben bulurum sen de yolun bul diyor
Ne bulursak tüyün yolalım dostum*

*Koyunların yüzüp etin yiyelim
Çıkarıp postunu gündüz giyelim
Haram amma buna helal diyelim
Korkma sen geleni alalım dostum*

*Sen kurtsun da gayrı kurtluk sökmüyor
Şimdi kurtlar Kireçliğe çıkmıyor
Bildim gözün senin aza bakmıyor
Su akarken küpün dolalım dostum*

*Tilki der ki anam babam da çaldı
Çok kümesten nice kazları aldı
Sonra çok süründü saçların yoldu
Ne ise beraber çalalım dostum*

*Kurt dedi ki ben azıman hiç doymam
Bir iki tavuğu heybeme koymam
Kaz olmazsa piliçleri hiç saymam
Fırsat elde iken çalalım dostum*

*Kurt dedi ki gezdim kırdan bayırda
Bu avları hiç görmedim çayırda
Aman tilki bizim payı ayır da
Bazı da zuladan çalalım dostum*

*Tilki kardeş böyle birlik olalım
Az ile olmuyor çoğu çalalım
Koyun kuzu ağılına dalalım
Aman yolumuzu bulalım dostum*

*Sururi dinledi tilkiyle kurdu
Tilki ellerini dizine vurdu
Baktım ikisi de birden kudurdu
Bu kıssayı gelin yoralım dostum*

15.02.2002

82. YILLAR AĞLIYOR

*Kalmamış edebin hayanın faslı
Tükenmiş ar ile hicabın aslı
Böyle değil idi Müslüman nesli
Yok olmuş ut, haya, yıllar ağlıyor*

*Erkek kisvesini giyinmiş zenne
Babalar şaşırılmış, susuyor anne
Maneviyat bitmiş uyuyor fenne
Analar ağzında diller ağlıyor*

*Üryan olmuş açık namahrem yeri
"Beni kapat" diyor et ile deri
Bırak bacakları, açılmış beli
Kemersiz pantolda beller ağlıyor*

*Gafiller zamana yüklemiş suççu
Tül giysi altında görünür içi
Belli değil kızla oğlanın kıcı
Kız ile oğlanda haller ağlıyor*

*Kot pantolon sıkılmış kalçayı, beli
"Bu moda" deyip de sallıyor eli
Sıfır atlet giymiş, meydanda deri
Göğüsler meydanda, kollar ağlıyor*

*Tayyör etek kalkmış görünmez olmuş
Yerini ipekli entari almış
İnmemiş aşağı diz üstü kalmış
Entari nakşında güller ağlıyor*

Seyreden susuyor açan susuyor
Ekranlar evlerde çirkef kusuyor
Sonu kötü, rüzgar acı esiyor
Yanmış maneviyat küller ağlıyor

Gençlik zıvanadan çıkmış soluyor
Küçük yavrulara yazık oluyor
Bunlar Avrupa'dan örnek alıyor
Halimize bakıp eller ağlıyor

Sağda da solda da gruplar olmuş
Ayrılmış yolları çıkmaza dalmış
Düz yolda yürüyen bir kaç kalmış
Onlara bakıp da yollar ağlıyor

Surur işte burada bağladı sözü
Yapılan işlerin kalmadı özü
Hoş görün hatalı çaldıysam sazı
Çaldığım sazımda teller ağlıyor

83. BOZULDU

*İnsanda sadakat, dostluk bozuldu
Halılar eskidi, yastık bozuldu
Gözlerde sürmeler, rastık bozuldu
Kisveler değişti, haller kalmadı*

*Gülşende güllerin gülü bozuldu
Meyveler olmuyor, dalı bozuldu
Değişti, sokaklar yolu bozuldu
Gelip geçtiğimiz yollar kalmadı*

*Sazende sazında teller bozuldu
Rakkasın parmakta ziller bozuldu
Bakire kıymetsiz, kullar bozuldu
İtimatta emin kullar kalmadı*

*Esnafta tutmuyor fiyat bozuldu
Fikirler değişti niyet bozuldu
Nefsi müdafaada cihat bozuldu
İnsanda samimi diller kalmadı*

*Kişiden kişiye selam bozuldu
Vaaz u nasihatte kelam bozuldu
İmanlı imansız âlem bozuldu
Düzenli, asude eller kalmadı*

*Küçükten büyüğe hürmet bozuldu
Faizler çoğaldı, servet bozuldu
Akraba içinde mürvet bozuldu
At, eşek kesildi, nallar kalmadı*

*Sururi, arıda ballar bozuldu
Ovalar verimsiz, çöller bozuldu
Nesilden üreyen döllər bozuldu
Gayrı bakılacak fallar kalmadı*

84. BU DEVRİN AYNASI

*Yollar bozuk kervan kırmış ipini
Dağıtılmış obalar, hal belli değil
Atmışlar omuzdan kulluk yükünü
Ayrılmış sokaklar, yol belli değil*

*Çoğalmış insanlar karışmış nesil
Mayalar bozulmuş kalmamış asil
Gelenekler ölmüş kapanmış fasıl
İblisi, ipsizi kul belli değil*

*Hitabet, belagat kalmamış dilde
Karışmış oymaklar, değişmiş belde
Kıyafet bozulmuş kisve ve çulda
Erkek de dişi de çul belli değil*

*Ne dünya değişti ne de kâinat
İnsanlar bozulmuş değişmiş hayat
Daha çok yıllar kopmaz kıyamet
İnanmam diyene yıl belli değil*

*Aslında şükür yok gözler doymuyor
Evlat ana babasını saymıyor
Kişi görüldüğü hale uymuyor
Haram mı helal mi mal belli değil*

*İtimat kalmamış alıp satanda
Güler yüz yok eli kalem tutanda
Çarpık işler bu güzelim vatanda
İnsanda şahsiyet hal belli değil*

Gruplar çoğalmış sağ ile solda
Bilinçli bilinçsiz yürüyor yolda
Bir kütük misali yüzüyor selde
Berrak mı gömük mü sel belli değil

Kalmamış sadakat kadında erde
Zengin fakir gözü sim ile zerde
Ahlâk sukut etmiş kapanmış perde
Esiyor rüzgârlar yel belli değil

Sururi günahkâr hadden ziyade
Kimi at üstünde kimi piyade
Kalmamış, arama hiç asilzade
Lügatler bozulmuş dil belli değil

85. ANALİZ

*Doğru varken eğri yola gidenler
Görmeyen gözlerin körü gibidir
Kişinin ardından zemmin edenler
Şeytanı lainden biri gibidir*

*Âdet olsun diye selam verenler
Kasılıp kendini yüksek görenler
Helal gibi alıp haram yiyenler
Çingene başında çeri gibidir*

*Herif cahil amma işin bitirir
Meclislerde başköşeye oturur
Hurafe sözlerle lafı götürür
Yabani dankırdak arı gibidir*

*Ayetten hadisten bilmez dem verir
Aynası içinde kendini görür
Dünya varı için kıyama durur
Şahman beller kendin, darı gibidir*

*Adam Karun gibi, gözü hiç doymaz
Ölüyü çalar da kefeni soymaz
Eğriyi savunur doğruya uymaz
İşte bunlar şeytan eri gibidir*

*Lafazandır ağız daim laf yapar
Azarlar kişiyi, hırlayıp kapar
Çıkari uğruna her şeyi yapar
Ellerin çıkmayan kiri gibidir*

Türlü insan vardır âlem içinde
Hepsi ayrı ahlâk ayrı biçimde
Bozar olan işi, daha başında
Alevsiz ateşin harı gibidir

Kimi gönlü dünya parada pulda
Kimi şalı esvap giydiği çulda
Kimi daim âşık, sevdiği kul da
Mecnun'un Leyla'sı yari gibidir

Sururi nakşetti burda gördüğün
Bu işler çözülmez olmuş kördüğüm
Kimi saz u işret eyler hep düğün
Kimi erkek amma karı gibidir

25.05.2006

86. PAZARLIĞIN BÖYLESİ

*Pazarlık bilmezle eyledim pazar
Yuları elimde gezdirdi beni
Sureti şeklini eyledim nazar
Tutarsız haliyle bezdirdi beni*

*Heyecan dorukta, baktım soluyor
Bukalemun gibi renge giriyor
Düvenin üstünde namaz kılıyor
Herif gönlüm kırıp üzdürdü beni*

*Bazı cayıyordu bilmem ki neden
Anladım haklıydı, malıydı giden
Çekildi aradan pazarlık eden
Lafla oyalayıp gezdirdi beni*

*Tutarlığı yoktu alaverede
Baktım meyli çoktu dalaverede
Aklı ermiyordu hayra şerre de
Dumanım çıkarıp tozduzdu beni*

*Gönlü yok gibiydi malı satmaya
Becerisi vardı yalan katmaya
Verdim yanaşmadı elim tutmaya
Baktım pazarlıktan çözdürdü beni*

*Dedi hele izin verin duyayım
Şöyle fakir hanemize varalım
Bir de evlat eyalime sorayım
Herif kuru gölde yüzdürdü beni*

Anladım pazarlık baktım olmuyor
Akan damla suyla testi dolmuyor
Adam cahil alavere bilmiyor
Hali ahvalinden sezdirdi beni

Dedim ki arkadaş malını satma
Gönlüne ıstırap elemi katma
Uzatmam kolumu elimden tutma
Yeter gayri olmaz bezdirdin beni

Surur der, pazarlık gayri ki olmaz
Bu malı alan da hayrını görmez
İmanlı Müslüman, insanı yormaz
Yuları elimden çözdürdü beni

9.
İNSANLARA NASİHAT EDEN ŞİİRLER

87. GELİNCE AĞLA GİDERKEN AĞLAMA

*Bir damla su iken düştün dildara
Gonca olup da açtın döndün gülzâra
Ne hacet var yavrum bu ah u zara
Neye ki doğunca ağladın yavrum*

*Ruhum Hak meyinden içip de doldun
Et kemik bürünüp Hakk'a kul oldun
İmanlı kavimde kendini buldun
Neye ki doğunca ağladın yavrum*

*Sulbi sultaniden akıp da geldin
Âdemi beşerin şekline girdin
Sureti cisimle vücuda erdin
Neye ki doğunca ağladın yavrum*

*Burası oradan gayet de zordur
Her safhası yavrum ateştir hardır
Kul hakkı alırsan suali zordur
Neye ki doğunca ağladın yavrum*

*Her hal sen memnundun geldiğin yerden
Orda farkın yoktu sim ile zerden
Emindin orada beladan şerden
Neye ki doğunca ağladın yavrum*

*Burda misafirsin ömrün içinde
Hayatın zulmeti ayrı biçimde
Tekraren yolcusun meçhul yaşında
Neye ki doğunca ağladın yavrum*

Neden ağlıyorsun neden gülmedin
Bu esrarın hikmetini bilmedin
Yavrum sen buraya boşa gelmedin
Neye ki doğunca ağladın yavrum

Kul oldun Mevla'ya eyle şükürünü
Hakk'a doğru yürü bozma fikrini
Aman ha riyaya sokma zikrini
Neye ki doğunca ağladın yavrum

Surur sözlerini burda kesiyor
Burda boran burda rüzgar esiyor
Kişi narı, nuru burdan taşıyor
Nur ise yolların ağlama yavrum

26.02.2007

88. SABAH NAMAZINI KILIN

*Tan yeri ağarıp şafak sökerken,
Gecenin üstünde güneş çökerken,
Kaçırma namazı, zaman akarken
Sabah namazını kıl kara gözlüm*

*Şafak vakti şöyle bak semaya
Saf bağlayıp hepsi durmuş hizaya
Kıl namazın, sakın koyma kazaya
Sabah namazını kıl kara gözlüm*

*Ormanlar secdede, dağlar divanda
Gönüller şad olur, ruh seyran eder
Melekler sevinir, kul bayram eder
Sabah namazını kıl kara gözlüm*

*Ciğerler hay çekip hava alırlar
Hep organlar sağlık şifa bulurlar
İçteki toksini dışarı verirler
Sabah namazını kıl kara gözlüm*

*Gönüller ferahlar, yüzler nurlanır
Vücut hantal olmaz, gözler ferlenir
Boğaz temizlenir, dişler parlanır
Sabah namazını kıl kara gözlüm*

*Sururi sabahın feyzini gördü
Tefekkür eyleyip vuslata erdi
Sabahabe tabiin elini verdi
Sabah namazını kıl kara gözlüm*

89. KIRICI OLMA

*Dinle dostum sana birkaç sözüüm var
Hatır yıkıp gönül kırıcı olma
İmanlı kişiye bu hal yakışmaz
Sakın ha hatırlar yıkıcı olma*

*Her gönülü hoş gör kendi halinde
Kopmazsa sararmaz çiçek dalında
Derde deva vardır arı balında
Balları petekten dökücü olma*

*İnsanlar beşerdir, hatalar eyler
Dilin kemiği yok, bazı kem söyler
Belli olmaz insan, gülerken ağlar
Hatasın yad ellere açıcı olma*

*Meclis-i erkânda ismetin gözet
Kötü kelam etme, iyiden söz et
Hor görme kimseyi, hatasın düzelt
Hatasın başına kakıcı olma*

*İnsanda kâmillik irfanla olur
Yaparsan iyilik, seninle kalır
Herkes ateşini buradan alır
Sakın ha canları yakıcı olma*

*İnsanlar çeşittir, ayrı huydadır
Kimi kısa kimi uzun boydadır
Esmeri, sarısı, siyah, soydadır
Bunlara bir lakap takıcı olma*

*Evlât, eyaline etme eziyet
İnsanlık vasfında budur meziyet
Mümine yakışır daim fazilet
Ektiğin bahçeyi sökücü olma*

*Sururi makul ol, kimseyi yerme
Kişinin hatasın yüzüne vurma
Her lafı sorup da aslına erme
Kişinin aybına bakıcı olma*

90. BOZMA

Bırak debdebeyi bırak telaşı
Köpek nefsin ile kesme dalaşı
Eğer sana gelir ise bir acı
Hakka kulluğunu bozma ne olur

Akan bir pınar ol berrak suyunla
Namını gülşen et güzel huyunla
Şad eyle namını geçen soyunla
Aldanıp dünyaya azma ne olur

Yarını olmayan meçhul yoldasın
Ahiri bilinmez türlü haldesin
Her zaman gariban gurbet eldesin
Bigâne anlamaz gezme ne olur

Müşteki olursan dünya harından
Geçiver sen zararından karından
Sakın gönlünde ki hırsın şerrinden
İnancın bağıni çözme ne olur

Ruhlar Hak meyinden oldu mestane
Kim imane geldi kimi isyane
Daim Hak deyip de dur sen divane
Aka karaları yazma ne olur

Gönül vermedikçe gönül alınmaz
Kuru softalıkta erlik olunmaz
Nefsini seversen cennet bulunmaz
Bilirsen manayı çözme ne olur

Şöyle bir nazar kıl devri insane
Türlü çeşit çiçek ol gülistane
Var iken yokluğa erecek cane
Boş havanda darı ezme ne olur

Yükün cevher olsun seferi anda
Kul hakkı olmasın verdiği canda
İmanın yar olsun aynı zamanda
Ruhunda benliğin bozma ne olur

Hüda nakş eylemiş hub sıfatını
Kulum diye kabul etmiş zatını
Eğer temiz alırsan beratını
Sururi'ye bakıp kızma ne olur.

91. DUYMASIN

Seyreyle güneşi sabah doğarken
Arz u kâinatı nura boğarken
Gökteki buluttan yağmur yağarken
Vahdet sırrın seyret, çöller duymasın

Eğer dostun ile halvet eylersen
Şeydayı bülbül ol, güller duymasın
Bir buse alırsan gül yanağından
Lebinde, ağızda diller duymasın

Vuslata erersen bir an tenhada
Rakkassan parmakta ziller duymasın
Hakk'a âşık isen aşkını arz et
Sırrın nasa açma, eller duymasın

Gidersen menzili maksuda eğer
Yürüyüp bastığın yollar duymasın
Ağarsa saçların geçse de ömrün
Aşkını faş etme, yıllar duymasın

Varsa muhabbetin, narayı basma
Camide, mescitte kullar duymasın
Sevgiyle itikat kalplerde yanar
Söndürme ateşin, küller duymasın

Sururi aşkını aşikâr etme
Arifi kâmil ol haller duymasın
Muhabbet, ruhunda billur damladır
Damla ağaçlarda, dallar duymasın

92. AĞLARSIN

*Ne güzeldir insanoğlu suretin
Hak Teala verdi sana rahmetin
Sen bilseydin kulluğunun kıymetin
Secdede gözyaşı döker ağlardın*

*Topraktan yarattı senin cismini
Dedi: "İnsan, canlıların üstünü"
Kuran'ında metheyledi vasfını
Eseri vasfına bakar anlarsın*

*Nazar eyle vücudu suretine
Aklın şaşar, Hakk'ın kudretine
Şükür eyle sağlığın nimetine
Nimetin şükürünü yapar ağlarsın*

*Beşer kulsun, akıl, idrak sendedir
Hakk'a kulluk itikad-ı dindedir
Kalpte iman ibadeti candadır
Canla ibadetin eder ağlarsın*

*Behey şaşkın böyle nere gidersin
Yaratanı neden inkar edersin
"Ben dinsizim" deyip laşe kurarsın
Sonra cehennemde yanar ağlarsın*

*Sururi ibadet et, nefesine uyma
İman kafesine atmaca koyma
Ağlatma kimseyi, gönlüne değme
Mizanda boynunu büker ağlarsın*

93. AÇILIR BİR GÜN

Medet olmaz tereddüitten, hayalden
"Elveda" demeden geçilir bir gün
Kurduğun haneyi evlat ıyalden
Dengi bulmadan göçülür bir gün

Nakkaş ol, nakşeyle mahı cemali
Gönlüne bendeyle hüsnü kemali
Güler yüz, tatlı dil mümin ameli
Gülenler kötüden seçilir bir gün

Seyreyle goncayken açılan gülü
Gülün haşmetinde eğilen dalı
Arının yaptığı petekte balı
Tomurcuk çiçekler açılır bir gün

Vakfeyle benliğin daim güzele
İdrak et zaman evvel ezele
Ahlâkın güzel et, aman tez hele
Yakasız bir gömlek biçilir bir gün

Sabrı tahammüldür kulda marifet
Halk ile bir ol da Hakk'ı tarif et
Gördüğün rüyayı kendin tabir et
Rüyalar yorulup açılır bir gün

Pınar ol çağla da toprağı bandır
Yanan yürekleri suyunla kandır
İnsanda fazilet büyük irfandır
Damlalar göl olup içilir bir gün

*Sukut et mecliste, arif ol dinle
Az söyle, sohbetin seyrini anla
Olgunluk sıfatı kalsın seninle
Faniden bekaya geçilir bir gün*

*Bilinmez muamma, çözülmöz âlem
İçten gelmeyince yazar mı kalem
Sururi'de daim gam ile elem
Batıldan hakikat çözüür bir gün*

94. SABIR HAZİNE DİR

Aman ha darılıp sakın ha kızma
Yoksa öfke seni paralar gider
Öfke bir köpektir ipini çözme
Çözersen dalayıp yaralar gider

Pişmanlık kâr etmez işin sonunda
Dövüş niza her öfkenin yanında
Yener isen sen öfkeyi anında
Sabır belaları aralar gider

Kendini bilmezle eyleme ülfet
Arıfan kişiyle eylesen sohbet
Güler yüz, tatlı dil bulunmaz nimet
Yok ise imanı bereler gider

Peygamber sahabe böyle dediler
Sabır ile hakikate erdiler
Hak yolunda cevr ü cefa gördüler
Sabır cefaları ereleler gider

Öfke sahibine zarar getirir
Bozar benliğini sağlık götürür
Kimin hapse kimin kabre yatırır
Açar yaraları paralar gider.

Bu fani cihanın çoktur cefasın
Az yaşa çok yaşa olmaz vefasın
Sabreden ahrette bulur sefasın
Sabır tüm şerleri aralar gider

*İyiye şükreyle kötüye sabret
Kaderin yolunda gördüğün seyret
Felaha götürür sevgi muhabbet
Sabreden cennete turalar gider*

*Ey dostum bu yolda öfke kin olmaz
Öfkeden geçmeyen cananı bulmaz
İmanlı kişiye mezhep sorulmaz
Öfke, kin ameli karalar gider*

*Sururi arz etti sabrı burada
Sabredenler daim erer murada
İster burada olsun ister orada
Öfke hep dertleri sıralar gider*

95. MEÇHULE GİDEN YOL

Gelen bilmez giden bilmez bu hali
Kişi günah sevap çekip de gider
Kimse bilmez orda olan ahvali
Malı mülkü hepsi döküp de gider

Görünmez ne ufku ne de fezası
Mahkeme-yi kübra ruz-i cezası
Nasıl olur orda cevâ ü cefası
Herkes ateşini yakıp da gider

Kimi yok içinde bulunamaz nanı
Kimi dünya kadar serveti sanı
Kimesin makamda yüksektir şanı
Kişi ektiğini biçip de gider

Bu yol Hak sırrıdır, akla çözülmöz
Gaipten atiden bilip silinmez
Hurafe laflarla ahret yazılmaz
Gönüllü gönülsüz çekip de gider

Alan var mı haber sırr-ı vahdetten
Sonunda yerinde olan ahretten
Günahlara ceza azap sittenden
Kimi sevap günah takıp da gider

Hiç düşünme sakın ola derinden
Memnunlar ki hep yatanlar yerinden
Haber olmaz zararından kârından
Kimi bu dünyadan bıkip da gider

*Yaşamak güzeldir ömrün yolunda
Eğer zikr-i tevhid varsa dilinde
Haram yoksa şayet cism ü halinde
Ruhun keklik gibi sekip de gider*

*Emin ise kullar senin halinden
Kötü kelimeler çıkmaz ise dilinden
Gider isen Muhammed'in yolundan
Hakkın cemaline bakıp da gider*

*Bir nefestir dünya-ahret arası
Küçük büyük hiç bozulmaz sırası
Bir de olur ise gönül yarası
Sururi boynunu büküp de gider*

09.05.2006

96. AKILSIZ KAPTAN

Dünya bir denizdir, insanlar gemi
Dalgayı tufanla geçer her demi
Akıbet limana yanaşır gemi
Pusulân bozüksa yol bulamazsın

Umman u deryada yelkenler açtın
Rüzgarın önünde kuş olup uçtun
Nefis kovaladı, sen ise koştun
O gün tutunmaya dal bulamazsın

Cevahir taşıdın, vefa görmedin
Dalgaları yardım, menzil sormadın
Şöyle demir atıp mola vermedin
Çarkı çevirmeye hal bulamazsın

Gemi günah-sevap yükün doldurdun
Düdüğü çalınca martı kaldırdın
Az sail oldun da balık öldürdün
Halin arz etmeye dil bulamazsın

Azgın dalgalara göğüsler gerdin
Yıldırım, şimşekler, tufanlar gördün
Tükettin ömrünü, havaya verdin
Şimdi aylar değil, yıl bulamazsın

Güneş gurub etti gayrı batıyor
Kaptan, çarkçı, tayfa, yorgun yatıyor
Gemi, sonsuzluğa rota tutuyor
Gayrı bu gemiye mal bulamazsın

*Bu limandan geçti Sururi geçti canlar
Gençliğin kalmadı, geçti zamanlar
İsmi mağruf isimsiz kahramanlar
Çıkaman karaya, sal bulamazsın.*

97. ASLANIM

*Kur çadırı kazık çakma dibine
Nasıl olsa sökeceksin aslanım
İlmek vur da düğüm atma ipine
Nasıl olsa göceceksin aslanım*

*Yalnız olmaz bir de hatun alacan
Evlât ayal o çadıra dolacan
En sonunda ya o ya sen kalacan
Direkleri sökeceksin aslanım*

*Fazla meyil verme dünya işine
Sakın alacaklı takma peşine
Bir gün ölüm çöker ise döşüne
Eyoah deyip bakacaksın aslanım*

*Ahret için çalış derine girme
Çalış da dünyaya çok kıymet verme
Tamahkâr olup da kendini yorma
Ettiğini çekeceksin aslanım*

*Namlanırsan aman benlik getirme
Haram olan bir döşeğe oturma
Şehvet arzun haram ile bitirme
Nar üstünde sekeceksin aslanım*

*Bunu böyle söyler hem Hak hem Kur'an
Kuluna dünyada sofralar seren
Var mıdır bir kişi burada kalan
Kemikten et dökeceksin aslanım*

*Kâmil ol sapıtma erkânı yolu
Yalandan esirge ağızında dili
Sahipsiz bahçeden koparma gülü
Ektiğini biçeceksin aslanım*

*Şükür eyle Yaradan'ın emrine
Kaderinin iyi kötü demine
Aciz olmaz yansan bile şemine
Boynun eğip bükeceksin aslanım*

*Sururi kes gayrı sözü uzatma
Bu dünya okuldur avare yatma
İmtihan, sual var bunu unutma
Orda sual vereceksin aslanım*

02/08/2002

10.
HAL BEYANI MAHİYETİNDEKİ
ŞİİRLER

98. PARASIZ SATILIR BENİM MALLARIM

*Filozof değilim hurafe yazmam
Antika değerli mallar satarım
Mevzuda manayı yazarsam bozmam
Safi köferesiz ballar satarım*

*Bilirim sofuyu, Hakk'a ereni
Hakikat içinde Hakk'ı göreni
Hak için gönülden selam veren
Yedi renkli ebru şallar satarım*

*Gönlümün deminden mana kaparım
Türlü çiçeklerden demet yaparım
Çağlasam da daim berrak akarım
Sonra mis kokulu güller satarım*

*Biliyorum hacım ah, bilirim seni
Maddeye katıyorum olduğun dini
Karaya boyuyorsun yattığın sini
Bazı tapon kalmış çullar satarım*

*Bilirim babacan, cömert, zengini
Kalender, güler yüz, gönlü engini
Bulursam hoş sohbet, kafa dengimi
Kişide gördüğüm haller satarım*

*İslam güzel ahlâk sakala bakmaz
Kişi celallenip gönüller yıkmaz
Müslüman berraktır bulanık akmaz
Bulursam hakiki kullar satarım*

Sanırsan vahdetten almış haberi
Ben oldum deyip de çekmiş teberi
Kendin beğenmişin cehennem yeri
Bazı geçmez akçe pullar satarım

Kişiler görürüm tamahı fazla
Dünyanın işine sarılmış hazla
Onda bir selamı alıyor nazla
Maneviyat bitmiş çullar satarım

Sururi sen böyle neye yazarsın
Kimlere gücenip kime kızarsın
İmanın olmazsa sen de azarsın
Eser bad-ı saba yeller satarım

2.10.2006

99. BUNLARI GÖRDÜM

Rübaide gördüm Ömer Hayyam'ı
Sandım mevsimlerden bahar eyyamı
Şiirler manalı derin kavramı
Felsefesi başka yazarlar gördüm

Gülistan'da gördüm Şeyhi Sadi'yi
Akıtmış "Bostan"a derya vadiyi
Resulullah yari Âşık Nabi'yi
Hak âşığı ballar süzenler gördüm

Mevlana'yı gördüm Fihi Mafih'te
Mesnevi'yi yazmış sanki abide
Hanefi, Maliki, Hanbel, Şafi'de
Hak ilminden mana çözenler gördüm

Enel Hak'ta gördüm Hallaç Mansuri
"Hak benim" demiş de dönmemiş geri
Mevla'sı uğruna verip de seri
Hak için batılı bozanlar gördüm

Sordum Yunus'umu Tapduk Baba'dan
Molla Kasım'ından yurd u obadan
Yazdığı şiiirden setr-i abadan
Hak için inciler dizenler gördüm

Mecnun olan Kayısı seyrettim çölde
Perişan gezerken Hak ismi dilde
Şeyda bülbül gibi öterken dalda
Meramı Hak olup gezenler gördüm

Safahatta gördüm Akif Mehmet'i
Kaleminden akmuş Hakk'ın rahmeti
İstiklal Marşı'nda necip milleti
Methinde manalar çözenler gördüm

Sebülürreşat'ta gördüm üstadı
Necip Fazıl imiş öğrendim adı
Mısralarda anlam balların tadı
Kültürlü şair ve ozanlar gördüm

Bunları bilenler başkayı nider
Alır çok ibretler Hak yola gider
Okuyun Surur'u çok memnun eder
Anlarsan manevi yazarlar gördüm

6.1.2004

100. BEN VE SEN

Gönül aynasında seyrettim cismim
Ağarmış saçlarım zula dönmüşüm
Aynıdır zannettim duvarda resmim
Baktım ki geçmeyen pula dönmüşüm

Parlayan gözlerin kalmamış ferî
Kırışıp da sarkmış yüzümde derî
Nakşî hal yok olmuş kaybolmuş yeri
Meyvesi kuruyan dala dönmüşüm

Oturup düşündüm geçen yılları
Mazideki acı tatlı halleri
Türlü çeşit hatırası anları
Şimdi ördek inmez göle dönmüşüm

Gençliğim aldattı geçmezdi sandım
Vücut u nefsimin narına yandım
Yılların verdiği nemaya kandım
Şimdi ot bitmeyen çöle dönmüşüm

Boşuna geçirdim ömrün varını
Bilemedim zararımı kârımı
Hep duyurdum Hakk'a arhualımı
Şimdi uğrak olmaz yola dönmüşüm

Oynattık atımız meydan boş iken
Vücut sağlam gönülcüğüm hoş iken
Dost u yaren ahbaplarım eş iken
Şimdi çamur durgun sele dönmüşüm

Bir arı misali uçup dönerdim
Hatır sorup gönüllere konardım
Düzgün sağlık ile Hakk'ı anardım
Şimdi köfereli bala dönmüşüm

Geçti ömür hepsi mazide kaldı
Seneler sessizce ömrümü çaldı
Gayri yerlerini hatıra aldı
Şimdi tapon olmuş mala dönmüşüm

Sururi nakşetti ömrün faslını
Kayıp etti emsal, yaren dostunu
Güzel halden göremedi üstünü
Şimdi piri fani kula dönmüşüm

12/6/2006

101. BENİM GÖRDÜĞÜM BÖYLE

Üstadım kitaptan açtı bir yaprak
Yaratıcı bir tek varı gösterdi
Babamız Âdem'dir, aslımız toprak
Sonra iman, namus, arı gösterdi

Verdi manaları yüce kelandan
Bahsetti kuldaki helal haramdan
Alıp da verilen kutsal selamdan
Arz ile semada varı gösterdi

Dedim ki anamdan ben yeni doğdum
Ruhumda inleyen sesleri duydum
Eğilip secdeye başımı koydum
Zerreler içinde varı gösterdi

Dedi fayda gelmez sana ellerden
Her işinde yürü doğru yollardan
Şekva etme sana gelen hallerden
Bana ibret diye körü gösterdi

Sen bir Süleyman'sın taht-ı mekânda
Yolcusun daima konduğun handa
Hakikate giden meçhul zamanda
Bana halk içinde yeri gösterdi

Dedi şu ömrünü eyleme heder
Narı da nuru da hep burdan gider
Kimi zarardadır kimi kâr eder
Kuldaki zararı kârı gösterdi

*Birdir Allah, yoktur ortağı eşi
Seyreyle fezada doğan güneşi
İçinde sönmeden yanan ateşi
Güneşte sönmeyen narı gösterdi*

*Zatını bilmen için yarattı seni
Sonra birleştirdi ruh ile teni
Döktü vücuduna noktayı beni
Sonunda toprakta yeri gösterdi*

*İşte Surur söziün burda bitirdi
Anlarsan manalar dile getirdi
Hakikat bilmezler akli yetirdi
Kalplerde var olan yeri gösterdi*

09.12.2004

102. DOLDUM EFENDİM

*Şöyle hüznülenip efkâra daldım
Gönlümle baş başa kaldım bu gece
Mest oldu benliğim ferahlık buldum
Halimi hayıra yordum bu gece*

*Düşündüm mazide kalan günleri
Hatıralar dolu olan yılları
Yad ettim gönlümde tatlı anları
Kendime bir sevinç buldum bu gece*

*Bir çiğdem misali boynumu büktüm
Yalvarıp Mevla'ya gözyaşı döktüm
Bir pınar misali çağlayıp aktım
Mevla'nın aşkıyla doldum bu gece*

*Düşündüm ölümü, o ilk geceyi
Nakarat eyledim lafzı heceyi
Yad ettim toprakta yatan niceyi
Ürperip korkudan soldum bu gece*

*Tefekkür eyledim giden canları
Yıkılıp yok olmuş taht u hanları
Hükmetmiş cihana ol sultanları
Şükredip halime kaldım bu gece*

*Figan ettim şeyda bülbül olup da
Düşündüm Mevla'yı şöyle dalıp da
Ruh u cismim ile bir an kalıp da
Yar ile vuslata erdim bu gece*

Temaşa eyledim arz u fezayı
Hilkaten seyrettim ruz-ı cezayı
Bîçare kullarda olan ezayı
Dağılan alkımı derdim bu gece

Zikrettim Mevla'yı hal-i dil ile
Yalvardım Mevla'ya gizli hal ile
Günahkâr Sururi olan kul ile
Mevla'ya arzuhal saldım bu gece

Derdim Surur gayrı uzatma lafı
Arz u münacatta etmedim gafı
Ol yüce Mevla'dan diledim affı
Huzuru bezmine vardım bu gece

103. BİLENLERDENİZ

*Hep doğru yazarım kafadan atmam
İman ışığından dışarı çıkmam
Ahmed'in elinden başka el tutmam
"Elif"ten "ye"ye dek bilenlerdeniz*

*Kardeşim sen bizi cahil belleme
Dilde lafız yokken aman ünleme
Zühul u hatayı yanlış anlama
Bakarsak gözlüksüz görenlerdeniz*

*Aman ha, "dervişim" demesi güçtür
Şeriat olmadan sofuluk hiçtir
Bize gelen sözler cümlesi hoştur
Bizler ehli beyte yarenlerdeniz*

*Bizler hep kibleye karşı yürürüz
Beşerde hatayı hep hoş görürüz
Düşene el atar elin veririz
Soğan ekmek sofraya serenlerdeniz*

*Kardeş gözlerine çekmişsin perde
Mevla'yı arama gökte ve yerde
Eğer haram varsa alnında terde
Helalden terimiz silenlerdeniz*

*Bizde kara yoktur boyamız hakır
Çalmayız karayı fırçamız yoktur
Bizim müşidimiz ol Yüce Şah'tır
Bunu böyle daim bilenlerdeniz*

*Hak gönderdi Havva ile Âdem'i
İmran kızı şol bakire Meryem'i
İsmail'e yerden akan zezemi
Mevla'nın hikmetin bilenlerdeniz*

*Boşa gider riya alan ibadet
Bu halle Resul'e olunmaz ümmet
İslam'da hoş görmek en büyük nimet
Garipler gönlüne girenlerdeniz*

*Sururi sözlerin cümlesi hastır
Helal mal, güzel huy daima hoştur
Tatlı dil, güzel yüz gerisi boştur
Bizler Hakk'a böyle varanlardanız*

104. EYLER SENİ

Âlimin sohbeti altın ile incidir.
Cahil ile sohbet etme,
İlla bir can incidir.

Arayıp bulursan kâmil bir kulu
Sohbet ü deminde bell'olur hali
Güllerden peteğe dökerler balı
Akar gönüllere bal eyler seni

Hitabet, belagat olur yerinden
Sohbeti manalı, daim derinden
Dökerler inciyi tatlı dilinden
Hakkın menziline yol eyler seni

Kırıp incitmezler kalam sözüyle
Anlatırlar sözü içten özüyle
Tatlı dili ile güler yüzüyle
Tomurcukken açan gül eyler seni

Gönüller arınıp haller şenlenir
Ruha gıda veren sözler demlenir
Benliğinde maneviyat canlanır
Kalam damla iken sel eyler seni

Konuşursan dinler sukut hal ile
Cevabını verir kibar dil ile
Uğraşmaz vazında para pul ile
Kelamı sözleri hal eyler seni

Aman cahil ile ünsiyet etme
Yıkar gönül kâben zul eyler seni
Kendini bilmeyenle yollara gitme
Yakar ateşiyile kül eyler seni

Kendi söyler kendi dinler lafını
Manalı manasız eyler gafını
Pot kırar da hiç dilemez affını
Gönlüyün tahtında zul eyler seni

İlim yok, görgü yok karışır diller
Mecliste sohbeti yapıyom beller
Bakarsın manada karışır yollar
Bozar kardeşliği el eyler seni

Surur, kâmil zatta insanlık vardır
Cahil kişilerle anlaşmak zordur
Kendini beğenir daima şerdir
Bakarsın geçmeyen pul eyler seni

22.11.2002

105. NEYLESİN

*Hakikatle Hakk'a vasil olanlar
Bu mekânda aşınayı neylesin
Vahdetin sırrını canda bulanlar
Tacı, tahtı, Süleyman'ı neylesin*

*İman ceoherini kalbine sokan
Şeriat hükmünü noksansız yapan
Hak için ağlayıp gözyaşı dökken
Dünya malı han hamamı neylesin*

*Şeriatten hakikate yol bulan
Hakk'ın hikmetinden marifet alan
Yusuf gibi Mısır'a sultan han olan
Paki cemal Züleyha'yı neylesin*

*Her nefeste Hakk'ın ismin söyleyen
Olduğu haline şükür eyleyen
Yollarını Muhammed'e bağlayan
Bağ u bostan gülizarı neylesin*

*Tarikat bir yoldur doğru gidersen
Hak'tan gelen emirleri tutarsan
Dünyanın zevkini baştan atarsan
Kaftan ile sim ü zeri neylesin*

*Hele bir de güzel ahlâk olursa
Gönlünün içine gönül alırsa
Kaderin seyrini Hak'tan bilirse
Bu cihanın servetini neylesin*

*Pınar gibi kaynayıp da durulan
Hizmet edip Allah için yorulan
Baba ile anasına sarılan
Burda cennet bahçesini neylesin*

*Çözmemiş uçkuru helalden gayrı
Kuran'ın yolundan sapmamış ayrı
Lafz-ı Celal ile yanarsa bağı
Hak'tan gayrı başka dostu neylesin*

*Sururi aman ha girme inada
Hak ile olmayan ermez murada
Güzel amel kazanırsam burada
Münker, Nekir sual sormaz neylesin*

106. GÖNÜLLER HEP AYRI

*Bazı havlanır gönlümün kuşu
Pek gitmez uzağa döner vah deyi
Hep baharı ister, sevmes pek kışı
Atar taklasını iner ah deyi*

*Çözmem onun ipin bağlıdır başı
Hep hüsrân içinde döker gözyaşı
Onu hakir görüp atsalar taşı
Hoş görür atanı demez of deyi*

*Bazı an gelir de değişir hali
Gönül bahçesinde açar mor gülü
Kevser ırmağında içse de dolu
İçip de kansa da demez oh deyi*

*Herkese inanıp sonra uyanır
Dünyanın kahrına pek de dayanır
Bukalemun gibi pek de boyanır
Bergüzar olsa da demez oh deyi*

*Oturup düşünür umutla yaşar
Daima olmayan işlere koşar
Yüzmeyi bilmez de deryalar aşar
Şen olsa da gönlü demez oh deyi*

*Her daim kasvetle neşeyi bilmez
Tebessüm eder de coşarak gülmez
Dünya ziyetiyle şaduman olmaz
Kaybetse benliğin demez vah deyi*

Düşünür kaygılı gayet derinden
Şad olmaz faninin sim ü zerinden
Alsa da nasihat gönül erinden
Şen olmaz ahvali demez oh deyi

Derim ki meramın Hak ise eğer
Bir anlık tefekkür cihana değer
Şükredip haline ağlar her seher
Kesmez umudunu demez vah deyu

Sururi bizardır gönül elinden
Anlamıyor ince fikir halinden
Böylece yürüyor hayat yolundan
Yorulup dinlense demez oh deyu

107. NE GÜZEL OLUR

*Ermeden hazana gönlünün bağı
Gençlik yıllarının geçmeden çağı
Nefsi emmarenin sarmadan ağı
Bu demde ibadet ne güzel olur*

*Bidata sarılıp senaryo yazma
Felsefe yürütüp imanı bozma
Dostum nefse uyup bigâne gezme
İnançla ibadet ne güzel olur*

*Cefaya sabreyle doğrudan şaşma
Nefsi emmarenin ağına düşme
Sen beşersin dostum haddini aşma
Saf temiz ameller ne güzel olur*

*Arif ol da düşün evvelki halin
Sakın ha kimsenin alma vebalin
Ahir tufan olur sonra ahvalin
Vebalsiz can vermek ne güzel olur*

*Bizler hak bezminde karar eyledik
Birliğini ikrar edip söyledik
Evvel bir damlayken akıp çağladık
Hakk'a coşup akmak ne güzel olur*

*Dostum biz İslam'ız aktır yüzümüz
Haram helal bilir bizim özümüz
Kulda kötü hali görmez gözümüz
Kulda ayıp örtmek ne güzel olur*

Ömrü demin ızdırapla gam olsa
Gönül bahçesinin gülleri solsa
Kalp içinde yalnız imanın kalsa
İman ile Hakk'a varmak ne güzel

Gel dostum kendini yakma narına
Nefsi emmarenin yanan harına
Ne güneşler doğar gelen yarına
Yar ile bir olmak ne güzel olur

Coştı deli gönlüm bilmem nedendir
Surur malı mülkü koyup gidendir
Ruh Rabbimin emri ölen bedendir
Ruhla Hakk'a ermek ne güzel olur

15.10.2002

108. GEZER OLDUM

*Daldım aşkın deryasına
Behri olup yüzer oldum
Düştüm yarin sevdasına
Mecnun gibi gezer oldum*

*Bülbül oluben şakıdım
Güllere name okudum
Gönlüme nakşın dokudum
Aşk elinden azar oldum*

*Topladım türlü çiçekler
"Mevlam" diyor hep böcekler
Ayan oldu hak gerçekler
Hak'ta sırrı çözer oldum*

*Gezdim beldeyi, elleri
Dinledim tatlı dilleri
İnsanda türlü halleri
Anlayıp da sezer oldum*

*Kader, halin çözemedim
Zerre bir sır sezemedim
Noktasını çizemedim
Bilmem diye yazar oldum*

*Vahdet sırrın bilemedim
Hak'tan gayret göremedim
Başka bir dost bulamadım
Sinim geçti, çözer oldum*

*Evlât ıyale karıştım
Muhannet'çin çok çalıştım
Koşup gölgeyle yarıştım
Ben canımdan bizar oldum*

*Sururi'yim neler gördüm
Çeşit renkli çorap ördüm
Vara yoğa akıl yordum
Şimdi ıssız mezar oldum*

109. DURUR GEÇER

*Gelin uşak, gelin uşak
Fani halin görün uşak
Cefasını bizler çektik
Siz safasın sürün uşak*

*Fani kardaş, fani kardaş
Evvelkiler hani kardaş
İşte geldik gidiyoruz
Nerde Mahmut, Sami kardaş*

*Safası yok, safası yok
Tekrar gelmek defası yok
Kimse "murat aldım" demez
Fani dünya, vefası yok*

*Hoş gör canım, hoşgör canım
Eşin dostun koş gör canım
İslamiyet hak dinidir
Fakir, zengin eş gör canım*

*Gençlik biter, gençlik biter
Afiyeti dinçlik biter
Bakir değil ki insanlar
Gündüz, gece, kuşluk biter*

*Beyim eyle, beyim eyle
Her işlerin iyi eyle
Kötülükten bir şey çıkmaz
Halifeler huyum eyle*

*Suç arama, suç arama
Hak'tan gayrı güç arama
Ara menbaı kendinde
Başka yerde hiç arama*

*Surur geçer, Surur geçer
Ecel bir gün vurur geçer
Bu âlem külli mahvolur
Yüce Mevla durur geçer*

110. BEŞER ÂLEMİ

*Arifler anlar halimiz
Akıllı olur delimiz
Gizli sırdır ahvalimiz
Bizi darda olan bilir*

*Kelam okuruz ezbere
Muhtaç değiliz rehber
Biz bağılıyız gönül ere
Bizi yarla olan bilir*

*Arifânı pek biliriz
Sorarsa cevap veririz
Rütbesiz yüzde görürüz
Bizi varda olan bilir*

*Tutarız uzanan eli
Böyledir evvel ezeli
Severiz huri güzeli
Bizi zorda olan bilir*

*Salat ile avunuruz
Hayır verir seviniriz
Yalnız Hak'la övünürüz
Bizi çorda olan bilir*

*Yoktur apartman hanımız
Belli değil kul şanımız
Yalnız vardır irfanımız
Bizi yerde olan bilir*

Taş atmayız aş atana
Canımız kurban vatana
Meylimiz yok saltanata
Bizi harda olan bilir

Zararı kârı biliriz
Ehli dilden kârı biliriz
Yarin bezminde kalırız
Bizi kârda olan bilir

Garibandan hal sorarız
Kâmil olanı ararız
Nefsi düşmanı kırarız
Bizi orda olan bilir

Yeter Surur fazla gitme
Ham sofulara taş atma
Kibirinin elin tutma
Bizi orda olan bilir

111. TOZAR GİDERİM

*Ben şair değilim hele ozan da
Gönlümden satıra yazar giderim
Ruhumda alevsiz yanan suzanda
Yanıp da kül olur tozar giderim*

*Ömer Hayyam gibi rubai yazmam
Kays u Mecnun gibi divane gezmem
Çiçekten aldığım balımı bozmam
Köfereyse balım süzer giderim*

*Karac' oğlan gibi âşık olamam
Âşık Kerem gibi nara yanamam
Hele Ferhat gibi dağlar delemem
Doğruyu cetvelsiz çizer giderim*

*Sultan Abdal gibi asla yazamam
Nesimi gibi de derim yüzemem
Rıza Tevfik gibi asla kızamam
Bunlar gibi yazsam azar giderim*

*Necip Fazıl ile eyledim sohbet¹⁹
Kırk yaşından sonra ayıkmuş hazret
Dedi yazıyorsan daima sabret
Yazdığımı bazen bozar giderim*

*Neyzen Tevfik şair İstanbul beyi
Döker nağmeleri üflerken neyi
Milli şairimiz Akif Ersoy' u
Ben de hallerinden yazar giderim*

19- Sururi Başer, 1955'te Ankara'da bir matbaada şair Necip Fazıl'la karşılaşmış, kendisiyle kısa bir sohbet etmiştir.

Tasavvufi yazar Yunus Emremiz
Okuyup da anlar bütün zümremiz
Yazdığın ilahi yapar dinleriz
Yunus'ta manayı çözer giderim

Şimdiki şairler serbest yazıyor
Kültürdeki ananeyi bozuyor
İncinin yanına çakıl diziyor
Ben yalnız derede yüzer giderim

Surur Aksaray'da çoğaldı ozan
Sazları akortsuz, vermiyor düzen
Kendim de mızrapsız çalarım bazen
Okurum sevmeyen kızar giderim

11/06/2002

112. BÖYLE GEÇTİ ÖMRÜMÜZ

*Gülmedik hep güldürdük
Kibir gurur kaldırdık
Kötü nefsi öldürdük
Böyle geçti ömrümüz*

*Derman olduk her derde
Hem kalleşe, hem merde
Höşgörölük hep serde
Böyle geçti ömrümüz*

*Toz olduk, duman olduk
Daneyken saman olduk
Mazide zaman olduk
Böyle geçti ömrümüz*

*Surur oldu ismimiz
Hep seçildi cismimiz
Olmadı hiç hasmımız
Böyle geçti ömrümüz*

11.
DÜNYANIN GEÇİCİLİĞİ VE ÖLÜM
KONULU ŞİİRLER

113. KAHPE DÜNYA

*Kahpe dünya aç da yüzün göreyim
Hüsnü cemaline elin süreyim
Pahani biçip de değer vereyim
Görmeden değerini veremem senin*

*Sana meyil eder insanı beşer
Tutulup aşkına peşinden koşar
Kurduğun tuzağın ağına düşer
Düşersen tuzağın kıramam senin*

*Sende doğar, sende ölür insanlar
Sine-i bağrında olur isyanlar
Bihakkın uğruna akıttın kanlar
Kızsam da yüzüne duramam senin*

*Ülfeti muhabbet eylersem sana
Hiyanet ederim emanet cana
Manevi kapılar kapanır bana
O zaman defterin düremem senin*

*Eğer bir takarsam ipi boynuma
Şeytanı sokarsın kalbi koynuma
Yüklersin günahı amel kağnıma
O zaman safanı süremem senin*

*Niceleri geldi geçti üstünden
Kurtulmadı, helak oldu kastinden
Soyunmazsın koyun kuzu postundan
Soysam da yüzünü göremem senin*

*Sururi vasfını yazar bitirir
Günah, sevap herkes senden götürür
Cismi cesedini sana yatırır
Sararsan kolları kırılmaz senin*

114. BİR ÖMRÜN ANATOMİSİ

*Olmadı ömrümün asude demi
Bir serap içinde geçtim gidiyom
Rotasız ummanda yüzdürdüm gemi
Dümensiz dalgalar aştım gidiyom*

*Almadım bir neşe gençlik çağımdan
Gülü gülüzarı gülşen bağından
Seyrine çıktığım Hasan Dağı'ndan
Zirveden eteğe düştüm gidiyom*

*Attığım taş menziline varmadı
Iskaladı hedefini vurmadı
Döndü girdap anaforu durmadı
Ben de bu kadere küstüm gidiyom*

*Olta attım denizlerde derine
Kurbağa çıktı balıkların yerine
Razı olduk hayırına şerrine
Kendimi kendimden seçtim gidiyom*

*Bulmadım vefakâr sadık bir dostu
Kimisi darıldı kimisi küstü
Yüzümden güldü de arkamdan kesti
Hayat ocağında piştım gidiyom*

*Bedestene dükkân açtım oturdum
Anayı yiyince kârı batırdım
Her ne yaptım ise onu yatırdım
Gayrı menzilime koştım gidiyom*

*Daima şükrettim olduğum hale
Böyle layık görmüş ol Keremkane
Bir zarar vermedim kul u erkane
Olan bu hallere şaşım gidiyom*

*Uzandım bir çınar sağlam dalına
Kırılıp da koptu geldi elime
Şöyle çıktım duman çöktü yoluma
Bir damla iken taşım gidiyom*

*Sururi dünyanın cefası çoktur
Düşenin elinden tutacak yoktur
Feleğin çemberi dönen bir çarktır
Kanatsız yolumda uçtum gidiyom*

16.05.2006

115. NASIL OLSA OLACAK

*Bir gün gelir isem yolun sonuna
Şöyle sabah vakti şafak sökerken
Nasipse Ramazan, Cuma gününe
Başım secdedeyken ölmek isterim*

*Sükunlu bir hava, yağarken rahmet
Evlad ü ayale vermeden zahmet
Vücut u cismime ermeden zulmet
“Aman Yarab” deyip ölmek isterim*

*İmanla iradem aklım başımda
Takdirde bozulmaz olan yaşımda
Kul hakkı olmasın aman peşimde
Hak deyip sükunla ölmek isterim*

*Bekadan gelip de deryaya daldım
Vahdetin sırrını burada buldum
Rahmet deryasından bir katre aldım
Deryadan ummana dalmak isterim*

*Vücutum tertemiz olsun abdestle
Ağzımda orucum miski nefesle
Dilimde tevhitte, zikr-i İhlas'la
Ruhumu böylece vermek isterim*

*Olamaz son anda isyana tövbe
Küfr ü günah ile dolarsa heybe
Vücutum kıyamda, önümde Kâbe
Elveda diyerek ölmek isterim*

*Setredip vücudum beni yusunlar
Namaz için musallaya kosunlar
Yeter ki ardımdan "iyi" desinler
Seyredip bu hali görmek isterim*

*Şöyle ince ince rahmet yağarken
Bulutlar ardından güneş doğarken
Küllü can ölüme boyun eğerken
Hakk'a boynum eğip ölmek isterim*

*Surur yıkılmadan geldin bu ana
Müştağsın insanda ilim irfana
Ayrılık gelirse bu tatlı cana
Sinimde sükunet bulmak isterim*

10.03.2000

116. BEN YAŞTAKİLERE

Ağardı saçlarım döküldü dişim
Bu fanide gayrı kalmadı işim
Ölürsem kefeni genişçe biçin
Yavaş değil çabuk götürün beni

Ölüm mukadderdir ihtiyar gence
Bakmaz gözyaşına, hastaya, dince
Bırakmaz yakayı atarsa pençe
Yönüm kiblegâha yatırın beni

Saydım ki yetmiş geldik dayandık
Ömrün türlü renklerine boyandık
Muhannet' çin uyumadık uyandık
Bazı gönlünüze getirin beni

Hayat pınarından boşaldık dolduk
Katresin cem edip Halık'a saldıık
Nefsimiz gazabın sabırda bulduk
Atıp denizlere batırın beni

Ömrün yollarında hep doğru çizdik
Gönlün havanında su koyup ezdik
Hep tama uğruna bigâne gezdik
Anıp aklınıza getirin beni

Biz melek değiliz sonsuza koştuk
Nefsin şeytaniyle daim savaştık
Bitmez emel arzu peşine düştük
Gönül defterine geçirin beni

Felek cefasını yükler kuluna
Bazen taş getirir düzgün yoluna
Hiç acımaz evlat ayal malına
Atın aklınızda aşırım beni

Bilemedim genç ihtiyar vaktimi
Hiç saymadım günah sevap naktimi
Yalnız Hak'la hiç bozmadım aktimi
Göreyim kavlimden şaşırım beni

Sururi aklına geleni yazar
Kaderin yolunda talihe kızar
Ak kâğıt üstünde karayı bozar
Çok konuştum gayrı yatırın beni

02.08.2006

12.
ATIŞMALAR VE DİĞER ŞAİRLERİN
YAZDIKLARI ŞİİRLER

117. DOSTUM MURAT COŞKUN'A

*Okudum yazını haddi aşmışsın
Bezmi sohbetinde dilin kalmamış
Gönlünü doldurup boşa taşmışsın
Eski sulu münbit çölün kalmamış*

*Yüküm cevher diyon alanın var mı
Yaptığım hesaplar kâr mı zarar mı
Âşık olan sırrı kalpte arar mı
Değil sarı lira, pulun kalmamış*

*Aslım Buharalı sen de Kırımlı
Asil Türk oğluyuz eli sıımlı
Hatasız kul olmaz bazı çözümlü
Bozulmuş renklerin alın kalmamış*

*Milli duyguların cuş edip coşmuş
Manasız kelimeler çizmeyi aşmış
Sen deniz değilsin göleğin taşmış
Kapanmış açılmaz falın kalmamış*

*Âşık olan vermez gönül sırrını
Sen yakmışsın alev almaz fırını
Bilemezsin atideki yarını
Bozulmuş kavimler ilin kalmamış*

*Kalbimiz temizdir paslanmaz bizim
Sonra eserim de atarım tozum
Biz gül verimiz kış ile güzün
Bozulmuş gülzârın gülün kalmamış*

Her çiçekten bal işleriz peteğe
Aman ha kaldırma beni atağa
Paha ağır mal katarız metaa
Dostum köferesiz balın kalmamış

Biz âşîğiz tatlı meyve verimiz
Yiyenlerin ağızında erimiz
Kasırğa, tufanı hemen biliriz
Bizi savuracak yelin kalmamış

Dostum bu yazını karıp katmışsın
Anladım akşamdan erken yatmışsın
Şu Koca Pelit'i şahit tutmuşsun
Meramın arzında dilin kalmamış

Sururi'yim mirim seni severim
İnan ölçülemez bende değerim
Aman sıkı bağla gümüş eğerin
Gayri yağmur, şıvgın, dolun kalmamış

118. MURAT COŞKUN BABAYA

*Okudum diyorsun çıkan yazımı
Herhalde almışsın mana hazzını
Tebrik ile bağlamışsın sözünü
Öperim elinden mert Murat Coşkun*

*Bade içtim diyon zatlar elinden
Biz de içtik bade, dostlar elinden
Yürüdük hakikat, mana yolundan
Söyleme dilini tut Murat Coşkun*

*Bakıyorum anlamsız şiir yazıyon
Doğru olan eski yoldan azıyon
Kayanın üstüne mezar kazıyon
Boş kaleye atma şut Murat Coşkun*

*Şiirde eskiki özün kalmamış
Mevsimin kış olmuş yazın kalmamış
Manada anlamlı sözün kalmamış
Kepenek altına yat Murat Coşkun*

*Dostum yazıyorsun dağdan bayırdan
Atları yayıyon kuru çayırdan
Neye anlamıyon şerden hayırdan
At yemine şahman kat Murat Coşkun*

*Metain kalmamış heyben boşalmış
Eski incilerin kara taş olmuş
Lezzetsiz içilmez tuzsuz aş olmuş
Unutma tuzunu at Murat Coşkun*

Sen tırman sürüyon zahmet çekiyon
Pulluğun ucunu taşa takıyon
Gece değil gündüz çıra çakıyon
Tırmanı bürümüş ot Murat Coşkun

Takdire şayansın seni severim
Âşıklar içinde yüksek değerim
Aman zayi etme boşa cevherin
Cevherin ehline sat Murat Coşkun

Beyazın üstüne siyah yazma ha
Sürç-i lisan ettimse kızma sakın ha
Böyle kalsın dostluğumuz bozma ha
Açılsın dillerin öt Murat Coşkun

Biz âşıklar bazı böyle yazarız
Kimi neşelenir kimi kızarız
Bir gün olur yel önünde tozarız
Sen de Sururi'ye çat Murat Coşkun

02.03.2002

119. RÜYALARLA GELEN AŞK²⁰

*Sen Murat Coşkun'a meydan açmışsın
Asla davetinden haberim yoktur
Bugününün Yunus-ı Mahrumiyem men
Sana satılacak katağım çoktur*

*Yüküm cevher dolu ucuz satılmaz
Haktan gelen ilme hile katılmaz
Gizli sırdır kalpte elle tutulmaz
Dağda kömürcüye altın satılmaz*

*Sen Buharalı'sın ben Kırım Türk'ü
Kırım soğuk olur giy kalpak kürkü
Asla yıkamazsın Türk oğlu Türk'ü
Moskof'ta metain satamazsın ha*

*Lenin Rus'a geldi oldu bir telaş
Zehire dönüştü ekmek ile aş
Dünyaya sıçradı tükenmez savaş
Sen onun içinden çıkamazsın ha*

*Nazım Hikmet gördü yaşlı Kırım'ı
Komünistler kötü yaptı durumu
Halk sırtından çıkardılar sırımı
Sururi bu hali anlamazsın ha*

*Sururi şairsen sil kalpten pası
Buhara'dan çıkar erenler hası
Aksaray Ervah'ta ilmin dehası
İrfan yuvasını sayamazsın ha*

20- Murat Coşkun'un âşığıımıza cevabıdır.

*Türkiye'min İstiklal Savaşında
Ordu hazırlandı Peygamber başta
Dünya düşman Mehmetçik karşısında
Toz duman kaçanları göremezsın ha*

*Mahrumiyem Ankara Aksaray'dan
Tekbir sesleri inledi semadan
Kanlı Pelit silkinirken Mevla'dan
Atların nal sesin duyamazsın ha*

120. MUSTAFA ALPER'E SEVGİLERİMLE

*Okudum beğendim yazdığın faslı
Yazılmaz, olmazsa benlikte aslı
Eğilmez, bükülmez öz Türk'ün nesli
Sazların akortlu çal Alperenim*

*Meftum oldum on bir hece veznine
Ortak oldum gönlündeki hüznüne
Gelir isem sohbetteki bezmine
Beni de bezmine al Alperenim*

*Şair olan anlar şair sözünden
Gönlüm cuş eyleyip coştı hazzından
İnciler dökülmüş dostum, ağzından
Sözlerin manalı bal Alperenim*

*Kafiyeler uygun, yerli yerinde
Manalar anlamlı, gayet derinde
Milli bağı gördüm gönlün evinde
Takdirime şayan hal Alperenim*

*Her kişi yüzemez, yüzme bilmezse
Cism-i vücudunda kudret olmazsa
Hakikati davasında bulmazsa
Sen korkma, deryaya dal Alperenim*

*Çok memleket gezmiş, hizmet vermişsin
Lisan-ı dil vuslatına ermişsin
Yılların hesabın temiz vermişsin
Burda da açılmış yol Alperenim*

*Sururi inmedi detaya fazla
Mert olan kişiyi severim hazla
Senin ömrün yazdır, benimki güzde
Haydi sağlıcakla kal Alperenim*

121. SURURİ BAŞER'E SAYGILARIMLA²¹

*Mert olan bilir mert değerini
Yunuslarla gördüm, senin yerini
Sırrını faş etme versen serini
Gönlün güz olmasın Sururi Başer*

*Gönül bahçedeki güllerin açmış
Yaratan üstüne nurunu saçmış
Dostlar bir olunca düşmanlar kaçmış
Ömrün uzun olsun Sururi Başer*

*Yazdığın şiirler zevkle okunur
Anlayana gergef olup dokunur
Uyanık gönüller tavır takınır
Bu dalda ekolsün Sururi Başer*

*Selamını aldım, aleyküm selam
Şiirini methe yetmiyor kalem
Benimkiler oldu başıma belam
Çile böyle dolsun Sururi Başer*

*Alperen'in nasıl yolun keserim
Bade içmiş gönüllerde eserim
Beni unutursam sana küserim
Şakıyan bülbülsün Sururi Başer*

21- Mustafa Alper'in âşığıımıza cevabıdır.

122. ŞAİR AVNİ'YE SELAM

Tesadüf rastladım şair Avni'ye
Uzattı ellerin gel dedi bana
Dilleri şakıdı girdi maniye
Kokla diye verdi gül dedi bana

Koçak bir adamdı hatır alıcı
Unutulmaz halde ruhta kalıcı
Orta yaşlı amma halden bilici
Bize senden geçer yol dedi bana

Toplamış şiirde birkaç yazımı
Anlattı beğenmiş, almış hazzını
Arzetti şahsıma olan nazını
Senin şiirlerin bal dedi bana

Çok sevdim Avni'yi babacan halle
Benim gönlüm aldı bir yaprak gülle
Anlattı halini tatlı bir dille
Ben hep güldüm sen de gül dedi bana

Ayakta el ele eyledik sohbet
O da bu devlete eylemiş hizmet
Çalışmış, kimseye etmemiş minnet
İşte böyle bizim hal dedi bana

Mahallede açmış küçük bir dükkân
Allah'a daima eyliyor şükran
Dedi ki müşterim komşular akrân
İşte benim böyle hal dedi bana

*Eyledik hasbihal sıtkı gönùlden
Soruldu hatırlar sağ olan halden
Çıktı güzel sözler ağıdan dilden
Sen daim payidar ol dedi bana*

*Müsaade istedim öptü yüzümden
Anladım memnundu benim sözümden
Ben de Avni Beyi sevdim özümden
Surur Bey sağlıkla kal dedi bana*

4.3.2011

123. ÖLÜM VE ŞAİR²²

Âşık Sururi'nin en acı günü
Hayat arkadaşını kaybetmiş dostum
Hüzünler kaplamış hane halkını
Hayat arkadaşını kaybetmiş dostum

Ziyaret eyledik şair dostlarla
Evlatlar toplanmış hepsi orada
Çok sohbet eyledik kısa zamanda
Hayat arkadaşını kaybetmiş dostum

Sıcak karşılardı çayını içtik
Ölümü unutup şiiri seçtik
Gönlüne bir nebze serinlik serptik
Hayat arkadaşını kaybetmiş dostum

Ecel alacağın pek kısa tutmuş
Lakin çocukların hepsin okutmuş
Tümü de ekmeğin yolunu bulmuş
Hayat arkadaşını kaybetmiş dostum

Dost bellidir acı ile sevinçte
Kürem kürem ahbap gördüm eşikte
Burukluk keşfettim bütün yüzlerde
Hayat arkadaşını kaybetmiş dostum

Acı söz söylenmez boğazda durur
Lisan sağırlaşır cümleler kurur
Ölümü unutmak en güzel olur
Hayat arkadaşını kaybetmiş dostum

22- Şair Yaşar Akbaş tarafından yazılan ve 10.03.2012 tarihli Yeni Aksaray gazetesinde yayımlanan şiirdir.

*Doğduk öleceğiz üzölme dostum
Her canlı ölümü tadacak dostum
İnşallah zor olmaz eşsiz hayatın
Hayat arkadaşını kaybetmiş dostum*

*Dünya oyuncaktı, yoruldu durdu
Beşikten mezara köprü kuruldu
Dilerim cennettir ahiret yurdu
Akbaş, dert ortağın kaybetmiş dostum*

124. BAŞIN SAĞ OLSUN²³

Duydum ki Sururi hanımın ölmüş
Bizden demek düşer başın sağ olsun
Sana yüklü bir hatıra kalmış
Rahmeti bol olsun başın sağ olsun

Eşin senin bir dert ortağındı
Güven kaynağında karlı dağındı
Yüreğinde senin hayat bağındı
Bizden demek düşer başın sağ olsun

Çifte kumru gibi hayat sürdünüz
Sevdin ve sevildin bura geldiniz
Birlikte çok işe karar verdiniz
Bizden demek düşer başın sağ olsun

Dosttan gelir teselli ve taziye
Buruk bakan şimdiden sonra maziye
Hayat döndü aksak bir teraziye
Toprağı bol olsun başın sağ olsun

Yaptıkların yazılıdır künyende
Çektiklerin gömülüdür bünyende
Artı eksi günler vardır ömründe
Takdiri ilahidir başın sağ olsun

Altın vecizeler şiirler döktün
Derinden of çekip boynunu büktün
Ömür biçilmiştir Yaradan Hak'tan
İsyan etme sabret başın sağ olsun

23- Sururi Başer'in eşi Sulbiye Başer'in vefatı üzerine Ihlara'da yaşayan emekli öğretmen Süleyman Sarılmaz tarafından yazılan ve 14.03.2012 tarihinde Yeni Aksaray gazetesinde yayımlanan şiirdir.

*Acı ile tatlı her an gardaştır
Bunlar birbirine mutlak muhtaçtır
Nerde ölüm varsa orda göz yaştır
Zaman hafifletir başın sağ olsun*

*Dünyalık ne varsa ful kaldı derler
Az çok mirasçıya mal kaldı derler
Bu da eşi öldü dul kaldı derler
Derler de duymazsın başın sağ olsun*

*Kahraniyim kahr yüklü kervanım
Acı tatlı gelir geçer devranım
Azrail'den bir gün gelir fermanım
Kabul dualar başın sağ olsun*

125. HELALİ EYALİM HANIMEFENDİYE²⁴

Dünya için çalıştık verdik çok emek
Kazandık da nasip olmadı yemek
Her vuslatın sonu bu imiş demek
Gönlümün tahtını boş koydun güzel

Bozulmaz takdirin ipinden tuttun
Niye beni böyle bırakıp gittin
Altı selvi boylu fidan bıraktın
Gönlümün tahtını boş koydun güzel

Elli yedi sene şaduman oldum
Mevla'nın lutfiyle boşaldım doldum
Şimdi gönül yasta yalınız kaldım
Gönlümün tahtını boş koydun güzel

Evimize geldin, mutluluk kattın
Tökezdin, düşerken elimden tuttun
Niye böyle canım acele ettin
Gönlümün tahtını boş koydun güzel

Bereket çoğaldı yokluk görmedik
Soframız açıldı çekip dermedik
Halı serdik yere hasır sermedik
Gönlümün tahtını boş koydun güzel

Ellerimi öpüp gönlüm alırdın
Kederli anımı iyi bilirdin
Gezmeyi hiç sevmez evde kalırdın
Gönlümün tahtını boş koydun güzel

24- Eşinin 8 Mart 2012 tarihinde ölümü üzerine Sururi Başer tarafından yazılmış ve Yeni Aksaray gazetesinde yayımlanmış son şiirlerden birisidir.

*Daima haline Şükür ederdin
Sen vicdanı temiz, iyisin derdin
Bana unutulmaz çok günler verdin
Gönlümün tahtını boş koydun güzel*

*Bir kuyruklu yıldız olup da aktın
Bana güzel hatıralar bıraktın
Hasretin varıyla ateşe yaktın
Gönlümün tahtını boş koydun güzel*

*Garip koydun garipliğı bilirim
Peşin sıra herhal ben de gelirim
Herhal seni cennetlerde bulurum
Gönlümün tahtını boş koydun güzel*

*Sururi bilmem ki nasıl gidecek
Kaderin seyrine sabır edecek
Bir gün olup o da buradan gidecek
Gönlümün tahtını boş koydun güzel*

D. DİZİN

Toprak türlü çeşit renge boyanır
İlkbahar mevsimi, bahar ayında (195)

Gönül çekmez ise olur mu şefkat
Gül yanaktan buse alsam ne fayda (103)

Dilleri şakıdı girdi maniye
Kokla diye verdi gül dedi bana (298)

Dedim: "Aşkın ile gönlüm yaralı"
"Sendeki dermansız çor" dedi bana (99)

İmanlı kişiye bu hal yakışmaz
Sakın ha hatırlar yıkıcı olma (228)

Seni içenler divane
Vidanın var mı sigara (173)

Anane değişmiş, kaybolmuş usûl
Su dökülen aşâ dönmüş Ankara (179)

Varlığı başkadır, yokluğu çile
Her işin başında geliyor para (175)

Hepsi "Allah" diye döner
Döner Mevla'ya Mevla'ya (133)

Lisan-ı dilinle arz eyle halin
Benim de selamım ver de öyle geç (144)

Akıllar karışmış, fikirler şaşkın
Hakk'ı fikirlere koydu Muhammed (136)

*Mest oldu benliğim ferahlık buldum
Halimi hayıra yordum bu gece (255)*

*Kara bulut altında batıda Anadolu
Bizler kara günleri gördük Çanakkale'de (116)*

*İlkbahar içinde, kalmadan güze
Tez ol da gidelim bizim ellere (43)*

*Hep aradım seni buldum
İsmin söyleye söyleye (129)*

*Eyler tecelliyi haber vermeden
Tedbirde takdiri yaratır Allah (134)*

*Yer yarıldı sanki çıktı zarından
Gökte melek yerde insan ağladı (177)*

*Gözlerde sürmeler, rastık bozuldu
Kisveler değişti, haller kalmadı (215)*

*Maziye götürüp ağlattın beni
Kalmamış tepende kar Hasan Dağı (49)*

*İçersen suyundan yürek soğutur
Methini eyliyorum dur Hasan Dağı (51)*

*Meola'nın ismiyle şakısın diller
On bir ay sultanı Ramazan geldi (146)*

*Babamız Âdem'dir, aslımız toprak
Sonra iman, namus, arı gösterdi (253)*

İnsanı öldürür gam ile keder"
Pişmanlık içinde söyler gibiydi (107)

Ayrılmamış kuldan olgunu hamı
Mevlana Mevla'yı bulmuş gibiydi (156)

Sureti şeklini eyledim nazar
Tutarsız haliyle bezdirdi beni (221)

Ölürsem kefeni genişçe biçin
Yavaş değil çabuk götürün beni (285)

Güllerden peteğe dökerler balı
Akar gönüllere bal eyler seni (259)

Başka başka hal olmuşsun
Görmeyeli yarım seni (89)

Baktım ağlıyordu elveda derken
Dolukup göğsünü çekti de gitti (105)

Hep baharı ister, sevmez pek kışı
Atar taklasını iner ah deyi (263)

Sularını Tuz Gölü'ne dökerdin
Şimdi neden akmıyorsun Ul'ırmak (53)

Cefasını bizler çektik
Siz safasın sürün uşak (269)

Sordum seni dalda açan güllerden
Solmadan güllerim derilmeden gel (101)

*Her vuslatın sonu bu imiş demek
Gönlümün tahtını boş koydun güzel (304)*

*Sanki halvet etmiş can ile canan
Gam ile gönlünü yormamış güzel (90)*

*Atmışlar omuzdan kulluk yükünü
Ayrılmış sokaklar, yol belli değil (217)*

*Âşkınsın güllere yanıp tütersin
Gülizar içinde gülün var bülbül (201)*

*Pahalıydı ucuz sattım
Kavli bozup kaçtı gönül (109)*

*Koklayıp öperek büyüttün beni
Toprağından kokun alırım annem (71)*

*Geçirdin gençliğin pırlanta demi
Benim için selamet dilerdin annem (69)*

*Hanende hüzzamda hoş avazıyla
Hanende ağlıyor ben de ağladım (189)*

*İlmek vur da düğüm atma ipine
Nasil olsa göçeceksin aslanım (242)*

*Mevzuda manayı yazarsam bozmam
Safi köferesiz ballar satarım (247)*

*Evvela sen benden sormadan hatır
Ben senin hatırım sorayım dedim (75)*

Ömür hazan olup döner gazele
Toprağa düşmeden gel aman dedim (97)

Naz u vuslat söyle helal olur mu
Sevdiğim, vuslata ermeye geldim (130)

Erenler velisi evliyaullah
Veliler serdarı şah u efendim (57)

Ruhumda alevsiz yanan suzan da
Yanıp da kül olur tozar giderim (273)

Sarılıp boynuna yatsam dizine
Kırpikler ıslanıp dolar gözlerim (163)

Nasipse Ramazan, Cuma gününe
Başım secdedeyken ölmek isterim (283)

İstemem dünyada şöhreti, namı
Seyredip cemalin görmek isterim (95)

Selam olsun akraba ve obama
Yağan karlar erisin de gelirim (67)

Belki gelirsin diye günleri saydım
Ömerim, aslanım, şehidim benim (120)

Eğilmez, bükülmez öz Türk'ün nesli
Sazların akortlu çal Alperenim (295)

Rotasız ummanda yüzdürdüm gemi
Dümensiz dalgalar aştım gidiyom (281)

*Düştüm yarin sevdasına
Mecnun gibi gezer oldum (267)*

*Ne hacet var yavrum bu ah u zara
Neye ki doğunca ağladın yavrum (225)*

*Fikriniz iyiden olmasın ayrı
Solmasın gülzârda gülünüz yavrum (73)*

*Nerede eğlenip nerede durdun
Seni çiçeklere sordum Yunus'um (152)*

*İkisi de baktım yıldırılmış halkı
Tilki der köşeyi dönelim dostum (211)*

*Hüzünler kaplamış hane halkını
Hayat arkadaşını kaybetmiş dostum (300)*

*Doktoru hastası ve hemşiresi
İçinden çıkılmaz yolları gördüm (181)*

*Şiirler manalı derin kavramı
Felsefesi başka yazanlar gördüm (249)*

*Tandırın içinde yanan samanlar
Dumandan gözünü silenler gördüm (84)*

*Kaçırma namazı, zaman akarken
Sabah namazını kıl kara gözlüm (227)*

*Aynıdır zannettim duvarda resmim
Baktım ki geçmeyen pula dönmüşüm (251)*

Seyre daldım mahi cemal yüzüne
Seyredip de doyamadım bir zaman (91)

Dedi ki resulüm sensin Muhammet
Muhammet Mustafa doğduğu zaman (138)

Öz Türkçe olursa bir de şivesi
Dinlerim o sesi duyduğum zaman (185)

Yirmi bir yaşında çekip silahı
Düşmanın üstüne vardı Genç Osman (55)

Nice goncaları gül eyleyenler
Bütün yollar sizden geçer öğretmen (169)

Sen bilseydin kulluğunun kıymetin
Secdede gözyaşı döker ağlardın (233)

Gökteki buluttan yağmur yağarken
Vahdet sırrın seyret, çöller duymasın (232)

Ezan, sala kametlerde
Küllü harflerde sen varsın (131)

Akibet limana yanaşır gemi
Pusulân bozursa yol bulamazsın (240)

Onların eseri fatihler, hanlar
Kölesi olunur öğretmenlerin (167)

Pahanı biçip de değer vereyim
Görmeden değerini veremem senin (279)

*Vahdetin sırrını canda bulanlar
Tacı, tahtı, Süleyman'ı neylesin (261)*

*Tebrik ile bağlamışsın sözünü
Öperim elinden mert Murat Coşkun (291)*

*Sana yüklü bir hatıra kalmış
Rahmeti bol olsun başın sağ olsun (302)*

*Şakır ihlas ile ağızda diller
Dostlar bayramınız mübarek olsun (148)*

*Beni anıp soranlarım
Soranlara selam olsun (191)*

*Kurduğun haneyi evlat ıyalden
Dengi bulmadan göçülür bir gün (234)*

*Evlad ü iyali toplayıp deren
Haneler kapısın açar babalar (165)*

*Ne olur inip de bir mola verin
Bizden dua alıp uçun turnalar (199)*

*Hizmetçiydi
Bize garplı insanlar (113)*

*İnsanlık babında bozmuş ayarı
Ahretten habersiz merdaneler var (209)*

*Hepsi de dalmışlar mevtin bahrine
Hak deyip de dönen pervaneler var (61)*

Neden hüznülenip yüzün asarsın
Sıratı müstakim Kuran'ımız var (140)

Kızısam da gönüller kırmayacağım
Katresi haramdır, içme birader (171)

Kimse bilmez orda olan ahvali
Malı mülkü hepsi döküp de gider (238)

Öfke bir köpektir ipini çözme
Çözersen dalayıp yaralar gider (236)

Evladı gülmezse analar gülmez
Ak düşer saçma toz olur gider (161)

Cemalin şevkinde elvan nakışlım
Seyrederken canlar sende hu çeker (93)

Hasret olan, sevdiğini ararken
Hüzünle gönüle dolar geceler (204)

Sevenler gönlüne hak deyip girdi
Yunus burda hamken pişti dediler (154)

Aksaray esnaftı babacanları
Ham değil hepsi de olgun idiler (80)

Al kana bulanıp sakat kalanlar
Ey bu vatan evladı şanlı gaziler (122)

Dalında leylağı, hünkar beğendi
Burcu burcu kokar gider çiçekler (197)

*Kahraman gaziler ölmez şehitler
Bu vatan uğruna ölürüz bizler (124)*

*Sırrını faş etme versen serini
Gönlün güz olmasın Sururi Başer (197)*

*Sapmadık eğriye yürüdük düzden
Hakikate giden yollar bizdedir (150)*

*Burda meftun Şeyh Hamidi Velimiz
Evliya, enbiya kullar bizdedir (47)*

*Kişinin ardından zemmin edenler
Şeytanı lainden biri gibidir (219)*

*Kaynatır semaver, yakar ocağın
Kanunu yasayı yazanlar gelir (78)*

*Gizli sırdır ahvalimiz
Bizi darda olan bilir (271)*

*Böyle değil idi Müslüman nesli
Yok olmuş ut, haya, yıllar ağlıyor (213)*

*Eğer sana gelir ise bir acı
Hakka kulluğunu bozma ne olur (230)*

*Âlem ü beşere elveda derken
Seyredip bakması ne güzel olur (203)*

*Gönüller gamlanıp hüznün çekerken
Yağmurda yürümek ne güzel olur (205)*

Sabah yeli ılgıt ılgıt eserken
Hak ile muhabbet ne güzel olur (142)

Nefsi emmarenin sarmadan ağı
Bu demde ibadet ne güzel olur (265)

Bugünün Yunus-ı Mahrumiyem men
Sana satılacak katağım çoktur (293)

Dört yana açılır yolumuz bizim
Gezip de bastığın yollar öğünür (45)

Gönlünü doldurup boşa taşmışsın
Eski sulu münbit çölün kalmamış (289)

Kars'tan, Ardahan'dan, Edirne'den, Mardin'den
Varolsun yüce millet, yaşasın Cumhuriyet (114)

Dalların kurumuş eğilmiş belin
Gayri sen derdine yan Koca Pelit (63)

Sanki zaman durmuş kâinat suskun
Dedim ki gideyim Ervah'a doğru (59)

Fakirdi insanlar çekerdi çile
Çileli fakirân kullar nic'oldu (82)

Taksimi geçiyor hüzzam faslında
Baktım da kemanda tel ağlıyordu (183)

Herkesi sever, barışır
Din adamı İhsan Yılmaz (77)

*Helal kazanç zahmetine
Doyum olmaz, doyum olmaz (189)*

*Ahmed'in elinden başka el tutmam
"Elif"ten "ye"ye dek bilenlerdeniz (257)*

*Kahraman milletin bulunmaz eşi
İzmir'den Yunan'ı sürenler biziz (118)*

*Kötü nefsi öldürdük
Böyle geçti ömrümüz (275)*

E. SÖZLÜK

Âdemi beşer	: İnsanoğlu
Afat	: Afet
Ağmak	: Aşağıya inmek, çökmek
Ahval	: Haller, durum
Akt	: Akit, sözleşme
Alavere	: Alışveriş
Anlan	: Anlayın
Arık	: Zayıf, cılız, sıska
Arılmak	: Arınmak, temizlenmek
Aruzu şeb	: Şebiarus, düğün gecesi
Arz	: Yeryüzü
Asude	: Sakin, huzurlu
Asuman	: Gökyüzü
Aşikar	: Açık, belli
Ati	: Gelecek
Ayıkma	: Ayılmaz, kendine gelmez
Azık	: Nevale, yiyecek
Bad-ı saba	: Badısaba, sabah yeli
Bahr	: Bahir, deniz
Bahşetmek	: Bağışlamak, vermek
Bazıları	: Bazen
Behri	: Bahri, bir tür su kuşu
Bekri	: Ayyaş, sarhoş
Belagat	: Hitabet, güzel konuşma
Belen	: Bayır, tümsek
Bend	: Bent, su seti
Bendetmek	: Kendisine bağlamak
Berat	: Kurtuluş
Berhudar olmak	: Mutlu olmak
Beşer	: İnsanlık
Bezetmek	: Süsletmek
Bezir	: Keten tohumu, bezir yağı
Bezm	: İçki meclisi, dost toplantısı
Bidat	: İslâm'a sonradan giren şeyler

Bigâne	: İlgisiz, yabancı
Bizar	: Bezmiş, usanmış
Boran	: Rüzgâr ve şimşekle ortaya çıkan şiddetli yağmur
Buse	: Öpücük
Cavlamak	: Çıplak kalmak, tüyünü dökmek
Cemal	: Güzellik
Cennet'ül Beka	: Medine'de Hz. Osman'ın mezarının da bulunduğu Cennet'ül Baki Mezarlığı
Cevr ü cefa	: Eziyet ve zulüm
Cuş etmek	: Coşmak, kaynamak
Çalap	: Yaratıcı, Tanrı
Çem	: Çimen
Çeri	: Çingene topluluklarının başı
Çeşmi siyah	: Kara göz
Çetrefilli	: Karışık, anlaşılması güç
Çıkın	: Küçük bohça, çıkı
Çirkef	: Pislik, kötülük
Çor	: Hastalık, dert, keder
Dankırdak arı	: Büyükbaş hayvanları ürküten iri, siyah, yabani arı
Darphane	: Madeni para basılan yer
Dem	: Zaman
Derilmek	: Toplanmak, derlenmek
Didar	: Yüz
Dide	: Göz
Dilbeği	: Bir tür saksı çiçeği
Dildar	: Gönül alan, sevgili
Dolak	: Yara, hastalık
Dolukmak	: Ağlayacak hale gelmek
Dürdane	: İnci tanesi
Düven	: Harmanda kullanılan kızak biçiminde araç
Ecir	: Sevap, hayır
Ediben	: Ederek

Ehli beyt	: Hz. Peygamberin akrabaları
Elvan	: Renkler, türlü renkli
Em	: İlaç
Emr-i Hak	: Ölüm, ölüm vakti
Endam	: Boy bos
Endaze	: Altmış beş santimlik eski bir uzunluk ölçüsü
Enel Hak	: "Ben Hakk'ım" cümlesi. Tasav- vuf yolu ile Allah'a ulaşanların söylediği, şeriat ehline küfür kabul edilen söz.
Erkân	: İleri gelenler, büyükler; yol, yöntem
Ervah	: Ruhlar. Aksaray il merkezinde içerisinde pek çok din ulusunun mezarının bulunduğu eski ve büyük mezarlık
Esef	: Üzüntü, kaygı, tasa
Eskiki	: Eski, mazideki
Esrar	: Sırlar, gizler
Esvap	: Elbise, giyecek
Eşkal	: Biçimler, suretler
Eş'leyip	: Eşşeyip, deşip
Eşşeginen	: Eşşekle
Eviç	: Evc, eski bir Türk müziği makamı
Evliyaullah	: Allah'ın ermiş kulları
Eyal	: Ayal, hanım, eş
Falso	: Yanlış, hata
Faş etmek	: Açık etmek, meydana çıkarmak
Felah	: Kurtuluş
Fer	: Parlaklık, aydınlık
Ferlenmek	: Parlamak, aydınlanmak,
Feza	: Uzay
Firkat	: Ayrılık
Garaz	: Kin

Gark olmak	: Gömülmek, batmak
Garp	: Batı
Gasvet	: Kasvet, sıkıntı
Gavsul azâm	: Din büyüğü, tarikat kurucusu
Gayle	: Gaile, keder, sıkıntı
Gazel	: Sonbaharda dökülen yaprakların yığınları. Divan edebiyatında bir nazım biçimi
Gelveri	: Aksaray'ın Güzelyurt ilçesinin eski adı
Gölek	: Gölet
Gömük	: Çamurlu, milli su
Gön	: Hayvan derisi
Gurûb etmek	: Batmak
Güfte	: Müzik eserlerinin yazılı metni, söz
Güher	: Gevheri değerli maden
Gülzâr	: Gül bahçesi
Hadde	: Erimiş madenden tel yapmak için kullanılan delikli maden levha
Hak ile yeksan	: Yerle bir
Halık	: Halik, Yaratıcı, Tanrı
Halvet	: Bir arada yalnız kalma
Hamaylı	: Muska
Hanende	: Şarkıcı
Har	: Ateş, diken
Hareli	: Parlak çizgiler, meneviş
Haşre dek	: Kıyamete kadar
Havlanmak	: Havalanmak
Hayâ	: Utanma duygusu
Hazan	: Sonbahar
Hıdrellez	: Hıdırellez, Hızır ile İlyas peygamberin her yıl buluştuklarına inanılan 6 Mayıs günü
Hicap	: Utanma, utanç, sıkılma
Hicran	: Ayrılık

Hilkat	: Yaratılış
Hub	: Güzel, hoş, iyi
Hummalı	: Yoğun, hararetili
Hüccac	: Hacı
Hüzzam	: Klasik Türk müziğinde segâh perdesinde bir makam
Iyal	: Ayal, hanım, eş
İffet	: Namus
İffetli	: Namuslu
İhvan	: Yakın dostlar; aynı tarikattan olanlar
İkbal	: Baht açıklığı
İkrah	: İğrenme, tikslenme
İnayet	: İyilik, lütuf, ihsan
İnziva	: Dış dünyayla bağlarını keserek kendi içine kapanma
İrfan	: Anlama, sezme
İrşat	: Doğru yolu gösterme
İstikbal	: Gelecek
İşret	: İçki içme
İşve	: Naz, cilve, eda
Kail olmak	: Rız olmak, inanmak
Kamer	: Ay
Karun	: Kur'an'da kendisinden çok zengin olarak söz edilen, bütün zenginliği bir anda yok olan kişi
Karye	: Köy
Kasvet	: İç sıkıntısı
Katak	: Katık, satılacak şey
Kemalat	: Olgunluk
Kerme	: Kemre, tezek, hayvan gübresi
Keramet	: Ermiş kimselerin gösterdiklerine inanılan doğüstü davranış veya durum
Keş	: Çay tiryakisi
Kıyam	: Namazda ayakta durma

Kinin	: Kınakınadan elde edilen, sıtmanın tedavisinde kullanılan bir ilaç
Kireçlik	: Aksaray'ın bir semti
Kisve	: Kılık kıyafet
Kodoş	: Havalı, kendini beğenmiş
Koflamak	: Çürümek, içi boşalmak
Koyak	: Dağlar ve kayalıklarda oluşmuş doğal çukur
Köfere	: Balı süzöldükten sonra geriye kalan balmumu posası
Kutböl arifin	: Arif kimselerin en ileri geleni
Köllü	: Kölli, umumi, bütün
Könye	: Kimlik bilgileri
Lafazan	: Geveze
Lafz-ı Celal	: Allah kelimesi
Lain	: Lanetlenmiş
Lal olmak	: Dili tutulmak
Lalebağı	: Aksaray'ın yeşil bir semti
Laşe	: Leş
Leb	: Dudak
Mağruf	: Maruf, heskesçe bilinen, beğenilen
Mah	: Ay
Mahitap	: Mehtap, ay ışığı
Mahkeme-yi kübra	: En büyük mahkeme, kıyamet günü
Mahzun	: Hüzünlü, üzgün
Makber	: Kabir. Abdölhak Hamit'in sözünü yazdığı ünlü bir sanat müziği eseri
Maksut	: İstenen, amaçlanan
Manda	: Başka bir devletin yönetimi altına girmek, yönetim erkini devretmek
Mangır	: Para

Matlup	: Talep edilen, sevgili
Meclisi erkân	: Büyükler meclisi
Meçhul	: Bilinmeyen
Meftun	: Vurgun, gönül vermiş
Melanet	: Büyük kötülük, lanetlenecek iş
Melendiz	: Aksaray yakınlarında bir çay
Melül	: Üzgün
Menba	: Memba, kaynak, pınar
Menent	: Benzer, eş
Menzil-i maksut	: Ulaşılmak istenen hedef
Mestane	: Kendinden geçmiş
Meşk	: Müzik çalışması, söyleme
Meta	: Sermaye
Meth-i kelim	: Sözle yapılan övgü
Mevt	: Ölüm
Mey	: İçki
Mihman	: Konuk
Mihman	: Konuk ağırlayan
Mihrican	: Mart ayında meyve ağaçlarını vuran soğuk
Mizan	: Terazi, ölçü
Muamma	: Bilinmeyen, bilmece
Muammer	: Yaşamış
Muhannet	: Namert
Mukadder	: Kaçınılmaz, yazgıda var olan
Münacat	: Yakarış
Münbit	: Verimli
Münker	: Sorgu meleği
Mürid	: Bir şeyhe bağlanmış kimse
Mürvet	: Mürüvvet, mutluluk, sevinç
Müsavi	: Eşit
Müştak	: Türemiş, çıkmış
Müşteki	: Şikâyet eden
Nail	: Ulaşmış, başarmış
Nan	: Ekmek
Nar	: Ateş

Nas	: Halk, insanlar
Necef	: Irak'ta bir şehir
Nefsi emmare	: Kötülüğe yönlendiren nefis
Nekir	: Sorgu meleği
Neva	: Klasik Türk müziğinde bir makam adı
Nida	: Çağırma, seslenme
Osandı	: Usandı, bıktı
Ören	: Viran yer, kalıntı
Öşür	: Onda bir olarak verilen vergi
Pala	: Kısa kılıç
Parsa	: Toplanan para
Payidar	: Kalıcı, ebedi
Penah	: Sığınılacak, Yaratıcı
Pırtı	: Giyilecek şeyler, ufak tefek ev eşyası
Pir	: Yaşlı, kocamış kimse. Tarikat lideri, önde geleni
Potin	: Koncu ayak bileğini örtecek kadar uzun olan, bağcıklı veya yan tarafı lastikli ayakkabı
Pranga	: Suçluların ayağına takılan zincir
Rah	: Yol
Rakkas	: Raksı meslek edinmiş kişi
Raks	: Dans
Rastık	: Kadınların saç veya kaş boyadıkları siyah boya, sürme
Riya	: İkiyüzlülük
Ruşen	: Aydın, parlak
Ruz-ı ceza	: Mahşer günü
Rüku	: Namazda eğilme
Rüsva	: Rezil, ayıplanacak durumda olan
Saba	: Klasik Türk müziğinde bir birleşik makam
Sail	: Saldırgan, saldıran
Sal	: Tabut

Say	: Verimsiz toprak
Sazende	: Sazcı, müzik aleti çalan kişi
Sebil	: Karşılık beklemeden hayır için dağıtılan içme suyu
Sem	: Zehir
Semavat	: Gökler
Ser	: Baş
Serencam	: Bir işin veya bir olayın sonu; başa gelen bir durum veya olay
Seyyare	: Gezegen
Sıratı müstakim	: Doğru yol
Sırım	: Deri
Sırımlı	: Dayanıklı, nasırlı
Sırr-ı hikmet	: Hakimlik sırrı
Sırr-ı vahdet	: Birlik sırrı
Sigaya çekmek	: hesaba çekmek
Sim	: Gümüş
Sin	: Mezar
Siyemek	: İşemek
Sofu	: Dinin buyruk ve yasaklarına bütünüyle uyan kimse
Soku	: Taş dibek
Soluben	: Solunca
Somaki	: Kızıl veya yeşil renkte, damarlı ve çok sert porfir türü bir mermer
Sulbi sultani	: Sultanlar soyu
Suzan	: Yakan, yakıcı
Sübhan	: Allah
Sükût	: Sessizlik
Sürur	: Sevinç, mutluluk
Şad olmak	: Sevinmek, mutlu olmak
Şaduman	: Sevinçli, memnun
Şahika	: Zirve, doruk
Şahman	: Kırmızı, sert ve parlak bir tür buğday

Şarapnel	: Patladığında etrafa küçük parçalar saçan bir tür top mermisi
Şark	: Doğu
Şekva	: Şikâyet
Şem	: Işık
Şems	: Güneş
Şerh etmek	: Açıklamak
Şeyda	: Aştan aklını kaybetmiş, divane
Şirret	: Edepsizlik
Taat	: Allah'ın buyruklarını yerine getirme, ibadet etme
Tabiin	: Hz. Muhammed'i görmüş olanları görenler
Tahayyül etmek	: Hayal etmek, zihinde canlandırmak
Tak	: Caddelere kurulan süslü kemer
Takat	: Dayanma gücü
Tamah	: Açgözlülük
Tanin	: Üzüm kabuğu vb. yiyeceklerde bulunan yararlı kimyasal madde
Tapon	: Niteliği düşük, eski, elde kalmış
Tarümar	: Dağınık, karışık, perişan
Tasadduk eylemek	: Sadaka olarak vermek
Tavla	: At ahır
Tayyör	: Ceket ve etekten oluşan kadın giysisi
Tazim	: Saygı gösterme, ululama
Teber	: Balta
Tecelli	: Belirme, görünme, ortaya çıkma
Tedviren	: Yönetmekle görevli olarak
Tefarik	: Büyük yapraklı, beyaz çiçekli bir bitki
Tefrika	: Ayrılık, ikilik
Tekmil vermek	: Bir iş ve durum hakkında üstlere bilgi vermek
Temaşa eylemek	: Hoşlanarak bakma, seyretme

Terennüm eylemek	: Şakımak, güzel sesle şarkı söylemek
Tevhid	: Allah'ın birliğine inanma
Tezkere	: Askerlik görevinin bittiğini bildiren belge
Tırman	: Tarla, bağ, bahçe sınırı
Tol	: yayla, köyün küçüğü, ev topluluğu
Tur-ı Sina	: Sina Dağı
Tülek	: Kanat veya kuyruk tüyü
Tünemek	: Yüksekçe bir yere oturmak
Ukba	: Ahiret, öbür dünya
Ulvi	: Yüce
Umman	: Deniz, okyanus
Urba	: Giysi
Uzlet	: Toplumdan ayrılıp tek başına yaşama
Ülfet	: Tanışma, görüşme, dostluk
Ünsiyet	: Alışkanlık
Ürmek	: Ürümek, havlamak
Üryan	: Çıplak
Üzengi	: Binek hayvanlarına ayak basarak binmeye yarayan demir halka
Vahdet	: Birlik
Vahdet-i vücud	: Vücutların birliği. Tasavvufta Allah ile insanın hemhal olması
Vuslat	: Kavuşma
Yad etmek	: Anmak
Yaşmak	: Başla birlikte yüzü kapatan örtü
Yesrib	: Medine'nin Hicret'ten önceki adı
Zay etmek	: Zayi etmek, kaybetmek, yitirmek
Zem	: Yergi, bir kimseyi kötüleme
Zemmetmek	: Yermek, kötüleme, çekiştirmek
Zenne	: Kadın
Zer	: Altın
Zevat	: Kişiler, zatlar

Zikr-i tevhid	: Allah'ın birliğini zikretme
Zikrullah	: Allah'ı zikretme
Ziya	: Işık
Zul	: Zül, alçalma, düşkünlük; ayıplanacak şey
Zula	: Kaçak veya yasak şeylerin saklandığı gizli yer
Zühul	: İş çokluğu veya dalgınlık sebebiyle yanılma, geciktirme, ihmal etme

F. KAYNAKÇA

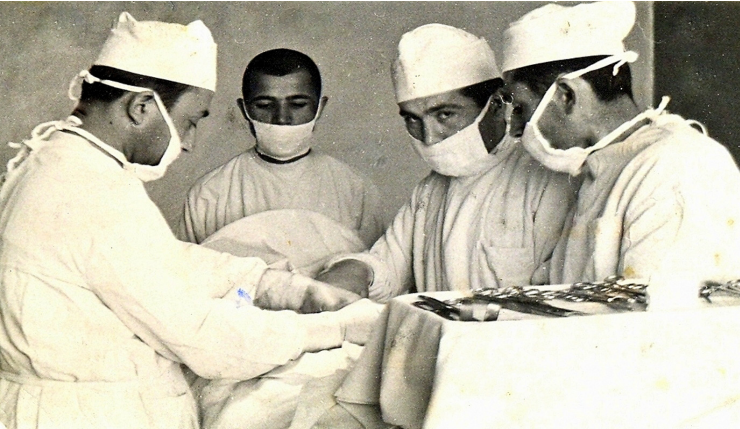
- Yasemin AVAN, Aksaraylı Âşıklar, Aksaray 1995.
Büyük Türk Klasikleri, İstanbul 1992, C 11, s. 219.
Özkul ÇOBANOĞLU, Âşık Tarzı Kültür Geleneği ve Destan Türü, Ankara 2000.
Derleme Sözlüğü, 1-12. C, Ankara 1993.
Ferit DEVELLİOĞLU, Osmanlıca Türkçe Ansiklopedik Lûgat, Ankara 1984.
Umay GÜNAY, Türkiye’de Âşık Tarzı Şiir Geleneği ve Rüya Motifi, Ankara 1992.
Mustafa Necati KARAER, Karacaoğlan, [İstanbul 1973].
Fuad KÖPRÜLÜ, Saz Şairleri, Ankara 2004.
M. Öcal OĞUZ, Yozgat’ta Halk Şairliğinin Dünü Bugünü Yarını, Ankara 1994.
Ruhi ÖZKANLI, Âşık Murat Coşkun Hamidiye’den Yükselen Ses, [Aksaray 2011].
Selçuk PEKER, Ortaköylü Âşıklar, Konya 1999.
Saim SAKAOĞLU – Zekeriya KARADAVUT, Âşıkların Diliyle Cumhuriyet, Ankara 1998.
Saim SAKAOĞLU, “Ozan, Âşık, Saz Şairi ve Halk Şairi Kavramları Üzerine”, III. Milletlerarası Türk Folklor Kongresi Bildirileri, I. C., Genel Konular, Ankara 1986, 247-251.
Saim Sakaoğlu, “Türk Saz Şiirine Genel Bir Bakış”, Türk Dili, Ocak-Haziran 1989, S. 445-450, 105-250.
İlhan YARDIMCI, Âşık Yaşar Reyhâni, Konya 2006.
www.tdk.gov.tr
Yazım Kılavuzu, Ankara 2005.
Yeni Aksaray gazetesi arşivi.

G. FOTOĞRAFLAR

Askerlik hatırası (1951-1953)

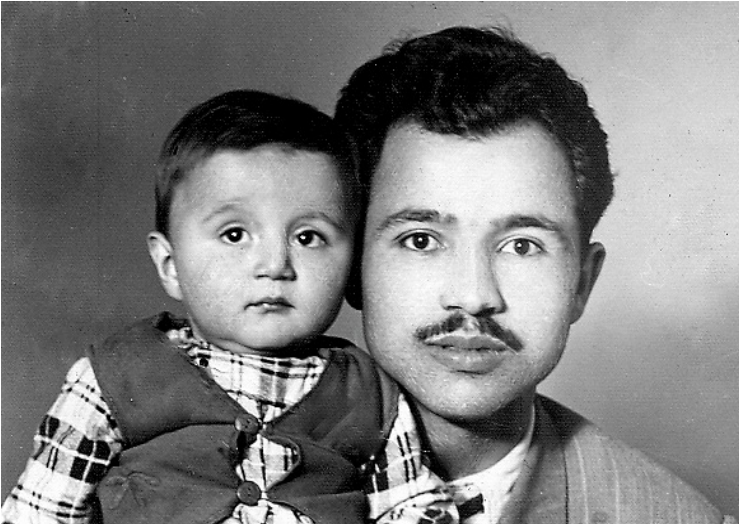
Sıhhiye çavuşu olarak bir ameliyatta (1951-1953)

Askerlik hatırası (1951-1953)

Sururi Başer ve oğlu Tekin, 1958

Babası ve çocukları ile, 5.4.1962

Ulu Cami önünde, 17.1.1966

Sümerbank Aksaray Mağazası çalışanlarıyla

Sümerbank Mağazasında müşterilerle

Eşi Sulbiye hanımla, 1.11.1969

*Soldan sağa: Sulbiye, Tekin, Sururi, Hacer;
Metin, İzzettin, Çetin, Suzan, 1.11.1969*

Bir düğünde konuşma yaparken

Eşi Sulbiye Hanımla

